

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 354

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

51. évfolyam

2008. december 31.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1331/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromák egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1332/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszerenzimekről, valamint a 83/417/EGK tanácsi irányelv, az 1493/1999/EK tanácsi rendelet, a 2000/13/EK irányelv, a 2001/112/EK tanácsi irányelv és a 258/97/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 7
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1333/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszer-adalékanyagokról ⁽¹⁾ 16
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1334/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről, valamint az 1601/91/EGK tanácsi rendelet, a 2232/96/EK és a 110/2008/EK rendelet, valamint a 2000/13/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 34
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1335/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az Európai Vasúti Ügynökség létrehozásáról szóló 881/2004/EK rendelet (vasúti ügynökségi rendelet) módosításáról ⁽¹⁾ 51
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1336/2008/EK rendelete (2008. december 16.) a 648/2004/EK rendeletnek az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló 1272/2008/EK rendelethez való hozzáigazítása érdekében történő módosításáról ⁽¹⁾ 60
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1337/2008/EK rendelete (2008. december 16.) a fejlődő országok gyorsan emelkedő élelmiszeráraihoz kapcsolódó gyorsreagálási eszköz létrehozásáról 62

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

Ár: 18 EUR

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

Ez a lapszám zárja a 2008. évi L sorozatot.

★ Az Európai Parlament és a Tanács 1338/2008/EK rendelete (2008. december 16.) a népegészségre és a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó közösségi statisztikáról ⁽¹⁾	70
★ Az Európai Parlament és a Tanács 1339/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az Európai Képzési Alapítvány létrehozásáról (átdolgozás)	82

Megjegyzés az olvasóhoz (lásd a hátsó borító belső oldalán)	s3
---	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1331/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromák egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A biztonságos és egészséges élelmiszerek szabad mozgása lényeges eleme a belső piacnak és jelentős mértékben hozzájárul az állampolgárok egészségéhez és jólétéhez, valamint szociális és gazdasági érdekeikhez.
- (2) A közösségi politikák érvényesítése során gondoskodni kell az emberi élet és egészség magas szintű védelméről.
- (3) Az emberi egészség védelmének érdekében az adalékanyagok, az enzimek és az aromák emberi élelmiszerben való használatát a közösségi piacon való forgalomba hozatal előtt értékelni kell.

(4) Az élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 2008. december 16-i 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾, az élelmiszerenzimekről szóló, 2008. december 16-i 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾, valamint az élelmiszerekben, illetve azok felületén használható aromákról és egyes aromatulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló, 2008. december 16-i 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ (a továbbiakban ágazati élelmiszer-jogszabályok) az említett anyagok értékelésére és engedélyezésére vonatkozóan összehangolt kritériumokat és követelményeket határoz meg.

(5) Az élelmiszer-adalékanyagokat, élelmiszerenzimeket és élelmiszer-aromákat – oly mértékben, mint ahogy az 1334/2008/EK rendelettel összhangban az élelmiszer-aromák biztonságosságát értékelni kell – az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok által meghatározott feltételekkel összhangban tilos forgalomba hozni és emberi élelmiszerben felhasználni, ha nem szerepelnek az engedélyezett anyagok egy közösségi listáján.

(6) Az átláthatóság biztosítása az élelmiszer-előállítás és -kezelés során alapvető fontosságú a fogyasztói bizalom megőrzése érdekében.

(7) Ezzel összefüggésben célszerűnek tűnik az anyagok e három kategóriájára nézve az értékelés és az engedélyezés olyan egységes közösségi eljárását kialakítani, amely hatékony, időben korlátozott és átlátható, megkönnyítve ezáltal ezen anyagok szabad mozgását a közösségi piacon.

⁽¹⁾ HL C 168., 2007.7.20., 34. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. július 10-i véleménye (HL C 175. E., 2008.7.10., 134. o.), a Tanács 2008. március 10-i közös álláspontja (HL C 111. E, 2008.5.6., 1. o.) és az Európai Parlament 2008. július 8-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), valamint a Tanács 2008. november 18-i határozata.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 16 oldalát.

⁽⁴⁾ Lásd e Hivatalos Lap 7 oldalát.

⁽⁵⁾ Lásd e Hivatalos Lap 34 oldalát.

- (8) Ezt az egységes eljárást a jó ügyintézés és a jogbiztonság elveire kell alapozni, és ezeket az elveket tiszteletben tartva kell megvalósítani.
- (9) Ez a rendelet ilyen módon az anyagok engedélyezésének szabályozási keretét kiegészíti azzal, hogy meghatározza az eljárás különböző szakaszait, az azokra vonatkozó határidőket, az eljárás résztvevőinek feladatait és az alkalmazandó elveket. Az eljárás egyes elemeinél azonban figyelembe kell venni az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok jellegzetességeit.
- (10) Az eljárásban megállapított határidők figyelembe veszik az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályokban meghatározott kritériumok megvizsgálásához szükséges időt, valamint elegendő konzultációs időt biztosítanak az intézkedések tervezetének kidolgozásához. Különösen, a közösségi lista naprakésszé tételére vonatkozó rendelettervezet Bizottság általi benyújtására megállapított kilenc hónapos határidő nem zárja ki annak lehetőségét, hogy erre hamarabb kerüljön sor.
- (11) A Bizottság a kérelem kézhezvételét követően megkezdí az eljárást, és a kérelem érvényességének és alkalmazhatóságának értékelését követően szükség esetén a lehető leghamarabb kikéri az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) véleményét.
- (12) Az élelmiszer-biztonsággal kapcsolatos kockázateértékelés menetének megfelelően, amelyet a 178/2002/EK rendelet határoz meg – az anyagok forgalomba hozatalának engedélyezése csak az emberi egészségre nézve veszélyt jelentő kockázatok lehető legmagasabb szintű, független tudományos értékelését követően lehetséges. A Hatóság hatáskörében végrehajtandó értékelést a Bizottság kockázatkezelési döntésének kell követnie, amelyre a Bizottság és a tagállamok közötti szoros együttműködést biztosító szabályozási bizottsági eljárás keretében kerül sor.
- (13) Az anyagok forgalomba hozatalához szükséges engedélyt e rendelet szerint kell megadni, feltéve, hogy az ágazati élelmiszer-jogszabályokban meghatározott kritériumok teljesülnek.
- (14) Elismert, hogy egyes esetekben a tudományos kockázateértékelés nem képes önmagában biztosítani az összes olyan információt, amelyre a kockázatkezelési döntést alapozni kellene, és hogy a vizsgálat tárgyát képező kérdéshez tartozó egyéb alaposan indokolt tényezők is figyelembe vehetők, ideértve a társadalmi, gazdasági, a tradicionális, etikai és a környezetvédelmi tényezőket, valamint az ellenőrzések kivitelezhetőségét.
- (15) Azért, hogy az érintett ágazatok üzemeltetői, valamint a nyilvánosság tájékoztatást kapjanak a hatályos engedélyekről, az engedélyezett anyagokat egy, a Bizottság által létrehozott, fenntartott és közzétett közösségi listán kell feltüntetni.
- (16) Adott esetben és meghatározott körülmények között, az ágazati élelmiszer-jogszabályok egy bizonyos időszakra előírhatják a kérelmező által benyújtott tudományos adatok és egyéb információk védelmét. Ebben az esetben az ágazati élelmiszer-jogszabályoknak meg kell állapítaniuk azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén ezeket az adatokat nem lehet más kérelmező hasznára felhasználni.
- (17) Működésének egyik alapelve az, hogy a küldetési területén működő tagállami szervezetek és a Hatóság hálózatban működnek. Következésképpen a Hatóság a véleményei kidolgozásához ahhoz a hálózathoz folyamodhat, amelyet a 178/2002/EK rendelet 36. cikke és a 2230/2004/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ bocsátott a rendelkezésére.
- (18) Az anyagok közös engedélyezési eljárásának teljesítenie kell az átláthatóság és a nyilvánosság tájékoztatására vonatkozó követelményeket, biztosítva egyúttal a kérelmezők azon jogát, hogy megőrizték egyes információk bizalmas voltát.
- (19) A kérelmező versenyhelyzetének védelme érdekében a kérelem bizonyos vonatkozásai tekintetében a titkosság védelmére vonatkozó megfontolást továbbra is fenn kell tartani. Ugyanakkor az anyag biztonságosságával kapcsolatos információkat, beleértve, de nem kizárólag a toxikológiai tanulmányokat, az egyéb biztonsági tanulmányokat és a nyers adatokat, semmilyen körülmények között nem szabad titkosítani.
- (20) Tekintettel a 178/2002/EK rendeletre, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾ alkalmazni kell a Hatóság birtokában lévő dokumentumokra.

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽²⁾ A 2230/2004/EK rendelet (2004. december 23.) az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság küldetési területén működő szervezetek hálózatba szervezése vonatkozásában a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtási szabályairól (HL L 379., 2004.12.24., 64. o.).

⁽³⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

- (21) A 178/2002/EK rendelet a Közösségből származó vagy harmadik országból behozott élelmiszerek vonatkozásában megállapítja a szükségintézkedések elfogadásának eljárásait. Az említett rendelet ilyen intézkedések hozatalára hatalmazza fel a Bizottságot azokban a helyzetekben, amikor az élelmiszerek súlyos veszélyt jelenthetnek az emberi egészségre, az állati egészségre vagy a környezetre, és ha az érintett tagállam (tagállamok) által hozott intézkedésekkel az ilyen kockázatot nem lehet eredményesen csökkenteni.
- (22) A hatékonyság és a jogszabályi egyszerűsítés érdekében indokolt középtávon megvizsgálni azt a kérdést, hogy az egységes eljárás hatályát kiterjesszék-e az egyéb meglévő élelmiszer-ipari szabályozásokra is.
- (23) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, tekintettel a nemzeti jogszabályok és rendelkezések különbségeire, és ezért azokat közösségi szinten jobban meg lehet valósítani, a Közösség a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az e cikkben megállapított arányosság elvével összhangban e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (24) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (25) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy a közösségi listákat naprakésszé tegye. Mivel ezen intézkedések általános hatályúak, és az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok nem alapvető fontosságú elemeinek többek között új, nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (26) Az anyagoknak a közösségi listához való hozzáadása, valamint egy adott anyagnak a közösségi listán való szereplésére vonatkozó feltételek, részletes leírások vagy korlátozások hozzáadása, törlése vagy módosítása tekintetében – hatékonysági okokból – csökkenteni kell az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó szokásos határidőket.
- (27) Amennyiben rendkívül sürgős esetben az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó rendes határidők nem tarthatók be, a Bizottságnak módjában áll használni az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (6) bekezdésében előírt sürgősségi eljárást egy adott anyag közösségi listáról való törlésére, és egy adott anyag közösségi listán való szerepléséhez kapcsolódó feltételek, részletes leírások vagy korlátozások hozzáadására, törlésére vagy módosítására,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ELVEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet megállapítja az élelmiszerekben, illetve azok felületén használt vagy felhasználásra szánt élelmiszer-adalékanyagok, élelmiszerenzimek, élelmiszer-aromák és élelmiszer-aromák alapanyagai, valamint az aromatulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők alapanyagai (a továbbiakban: az anyagok) egységes értékelési és engedélyezési eljárását (a továbbiakban: az egységes eljárás), amely hozzájárul az élelmiszerek Közösségen belüli szabad mozgásához, valamint az emberi egészség és a fogyasztók védelmének magas szintjéhez, beleértve a fogyasztók érdekeinek védelmét. Ez a rendelet nem alkalmazandó az élelmiszerekben, illetve azok felületén használt vagy felhasználásra szánt füstaromákról szóló, 2003. november 10-i 2065/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatálya alá tartozó füstaromákra.

(2) Az egységes eljárás meghatározza azon anyagok listája naprakésszé tételének eljárási szabályait, amelyek Közösségen belüli forgalomba hozatala az 1333/2008/EK rendelet, az 1332/2008/EK rendelet és az 1334/2008/EK rendelet (a továbbiakban: ágazati élelmiszer-jogszabályok) szerint engedélyezett.

(3) Az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok meghatározzák azokat a kritériumokat, amelyek alapján az anyagok felkerülhetnek a 2. cikkben előírt közösségi listára, a 7. cikkben említett rendelet tartalmát és szükség esetén a folyamatban lévő eljárásokra vonatkozó átmeneti rendelkezéseket.

2. cikk

Az anyagok közösségi listája

(1) Az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok értelmében a közösségi forgalomba hozatalra engedélyezett anyagokat egy olyan listán kell feltüntetni, amely tartalmát az adott jogszabály határozza meg (a továbbiakban: a közösségi lista). A listát a Bizottság teszi naprakésszé. A listát az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* teszik közzé.

(2) A „közöségi lista naprakésszé tétele” alatt a következőket kell érteni:

a) egy anyag hozzáadása a közösségi listához;

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL L 309., 2003.11.26., 1. o.

- b) egy anyag törlése a közösségi listáról;
- c) egy adott anyag közösségi listán való szerepléséhez kapcsolódó feltételek, előírások vagy korlátozások hozzáadása, törlése vagy módosítása.

II. FEJEZET

EGYSÉGES ELJÁRÁS

3. cikk

Az egységes eljárás fő szakaszai

(1) A közösségi lista naprakésszé tételére irányuló egységes eljárás vagy a Bizottság kezdeményezésére, vagy pedig kérelemre indulhat meg. Kérelmet egy tagállam vagy valamely – akár több érdekelt személyt is képviselő – érdekelt személy (a továbbiakban: a kérelmező) nyújthat be, a 9. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett végrehajtási szabályokban előírt feltételekkel összhangban. A kérelmeket a Bizottságnak kell megküldeni.

(2) A Bizottság kikéri az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóságot (a továbbiakban: a Hatóság) véleményét, amelyet az 5. cikknek megfelelően kell megadni.

A 2. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja szerinti naprakésszé tétel esetén azonban a Bizottság nem köteles a Hatóság véleményének kikérésére, ha a szóban forgó frissítések valószínűsíthetően nem gyakorolnak hatást a közegészségre.

(3) Az egységes eljárás azzal zárul, hogy a Bizottság a 7. cikknek megfelelően rendeletet fogad el a naprakésszé tételről.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve a Bizottság az eljárás bármelyik szakaszában véget vethet az egységes eljárásnak és eltekinthet a tervezett naprakésszé tételtől, ha megítélése szerint nem indokolt a naprakésszé tétel. Adott esetben figyelembe veszi a Hatóság véleményét, a tagállamok álláspontját, a közösségi jogszabályok valamennyi vonatkozó rendelkezését és a vizsgálat tárgyát képező kérdés szempontjából hasznos egyéb indokolt tényezőket.

A Bizottság ilyen esetekben szükség esetén közvetlenül tájékoztatja a kérelmezőt és a tagállamokat, és levelében ismerteti azokat az okokat, amelyek miatt nem tartja indokoltnak a naprakésszé tételt.

4. cikk

Az eljárás megkezdése

(1) Amikor a Bizottsághoz a közösségi lista naprakésszé tételére irányuló kérelem érkezik, a Bizottság:

- a) a kérelem átvételét követő tizennégy munkanapon belül írásos kézhezvételi igazolást küld a kérelmezőnek;
- b) szükség esetén a lehető leghamarabb tájékoztatja a Hatóságot a kérelemről és a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően kikéri annak véleményét.

A Bizottság a tagállamok számára hozzáférhetővé teszi a kérelmet.

(2) Ha a Bizottság saját kezdeményezésére indítja meg az eljárást, arról tájékoztatja a tagállamokat és szükség esetén kikéri a Hatóság véleményét.

5. cikk

A Hatóság véleménye

(1) A Hatóság az érvényes kérelem beérkezését követő kilenc hónapon belül megfogalmazza véleményét.

(2) A Hatóság továbbítja véleményét a Bizottságnak, a tagállamoknak, és adott esetben a kérelmezőnek.

6. cikk

A kockázatértékelésre vonatkozó kiegészítő információk

(1) Azokban a megfelelően indokolt esetekben, amikor a Hatóság kiegészítő információkat kér a kérelmezőtől, az 5. cikk (1) bekezdésében említett határidő meghosszabbítható. A kérelmezővel folytatott konzultációt követően a Hatóság meghatározza az ezen információk biztosításának határidejét, és tájékoztatja a Bizottságot a szükséges határidő-hosszabbításról. Ha a Hatóság általi tájékoztatást követő nyolc munkanapon belül a Bizottság nem él kifogással, az 5. cikk (1) bekezdésében említett határidő automatikusan meghosszabbodik a kiegészítő határidővel. A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat a hosszabbításról.

(2) Amennyiben a kiegészítő információkat nem nyújtják be az (1) bekezdésben említett meghosszabbított határidőig, a Hatóság a már rendelkezésre álló információk alapján véglegesíti a véleményét.

(3) Amikor a kérelmező saját kezdeményezésére nyújt be kiegészítő információkat, megküldi azokat a Hatóságnak és a Bizottságnak. A Hatóság ebben az esetben a kiindulási határidőn belül fogalmazza meg véleményét, a 10. cikk sérelme nélkül.

(4) A Hatóság elérhetővé teszi a tagállamok és a Bizottság számára a kiegészítő információkat.

7. cikk

A közösségi lista naprakésszé tétele

(1) A Hatóság véleményét követő kilenc hónapon belül a Bizottság a 14. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak rendeltetveztet nyújt be a közösségi lista naprakésszé tételére, figyelembe véve a Hatóság véleményét, a közösségi jogszabályok valamennyi vonatkozó rendelkezését és a vizsgálat tárgyát képező kérdés szempontjából hasznos egyéb indokolt tényezőket.

Amennyiben nem kérték a Hatóság véleményét, a kilenc hónapos határidőt az érvényes kérelemnek a Bizottság általi kézhezvétele időpontjától kell számítani.

(2) A közösségi listát naprakésszé tevő rendeletben ismertetik a döntések alapjául szolgáló szempontokat.

(3) Ha a rendelettervezet nincs összhangban a Hatóság véleményével, a Bizottság magyarázatot ad a határozatára.

(4) Az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására szolgáló, egy adott anyagnak a közösségi listáról való törléséhez kapcsolódó intézkedéseket a 14. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) A hatékonyság érdekében, az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok nem alapvető fontosságú elemeinek többek között azok kiegészítéssel történő – módosítására irányuló, egy adott anyag közösségi listához történő hozzáadásával, és egy adott anyag közösségi listán való megjelenéséhez kapcsolódó feltételek, előírások vagy korlátozások hozzáadásával, törlésével vagy módosításával kapcsolatos intézkedéseket a 14. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) Rendkívüli sürgősségre tekintettel a Bizottságnak módjában áll a 14. cikk (5) bekezdésében említett sürgősségi eljárást használni egy adott anyag közösségi listáról való törlésére, és egy adott anyag közösségi listán való megjelenéséhez kapcsolódó feltételek, előírások vagy korlátozások hozzáadására, törlésére vagy módosítására.

8. cikk

A kockázatkezelésre vonatkozó kiegészítő információk

(1) Amennyiben a Bizottság a kérelmezőtől a kockázatkezeléssel kapcsolatos kérdésekről kér kiegészítő információkat, a kérelmezővel egyeztetve meghatározza ezen információk benyújtásának határidejét. Ebben az esetben értelemszerűen meg lehet hosszabbítani a 7. cikkben említett határidőt. A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat a hosszabbításról és a benyújtott kiegészítő információkat, mielőtt azokat megkapta, a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

(2) Amennyiben a kiegészítő információkat nem nyújtják be az (1) bekezdésben említett meghosszabbított határidőig, a Bizottság a már rendelkezésre álló információk alapján jár el.

III. FEJEZET

VEGYES RENDELKEZÉSEK

9. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) A 14. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok elfogadását követő legfeljebb 24 hónapon belül a Bizottság elfogadja ezen rendelet végrehajtási szabályait, különösen a következők vonatkozásában:

a) a 4. cikk (1) bekezdésében említett kérelem tartalma, elkészítése és bemutatása;

b) a kérelem érvényessége ellenőrzésének szabályai;

c) az 5. cikkben említett hatósági véleményben feltüntetendő információk típusa.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett végrehajtási szabályok elfogadása céljából a Bizottság konzultál a Hatósággal, amely az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok hatálybalépésének napját követő hat hónapon belül javaslatot terjeszt a Bizottság elé az érintett anyagok kockázatértékeléséhez szükséges adatokra vonatkozóan.

10. cikk

A határidők meghosszabbítása

Kivételes körülmények között a Bizottság saját kezdeményezésére vagy szükség esetén a Hatóság kérésére meghosszabbíthatja az 5. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikkben említett határidőket a 6. cikk (1) bekezdésének és a 8. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, ha azt az adott ügy jellege indokolta teszi. Ilyenkor a Bizottság szükség esetén tájékoztatja a kérelmezőt és a tagállamokat a hosszabbításról és annak indokairól.

11. cikk

Átláthatóság

A Hatóság a 178/2002/EK rendelet 38. cikkének megfelelően biztosítja tevékenységeinek átláthatóságát. Különösen azzal, hogy véleményeit haladéktalanul nyilvánosságra hozza. Nyilvánosságra hozza továbbá a véleménykérelmeket, valamint a 6. cikk (1) bekezdése szerinti meghosszabbított határidőket.

12. cikk

Bizalmas információk

(1) A kérelmező által közölt információk közül bizalmas kezelés tárgyát képezhetnek azok, amelyek nyilvánosságra hozatala jelentősen árthatna a kérelmező versenypozíciójának.

Ugyanakkor semmilyen körülmények között nem tekinthetők bizalmasnak a következő információk:

a) a kérelmező neve és címe;

b) az anyag neve és világos leírása;

c) az anyag egyes élelmiszerekben vagy élelmiszer-kategóriákban vagy azok felületén történő alkalmazásának indokolása;

d) az anyagok biztonsági értékelése szempontjából fontos információk;

e) adott esetben az elemzési módszer(ek).

(2) Az (1) bekezdés végrehajtásának céljából a kérelmező a közölt információk között megjelöli azokat, amelyekre nézve bizalmas kezelést kíván. Ilyen esetekben igazolható indoklással kell szolgálni.

(3) A kérelmezővel folytatott konzultációt követően a Bizottság meghatározza, hogy mely információk maradhatnak bizalmasak, és tájékoztatja erről a kérelmezőt és a tagállamot.

(4) A bizottsági álláspont tudomásulvételét követően a kérelmezőnek három hét áll rendelkezésére arra, hogy a közölt információk bizalmasságának megőrzése érdekében visszavonja kérelmét. Ezen időszak elteltéig az adatokat bizalmasan kezelik.

(5) A Bizottság, a Hatóság és a tagállamok – az 1049/2001/EK rendelettel összhangban – meghozzák a szükséges intézkedéseket az ezen rendelettel összefüggésben kapott információk megfelelő bizalmasságának biztosítása érdekében, kivéve azokat az információkat, amelyeket – ha a körülmények megkövetelik – nyilvánosságra kell hozni az emberi egészség, az állati egészség és a környezet védelmének érdekében.

(6) Amennyiben egy kérelmező visszavonja vagy visszavonta a kérelmét, a Bizottság, a Hatóság és a tagállamok nem hoznak nyilvánosságra bizalmas információt, ideértve azokat az információkat is, amelyek bizalmas jellegére vonatkozóan eltér a Bizottság és a kérelmező álláspontja.

(7) Az (1)–(6) bekezdés alkalmazása nem sértheti a Bizottság, a Hatóság és a tagállamok közötti információáramlást.

13. cikk

Vészhelyzetek

Egy, a közösségi listán szereplő anyaggal kapcsolatos vészhelyzet fennállása esetén, elsősorban a Hatóság véleményének fényében intézkedések hozatalára kerül sor a 178/2002/EK rendelet 53. és 54. cikkében említett eljárásoknak megfelelően.

14. cikk

Bizottság

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelet 58. cikkével létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikkében foglalt rendelkezésekre.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

(4) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, (5) bekezdésének b) pontját, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában és (4) bekezdésének b) pontjában előírt határidők mindegyike két hónap, a (4) bekezdésének e) pontjában előírt határidő pedig négy hónap.

(5) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

15. cikk

A tagállamok illetékes hatóságai

Az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok hatálybalépése után legfeljebb hat hónappal a tagállamok az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályok keretében eljuttatják a Bizottságnak és a Hatóságnak az egységes eljárásért felelős nemzeti hatóság nevét és címét, valamint megneveznek egy kapcsolattartót.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉS

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet az egyes ágazati élelmiszer-jogszabályokra nézve a 9. cikk (1) bekezdésében említett intézkedések végrehajtásának napjától kell alkalmazni.

A 9. cikket 2009. január 20-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1332/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

az élelmiszerenzimekről, valamint a 83/417/EGK tanácsi irányelv, az 1493/1999/EK tanácsi rendelet, a 2000/13/EK irányelv, a 2001/112/EK tanácsi irányelv és a 258/97/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A biztonságos és egészséges élelmiszerek szabad mozgása lényeges eleme a belső piacnak és jelentős mértékben hozzájárul az állampolgárok egészségéhez és jólétéhez, valamint szociális és gazdasági érdekeikhez.
- (2) A Közösség politikájának érvényesítése során gondoskodni kell az emberi élet és egészség magas szintű védelméről.
- (3) Az élelmiszer-adalékanyagoktól eltérő felhasználású élelmiszerenzimek jelenleg vagy nem képezik szabályozás tárgyát, vagy a tagállamok jogszabályai szerint segédanyagokként szabályozzák őket. Az élelmiszerenzimek értékelésére és engedélyezésére vonatkozó nemzeti törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések eltérései akadályozhatják az enzimek szabad mozgását és megteremtik az egyenlőtlen, igazságtalan verseny kialakulásának feltételeit. Emiatt olyan közösségi szabályokat kell elfogadni, amelyek összehangolják az enzimek élelmiszerekben való felhasználására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket.

(4) E rendeletnek csak azokra az enzimekre kell kiterjednie, amelyeket azért adnak az élelmiszerekhez, hogy azok technológiai funkciót töltsenek be az élelmiszerek gyártása, feldolgozása, elkészítése, kezelése, csomagolása, szállítása vagy tárolása során, ideértve a technológiai segédanyagként felhasznált enzimeket is (a továbbiakban: „élelmiszerenzimek”). E rendelet hatályának tehát nem kell kiterjednie az olyan enzimekre, amelyeket nem technológiai funkció betöltésére adnak az élelmiszerekhez, hanem emberi fogyasztásra szántak (mint például a táplálkozási célú vagy emésztést segítő enzimek). Nem kell élelmiszerenzimeknek tekinteni a mikroorganizmusok által termelt, hagyományosan az élelmiszergyártásban — mint például sajt és bor — felhasznált olyan kultúrákat, amelyek esetleg enzimeket termelhetnek, de amelyeket nem kimondottan azok előállítására használnak fel.

(5) E rendelet alkalmazási köréből ki kell zárni azokat az élelmiszerenzimeket, amelyeket kizárólag az élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 2008. december 16-i 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ hatálya alá tartozó élelmiszer-adalékanyagok gyártásában használnak fel, mivel ezen élelmiszerek biztonságát már értékelték és szabályozták. E rendelet hatálya alá tartoznak azonban akkor, ha ezeket az élelmiszerenzimeket élelmiszerenzimként használják fel az élelmiszerekben.

(6) Az élelmiszerenzimeket csak akkor lehet jóváhagyni és felhasználni, ha teljesítik az ebben a rendeletben meghatározott kritériumokat. Az élelmiszerenzimeknek a felhasználás során biztonságosnak kell lenniük, felhasználásukat technológiai igénynek kell indokolnia, és felhasználásuk nem eredményezheti a fogyasztók félrevezetését. A fogyasztó félrevezetése magában foglal többek között, de nem kizárólag a felhasznált összetevők jellegére, frissességére, minőségére, a termék vagy a gyártási folyamat természetességére, vagy a termék tápértékére vonatkozó kérdéseket. Az élelmiszerenzimek jóváhagyása során figyelembe kell venni a mérlegelés tárgyát képező ügyszor tartozó egyéb tényezőket is, többek között társadalmi, gazdasági, tradicionális, etikai és környezeti tényezőket, az elővigyázatosság elvét, valamint az ellenőrzések kivitelezhetőségét.

(7) Néhány élelmiszerenzim megengedett egyes engedélyezett borászati eljárásoknál és kezeléseknél, valamint meghatározott alkalmazási területeken, mint például a gyümölcslevek és egyes hasonló termékek, valamint egyes emberi fogyasztásra szánt tejfehérjék gyártásánál. Az ilyen

⁽¹⁾ HL C 168., 2007.7.20., 34. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. július 10-i véleménye (HL C 175. E, 2008.7.10., 162. o.), a Tanács 2008. március 10-i közös álláspontja (HL C 111. E, 2008.5.6., 32. o.) és az Európai Parlament 2008. július 8-i álláspontja a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2008. november 18-i határozata..

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 16. oldalát.

- az élelmiszerenzimeket e rendelettel, valamint az idevágó közösségi jogszabályokban megállapított egyedi rendelkezésekkel összhangban kell felhasználni. Emiatt az előzőekkel összhangban módosítani kell a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről szóló, 2001. december 20-i 2001/112/EK tanácsi irányelvet ⁽¹⁾, az emberi fogyasztásra szánt egyes tejfehérjékre (kazeinekre és kazeinátokra) vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1983. július 25-i 83/417/EGK tanácsi irányelvet ⁽²⁾, valamint a borpiac közös szervezéséről szóló 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾. Mivel ennek a rendeletnek valamennyi élelmiszerenzimre ki kell terjednie, az új élelmiszerekről és az új élelmiszer-összetevőkről szóló, 1997. január 27-i 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ is ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) A Közösségben engedélyezett élelmiszerenzimeket olyan közösségi listán kell feltüntetni, amely világosan ismerteti az enzimeket, és meghatározza a felhasználásra vonatkozó feltételeket, szükség esetén a végső élelmiszerben betöltött funkciójukkal kapcsolatos információt is beleértve. Ezt a listát részletes leírásokkal kell kiegészíteni különösen az enzimek eredete — ideértve szükség esetén az allergén hatásra vonatkozó információt is —, valamint a tisztasági kritériumok tekintetében.
- (9) A harmonizáció biztosítása érdekében az élelmiszerenzimek kockázatértékelését és azok közösségi listára való felvételét az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1331/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ megállapított eljárással összhangban kell elvégezni.
- (10) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁶⁾ megfelelően az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal (a továbbiakban: a Hatóság) kell konzultálni az olyan kérdésekben, amelyek várhatóan káros hatást gyakorolnak a közegészségre.
- (11) A géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ hatálya alá tartozó élelmiszerenzimeket az említett rendelettel összhangban, valamint e rendelet szerint kell engedélyezni.
- (12) Értékelésre kell benyújtani a Hatóságnak az e rendelet szerinti közösségi listán már szereplő azon élelmiszerenzimeket, amelyeket olyan termelési módszerekkel vagy kiindulási anyagok felhasználásával állítanak elő, amelyek jelentősen különböznek a Hatóság kockázatértékelésébe bevontaktól, vagy eltérnek az e rendelet szerinti engedélyezések és részletes leírások által felöleltéktől. A „jelentősen különböző” termelési módszerek vagy alapanyagok többek között jelenthetnek olyan termelési módszer változtatásokat, mint például a növényekből való kivonásról a mikroorganizmusokat felhasználó erjesztéssel történő előállításra való áttérés, vagy jelenthetik az eredeti mikroorganizmus genetikai módosítását, a kiindulási anyagok vagy a részecskék méretének megváltoztatását.
- (13) Mivel számos élelmiszerenzim már a Közösség piacán van, rendelkezésben kell biztosítani, hogy az élelmiszerenzimek közösségi listájára való áttérés zökkenőmentesen történjen és hogy az ne zavarja meg az élelmiszerenzimek meglévő piacát. A kérelmezőknek elegendő időt kell biztosítani ahhoz, hogy rendelkezésre bocsássák az ezen termékek kockázati értékeléséhez szükséges információkat. Emiatt az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendelettel összhangban megállapítandó végrehajtási intézkedések alkalmazásának napját követően egy kezdeti, kétéves időszakot kell engedélyezni, hogy a kérelmezőknek elegendő idejük legyen az olyan meglévő enzimekre vonatkozó információk benyújtására, amelyek felkerülhetnek az e rendelet szerint felállítandó listára. A kezdeti kétéves időszak során lehetőséget kell adni arra is, hogy kérelmeket nyújtsanak be új enzimek engedélyezésére. A Hatóságnak haladéktalanul értékelnie kell az összes olyan élelmiszerenzim iránti kérelmet, amelyekre nézve ebben az időszakban elegendő információt nyújtottak be.
- (14) Annak érdekében, hogy valamennyi kérelmező számára igazságos és egyenlő feltételeket biztosítsanak, a közösségi lista felállítására egy lépésben kerül sor. Ezt a listát azt követően kell meghatározni, hogy elvégezték az összes olyan élelmiszerenzim kockázatértékelését, amelyekre nézve a kezdeti kétéves időszakban elegendő információt nyújtottak be. Az egyes enzimek Hatóság által végzett kockázatértékelését azonban az értékelés befejezése után azonnal közzé kell tenni.
- (15) A kezdeti kétéves időszakban várhatóan jelentős számú kérelmet nyújtanak majd be. A kockázatértékelések elvégzése és a közösségi lista felállítása emiatt hosszú időt vehet igénybe. Azért, hogy a kezdeti kétéves időszak után biztosítani lehessen az új élelmiszerenzimek piacához való egyenlő hozzáférést, átmeneti időszakról kell rendelkezni, amelynek során az élelmiszerenzimeket és az élelmiszerenzimeket felhasználó élelmiszereket a közösségi lista felállításáig a tagállamok hatályos nemzeti szabályaival összhangban forgalomba lehet hozni és fel lehet használni.

(1) HL L 10., 2002.1.12., 58. o.

(2) HL L 237., 1983.8.26., 25. o.

(3) HL L 179., 1999.7.14., 1. o.

(4) HL L 43., 1997.2.14., 1. o.

(5) Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

(6) HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

(7) HL L 268., 2003.10.18., 1. o.

- (16) A színezékeken és édesítőszeren kívüli egyéb élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 1995. február 20-i 95/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerint élelmiszer-adalékanyagként engedélyezett E 1103 Invertáz és az E 1105 Lizozim élelmiszerenzimet és a felhasználásukat szabályozó feltételeket a 95/2/EK irányelvből a közösségi listára kell átvezetni akkor, amikor azt ezen rendelet szerint összeállítják. Az 1493/1999/EK tanácsi rendelet ezenkívül az 1493/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtása egyes részletes szabályainak megállapításáról, valamint a borászati eljárások és kezelések közösségi kódexének létrehozásáról szóló, 2008. május 8-i 423/2008/EK bizottsági rendeletben⁽²⁾ megállapított feltételek mellett engedélyezi az ureáz, a béta-glükánáz és a lizozim borban való felhasználását. Ezek az anyagok élelmiszerenzimek és e rendelet hatálya alá kell tartozniuk. Borban való felhasználásukra vonatkozóan ezért az 1493/1999/EK rendelettel és a 423/2008/EK rendelettel összhangban ezeket is fel kell venni a közösségi listára annak összeállításakor.
- (17) Az élelmiszerenzimekre továbbra is vonatkoznak az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽³⁾, valamint — adott esetben — az 1829/2003/EK rendeletben, továbbá a géntechnológiával módosított szervezetek nyomonkövethetőségéről és címkézéséről, és a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított élelmiszer- és takarmánytermékek nyomonkövethetőségéről szóló, 2003. szeptember 22-i 1830/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁴⁾ előírt általános címkézési kötelezettségek. Ezenkívül ebben a rendeletben egyedi rendelkezéseket kell megállapítani a címkézésre vonatkozóan azokra az élelmiszerenzimekre nézve, amelyeket élelmiszerenzimként értékesítettek a gyártónak vagy a fogyasztónak.
- (18) Az élelmiszerek 178/2002/EK rendelet szerinti meghatározásába az élelmiszerenzimek is beletartoznak, emiatt az élelmiszerekben való alkalmazásukkor a 2000/13/EK irányelvvel összhangban összetevőkként kell őket feltüntetni az élelmiszerek címkéjén. Az élelmiszerenzimeket az élelmiszerekben betöltött technológiai funkciójuk szerint kell megjelölni, az élelmiszerenzim pontos megnevezésének feltüntetése mellett. A címkézési rendelkezésektől való eltérésről kell rendelkezni azonban azokban az esetekben, amikor az enzimet technológiai segédanyagként használják fel, vagy az enzim csak egy vagy több élelmiszer-összetevő felhasználásának eredményeként van jelen az élelmiszerben, és nem fejt ki technológiai funkciót a végtermékben. A 2000/13/EK irányelvet ezért módosítani kell.
- (19) Az élelmiszerenzimeket folyamatos megfigyelés alatt kell tartani, és amikor csak szükséges, a felhasználást szabályozó változó feltételek és az új tudományos ismeretek figyelembevételével azokat újra kell értékelni.
- (20) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽⁵⁾ összhangban kell elfogadni.
- (21) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy elfogadja a megfelelő átmeneti intézkedéseket. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és ezen rendelet többek között új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésével annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (22) Az élelmiszerenzimekre vonatkozó közösségi jogszabályok arányos és eredményes továbbfejlesztésének és naprakésszé tételének érdekében adatgyűjtésre, valamint a tagállamok közötti információ-megosztásra és munkaszorshangolásra van szükség. E célból a döntéshozatali eljárás megkönnyítésére hasznos lehet egyedi kérdésekkel foglalkozó tanulmányokat végezni. Helyénvaló, ha a Közösség a költségvetési eljárása keretében finanszírozzatja ezeket a tanulmányokat. Az ilyen intézkedések finanszírozása a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állategészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló 882/2004/EK rendelet⁽⁶⁾ hatálya alá tartozik.
- (23) A tagállamoknak a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban hivatalos ellenőrzéseket kell végezniük az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében.
- (24) Mivel a javasolt fellépés célját, azaz az élelmiszerenzimek közösségi szabályainak megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a piac egységeségének és a fogyasztóvédelem magas szintjének érdekében az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubsidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lép túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ HL L 61., 1995.3.18., 1. o.

⁽²⁾ HL L 127., 2008.5.15., 13. o.

⁽³⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o.

⁽⁴⁾ HL L 268., 2003.10.18., 24. o.

⁽⁵⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽⁶⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

3. cikk

Fogalommeghatározások

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet az élelmiszerekben felhasznált élelmiszerenzimre, köztük a technológiai segédanyagként felhasznált enzimekre vonatkozó szabályokat állapít meg a belső piac eredményes működésére tekintettel, ugyanakkor biztosítja az emberi egészség védelme és a fogyasztóvédelem magas szintjét, ideértve a fogyasztók érdekeinek védelmét és az élelmiszerkereskedelem tisztességes gyakorlatát is, miközben szükség szerint figyelembe veszi a környezet védelmét.

E célból ez a rendelet a következőkről rendelkezik:

- a) a jóváhagyott élelmiszerenzimek közösségi listája;
- b) az élelmiszerenzimek élelmiszerekben való felhasználásának feltételei;
- c) az élelmiszerenzimként értékesített élelmiszerenzimek címkézésének szabályai.

2. cikk

Hatály

(1) E rendeletet a 3. cikkben meghatározott élelmiszerenzimre kell alkalmazni.

(2) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni az élelmiszerenzimre, amennyiben azokat a következők előállítása során használják fel:

- a) az élelmiszer-adalékanyagokról szóló 1333/2008/EK rendelet hatálya alá tartozó élelmiszer-adalékanyagok;
- b) technológiai segédanyagok.

(3) Ezt a rendeletet a következő egyedi közösségi szabályok sérelme nélkül kell alkalmazni:

- a) meghatározott élelmiszerekben felhasznált élelmiszerenzimre vonatkozó egyéb egyedi közösségi szabályok;
- b) az e rendelet által érintett területektől eltérő célzattal felhasznált élelmiszerenzimre vonatkozó egyéb egyedi közösségi szabályok.

(4) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni a mikroorganizmusok által termelt, hagyományosan az élelmiszergyártásban felhasznált olyan kultúrákra, amelyek enzimeket hozhatnak létre, de amelyeket nem kimondottan azok előállítására használnak fel.

(1) E rendelet alkalmazásában a 178/2002/EK rendeletben, az 1829/2003/EK rendeletben és az élelmiszer-adalékanyagokról szóló 1333/2008/EK rendeletben megállapított fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

(2) A következő meghatározásokat szintén alkalmazni kell:

- a) „élelmiszerenzim”: növényekből, állatokból, mikroorganizmusokból vagy azok termékeiből nyert termék, beleértve a mikroorganizmusokat használó erjedési folyamattal nyert terméket is, amely/amelyet:
 - i. egy meghatározott biokémiai reakció katalizálására képes egy vagy több enzimet tartalmaz; valamint
 - ii. az élelmiszerek gyártásának, feldolgozásának, elkészítésének, kezelésének, csomagolásának, szállításának vagy tárolásának bármely szakasza során technológiai célból adnak az élelmiszerekhez;
- b) „élelmiszerenzim-készítmény”: egy vagy több élelmiszerenzimből álló készítmény, amelybe élelmiszer-adalékanyagokat és/vagy egyéb élelmiszer összetevőket építenek be az enzimek tárolásának, értékesítésének, szabványosításának, feloldásának vagy hígításának elősegítésére.

II. FEJEZET

A JÓVÁHAGYOTT ÉLELMISZERENZIMEK KÖZÖSSÉGI LISTÁJA

4. cikk

Az élelmiszerenzimek közösségi listája

Csak a közösségi listán szereplő élelmiszerenzimeket lehet élelmiszerenzimként piaci forgalomba hozni és élelmiszerekben felhasználni, összhangban a 7. cikk (2) bekezdésében biztosított felhasználási feltételekkel és részletes leírásokkal.

5. cikk

Az előírásoknak nem megfelelő élelmiszerenzimek és/vagy nem megfelelő élelmiszerek tilalma

Az élelmiszerenzim vagy az annak felhasználásával készült élelmiszer nem hozható forgalomba, amennyiben az élelmiszerenzim felhasználása nem felel meg ennek a rendeletnek és végrehajtási intézkedéseinek.

6. cikk

Az élelmiszerenzimek közösségi listára való felvételének általános feltételei

A közösségi listára kizárólag az az élelmiszerenzim vehető fel, amely teljesíti a következő feltételeket és szükség esetén egyéb indokolt feltételeket:

- a) a rendelkezésre álló tudományos adatok alapján a javasolt felhasználási szint mellett nem veszélyezteti a fogyasztók egészségének biztonságát;
- b) technológiai szempontból szükséges és indokolt; és
- c) használata nem vezeti félre a fogyasztót. A fogyasztó félrevezetése magában foglal többek között – de nem kizárólag – a felhasznált összetevők jellegére, frissességére, minőségére, a termék vagy a gyártási folyamat természetességére, vagy a termék tápértékére vonatkozó kérdéseket.

7. cikk

Az élelmiszerenzimek közösségi listájának tartalma

(1) Az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben említett eljárással összhangban felvehető a közösségi listára az az élelmiszerenzim, amely teljesíti a 6. cikkben ismertetett feltételeket.

(2) A közösségi listában az adott élelmiszerenzimre vonatkozó bejegyzésnek tartalmaznia kell:

- a) az élelmiszerenzim megnevezését;
- b) az élelmiszerenzim részletes leírását, kitérve eredetére, tisztasági kritériumaira és minden más szükséges információra;
- c) azokat az élelmiszereket, amelyekhez az élelmiszerenzimet hozzá lehet adni;
- d) azokat a feltételeket, amelyek mellett az élelmiszerenzim használni lehet; adott esetben valamely élelmiszerenzim tekintetében nem kell a legnagyobb megengedett koncentrációt meghatározni. Ebben az esetben az élelmiszerenzimet a quantum satis elvével összhangban kell felhasználni.
- e) adott esetben azt, hogy vannak-e korlátozások az élelmiszerenzim közvetlenül a végső fogyasztók részére történő értékesítésére nézve;
- f) szükség esetén az élelmiszerenzimek felhasználásával készült élelmiszer címkézésére vonatkozó egyedi követelményeket, annak érdekében, hogy tájékoztassa a végső fogyasztót az élelmiszer fizikai állapotáról vagy arról az egyedi eljárásról, amelyen az élelmiszer átment.

(3) A közösségi listát az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben említett eljárással összhangban lehet módosítani.

8. cikk

Az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerenzimek

(1) Az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerenzimeket csak az 1829/2003/EK rendelet szerinti eljárással összhangban történt engedélyezést követően lehet az ezen rendelet szerinti közösségi listára felvenni.

(2) Ha a közösségi listán már szereplő valamely élelmiszerenzimet más, az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó forrásból gyártják, nincs szükség az ezen rendelet szerinti új engedélyre, amennyiben az új forrásra az 1829/2003/EK rendeletnek megfelelő engedélyt adtak ki, és az élelmiszerenzim eleget tesz az ezen rendelet értelmében megállapított előírásoknak.

9. cikk

Értelmezéssel kapcsolatos döntések

A 15. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban szükség esetén eldönthető, hogy:

- a) egy adott anyag megfelel-e az élelmiszerenzim 3. cikkben foglalt meghatározásnak;
- b) egy adott élelmiszer az élelmiszerenzimek közösségi listáján szereplő élelmiszerkategóriához tartozik vagy sem.

III. FEJEZET

CÍMKÉZÉS

10. cikk

A nem a végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt élelmiszerenzimek és élelmiszerenzim-készítmények címkézése

(1) A nem a végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt – önmagukban vagy egymással és/vagy a 2000/13/EK irányelv 6. cikkének (4) bekezdésében meghatározott más összetevőkkel keverve értékesített – élelmiszerenzimeket és élelmiszerenzim-készítményeket kizárólag az ezen rendelet 11. cikkében előírt jól látható, tisztán olvasható és letörölhetetlen címkézéssel lehet értékesíteni. A 11. cikkben előírt információkat a vásárlók számára könnyen érthető nyelvezettel kell megfogalmazni.

(2) Az a tagállam, amelyben a terméket értékesítik, saját felségterületén, a Szerződéssel összhangban előírhatja, hogy a 11. cikkben előírt információkat a Közösség egy vagy több, a tagállam által meghatározott hivatalos nyelven tüntessék fel. Ez nem zárja ki azt, hogy ezeket az információkat több nyelven tüntessék fel.

11. cikk

A nem a végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt élelmiszerenzimek és élelmiszerenzim-készítmények általános címkézési követelményei

(1) Amennyiben nem a végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt élelmiszerenzimeket és élelmiszerenzim-készítményeket önmagukban vagy egymással és/vagy más összetevőkkel keverve értékesítenek, azok csomagolásának vagy tárolóeszközének a következő információkat kell hordoznia:

- a) valamennyi élelmiszerenzim tekintetében az ezen rendelet értelmében megállapított megnevezés vagy az összes élelmiszerenzim megnevezését tartalmazó kereskedelmi jelölés vagy ilyen megnevezés hiányában az elfogadott megnevezés az a megnevezés, amelyet a Nemzetközi Biokémiai és Molekuláris Biológiai Egyesület (IUBMB) nomenklatúrájában állapítottak meg;
- b) az „étkezési célra” megjegyzés vagy az „élelmiszerekben korlátozottan felhasználható” megjegyzés vagy más egyértelmű utalás a rendeltetésszerű élelmiszeripari felhasználására;
- c) szükség esetén a tárolás és/vagy a felhasználás különleges feltételei;
- d) az árutételt vagy a szállítmányt azonosító jelzés;
- e) a felhasználási utasítások, ha ezek elhagyása nem biztosítaná az élelmiszerenzim megfelelő felhasználását;
- f) a gyártó, a csomagoló vagy az értékesítő neve vagy cégneve és címe;
- g) valamennyi alkotóelem vagy alkotóelem-csoport maximális mennyiségére vonatkozó információ, amennyiben az korlátozott mennyiségben fordulhat elő az élelmiszerben, és/vagy világos és közérthető nyelven fogalmazott megfelelő információ, amely a vásárló számára lehetővé teszi, hogy ennek a rendeletnek vagy más közösségi jogszabálynak megfelelően; amennyiben ugyanez a mennyiségi korlátozás az önmagukban vagy a kombináltan felhasznált alkotóelemek egy csoportjára vonatkozik, akkor az együttes százalékarány egyetlen számmal is megadható; a mennyiségi korlátozást számszerűen, vagy a quantum satis elv szerint kell megadni;

- h) a nettó mennyiség;
- i) az élelmiszerenzim aktivitása;
- j) a minőségmegőrzés vagy a fogyaszthatóság lejáratainak dátuma;
- k) adott esetben az ebben a cikkben említett, valamint a 2000/13/EK irányelv IIIa. mellékletében felsorolt élelmiszerenzimre vagy egyéb anyagokra vonatkozó információk.

(2) Amennyiben az élelmiszerenzimeket vagy élelmiszerenzim-készítményeket egymással és/vagy egyéb élelmiszer-összetevőkkel keverve értékesítik, azok csomagolásán vagy tárolóeszközén egy olyan listának kell szerepelnie, amely a teljes tömeghez viszonyított százalékos aránynak megfelelő csökkenő sorrendben valamennyi összetevőt feltünteti.

(3) Az élelmiszerenzim-készítmények csomagolásán vagy tárolóeszközén egy olyan listának kell szerepelnie, amely a teljes tömeghez viszonyított százalékos aránynak megfelelő csökkenő sorrendben valamennyi alkotóelemet feltünteti.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdéstől eltérően az (1) bekezdés e)–g) pontjában, valamint a (2) és (3) bekezdésben előírt információkat elég pusztán a szállítmányra vonatkozó azon dokumentumokban feltüntetni, amelyeket áruszállításkor vagy az előtt kell átadni, feltéve, hogy az „nem kiskereskedelmi forgalmazásra” megjelölés a kérdéses termék csomagolásának vagy tárolóeszközének könnyen látható részén szerepel.

(5) Amennyiben az élelmiszerenzimeket és az élelmiszerenzim-készítményeket tartályokban szállítják, az (1), (2) és (3) bekezdéstől eltérően valamennyi információt elég pusztán a szállítmányra vonatkozó azon dokumentumokban feltüntetni, amelyeket áruszállításkor kell átadni.

12. cikk

A végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt élelmiszerenzimek és élelmiszerenzim-készítmények címkézése

(1) A 2000/13/EK irányelv, az egyes árutételekhez tartozó élelmiszereket azonosító jelzésekről és jelölésekről szóló, 1989. június 14-i 89/396/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ és az 1829/2003/EK rendelet sérelme nélkül a nem a végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt — önmagukban vagy egymással és/vagy más összetevőkkel keverve értékesített — élelmiszerenzimeket és élelmiszerenzim-készítményeket kizárólag akkor lehet értékesíteni, ha a csomagolás hordozza a következő információkat:

- a) valamennyi élelmiszerenzim tekintetében az ezen rendelet értelmében megállapított megnevezés vagy az összes élelmiszerenzim megnevezését tartalmazó kereskedelmi jelölés vagy ilyen megnevezés hiányában az elfogadott megnevezés az a megnevezés, amelyet az IUBMB nomenklatúrájában állapítottak meg;

⁽¹⁾ HL L 186., 1989.6.30., 21. o.

- b) az „étkezési célra” megjegyzés vagy az „élelmiszerekben korlátozottan felhasználható” megjegyzés vagy más egyértelmű utalás a rendeltetésszerű élelmiszeripari felhasználására.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében előírt információra a 2000/13/EK irányelv 13. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni.

13. cikk

Egyéb címkézési követelmények

A 10–12. cikk rendelkezései nem sértik a tömegre és a mértékekre vagy a veszélyes anyagok és készítmények kiszerelésére, osztályozására, csomagolására, címkézésére vagy azok szállítására vonatkozó részletesebb vagy átfogóbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket.

IV. FEJEZET

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK ÉS VÉGREHAJTÁS

14. cikk

Tájékoztatási kötelezettség

(1) Az élelmiszerenzim előállítója vagy felhasználója azonnal tájékoztatja a Bizottságot minden olyan új tudományos vagy technológiai információról, amely hátrányosan érintheti az élelmiszerenzim biztonságossági értékelését.

(2) Az élelmiszerenzim előállítója vagy felhasználója az e rendelet szerint már jóváhagyott azon élelmiszerenzimek tekintetében, amelyeket az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) kockázatértékelésébe bevontaktól jelentősen különböző termelési módszerekkel vagy alapanyagok felhasználásával állítanak elő, az élelmiszerenzim forgalmazásának megkezdése előtt benyújtja a Bizottságnak az élelmiszerenzimnek a módosított termelési módszerre vagy jellemzőkre vonatkozó, Hatóság általi értékeléséhez szükséges adatokat.

(3) Az élelmiszerenzim előállítója vagy felhasználója tájékoztatja a Bizottságot annak kérésére az élelmiszerenzim aktuális felhasználásáról. Ezeket az információkat a Bizottság a tagállamok számára is hozzáférhetővé teszi.

15. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében előírt határidő három hónap.

(3) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

16. cikk

Az összehangolt szakpolitikák közösségi finanszírozása

Az e rendeletből eredő intézkedések finanszírozásának jogalapja a 882/2004/EK rendelet 66. cikke (1) bekezdésének c) pontja.

V. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Az élelmiszerenzimek közösségi listájának felállítása

(1) Az élelmiszerenzimek közösségi listájának felállítására a (2) bekezdés szerint benyújtott kérelmek alapján kerül sor.

(2) Az érdekelt felek kérelmeket nyújthatnak be egy adott élelmiszerenzimnek a közösségi listára való felvételére vonatkozóan.

E kérelmeket az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével összhangban megállapítandó végrehajtási intézkedések alkalmazásának napját követő 24 hónapon belül kell benyújtani.

(3) A Bizottság összeállítja azt a jegyzéket, amely tartalmaz minden olyan élelmiszerenzimet, amelyről el kell dönteni, hogy felvegyék-e a közösségi listára, és amelyre nézve a (2) bekezdéssel összhangban – az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendelet 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően megállapítandó érvényességi kritériumokat teljesítő – kérelmet nyújtottak be („a jegyzék”). A jegyzéket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

A kérelmeket a Bizottság a Hatóságnak küldi el véleményezésre.

(4) Azt követően, hogy a Hatóság a jegyzékben szereplő minden egyes élelmiszerenzim tekintetében véleményt nyilvánított, a Bizottság az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben megállapított eljárással összhangban fogadja el a közösségi listát.

Az említett eljárástól eltérve azonban:

- a) a Hatóságnak véleménye elfogadásakor nem kell alkalmaznia az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdését;
- b) a Bizottság első alkalommal azt követően fogadja el a közösségi listát, hogy a Hatóság a jegyzékben felsorolt valamennyi élelmiszerenzimre nézve megfogalmazta véleményét.

(5) E cikk alkalmazásában szükség esetén bármely olyan megfelelő átmeneti intézkedést, amelynek célja ezen rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítása, a 15. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

18. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Ezen rendelet 7. és 17. cikkétől eltérve a közösségi lista felállításakor fel kell arra venni a következő élelmiszerenzimeket:

- a) E 1103 Invertáz és E 1105 Lizozim, és ismertetni kell ezek felhasználásának a 95/2/EK irányelv I. mellékletében, valamint III. mellékletének C. részében meghatározott feltételeit;
- b) ureáz, béta-glükánáz és lizozim borban való felhasználására, az 1493/1999/EK rendelettel és annak végrehajtási szabályával összhangban.

(2) A 10–12. cikk rendelkezéseinek nem megfelelő, 2010. január 20-át megelőzően forgalomba hozott vagy címkézett élelmiszerenzimeket, élelmiszerenzim készítményeket és ilyen élelmiszerenzimeket tartalmazó élelmiszereket a minőségmegőrzés vagy a fogyaszthatóság lejáratának dátumáig forgalomba lehet hozni.

19. cikk

A 83/417/EGK irányelv módosításai

A 83/417/EGK irányelv I. melléklete III. szakasza d) pontja francia bekezdéseinek helyébe a következők lépnek:

- „– oltó, amely teljesíti az élelmiszerenzimekről szóló, 2008. december 16-i 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) követelményeit,
- egyéb tejalvasztó enzimek, amelyek teljesítik az 1332/2008/EK rendelet követelményeit.

(*) HL L 354., 2008.12.31., 7. o.”

20. cikk

Az 1493/1999/EK rendelet módosítása

Az 1493/1999/EK rendelet 43. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A IV. mellékletben felsorolt engedélyezett borászati eljárásokban és kezelésekben felhasznált enzimeknek és enzimes készítményeknek teljesíteniük kell az élelmiszerenzimekről szóló 2008. december 16-i 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) követelményeit.

(*) HL L 354., 2008.12.31., 7. o.”

21. cikk

A 2000/13/EGK irányelv módosításai

A 2000/13/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk (4) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az a) pont helyébe a következő pont lép:

„a) »összetevő«: minden anyag, beleértve az adalékanyagokat és enzimeket is, amelyet élelmiszer előállításánál vagy elkészítésénél használnak fel, és a késztermékben még jelen van, akár módosult formában is”;

- b) a c) pont ii. alpontjában az „adalékanyagok” bevezető szó helyébe az „adalékanyagok és enzimek” szavak lépnek;

- c) a c) pont iii. alpontjában az „adalékanyagokhoz és aromákhoz” helyébe az „adalékanyagokhoz vagy enzimekhez vagy aromákhoz” lép.

2. A 6. cikk (6) bekezdése a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„– a (4) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában említett enzimektől eltérő enzimeket a II. mellékletben felsorolt összetevők kategóriái egyikének nevével kell megjelölni, pontos megnevezésükkel együtt.”

22. cikk

A 2001/112/EK irányelv módosításai

A 2001/112/EK irányelv I. melléklete II. szakasza (2) bekezdése negyedik, ötödik és hatodik francia bekezdéseinek helyébe a következők lépnek:

„– pektinbontó enzimek, amelyek teljesítik az élelmiszerenzimekről szóló, 2008. december 16-i 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) követelményeit,

– fehérjebontó enzimek, amelyek teljesítik az 1332/2008/EK rendelet követelményeit,

– keményítőbontó enzimek, amelyek teljesítik az 1332/2008/EK rendelet követelményeit.

(*) HL L 354., 2008.12.31., 7. o.”

23. cikk

A 258/97/EK rendelet módosítása

A 258/97/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„d) az élelmiszerenzimekről szóló, 2008. december 16-i 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) hatálya alá tartozó élelmiszerenzimek.

(*) HL L 354., 2008.12.31., 7. o.”

24. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 4. cikket a közösségi lista alkalmazásának időpontjától kell alkalmazni. A tagállamokban addig továbbra is az élelmiszerenzimek és az élelmiszerenzimekkel előállított élelmiszerek forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó hatályos nemzeti rendelkezéseket kell alkalmazni.

A 10–13. cikket 2010. január 20-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Starsbourgban, 2008. december 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1333/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

az élelmiszer-adalékanyagokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A biztonságos és egészséges élelmiszerek szabad mozgása lényeges eleme a belső piacnak, és jelentős mértékben hozzájárul az állampolgárok egészségéhez és jó közérzetéhez, valamint szociális és gazdasági érdekeikhez.
- (2) A közösségi politikák érvényesítése során gondoskodni kell az emberi élet és egészség magas szintű védelméről.
- (3) Ez a rendelet az élelmiszerekben engedélyezett élelmiszer-adalékanyagokról szóló korábbi irányelvek és határozatok helyébe lép, hogy átfogó és racionalizált eljárásokkal biztosítsa a belső piac eredményes működését, ugyanakkor biztosítja az emberi egészség védelme és a fogyasztóvédelem magas szintjét, ideértve a fogyasztók érdekeinek védelmét és az élelmiszerkereskedelem tisztességes gyakorlatát is.

- (4) Ez a rendelet összehangolja az élelmiszer-adalékanyagok élelmiszerekben való használatát a Közösségben. Ide tartozik a különleges táplálkozási célokra szánt élelmiszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. március 3-i 89/398/EGK tanácsi irányelvben ⁽³⁾ szereplő élelmiszerekben használt élelmiszer-adalékanyagok használata, valamint a húсок állat-egészségügyi jelöléséhez és a tojások díszítéséhez és bélyegzéséhez használt élelmiszer-színezékek használata. Összehangolja továbbá az élelmiszer-adalékanyagok használatát az élelmiszer-adalékanyagokban és az élelmiszerenzimekben, biztosítva ezzel biztonságosságukat és minőségüket, és megkönnyítve tárolásukat és használatukat. Korábban ezt még nem szabályozták közösségi szinten.

- (5) Az élelmiszer-adalékanyagok olyan anyagok, amelyeket nem fogyasztanak önmagukban élelmiszerként, de az ebben a rendeletben említett technológiai célból, szándékosan adják az élelmiszerhez, például élelmiszer tartósítására. E rendeletnek valamennyi élelmiszer-adalékanyagra ki kell terjednie, és ezért a tudomány haladásának és a technológia fejlődésének tükrében naprakészé kell tenni a funkcionális csoportok listáját. Nem minősülnek azonban élelmiszer-adalékanyagnak azok az anyagok, amelyeket zamat és/vagy íz hozzáadása érdekében vagy táplálkozási célokból használnak, mint például a sópótlók, a vitaminok és az ásványi anyagok. Nem tartoznak továbbá e rendelet hatálya alá az élelmiszernek minősülő, technológiai funkcióban használt anyagok, például a nátrium-klorid vagy a színezésre használt sáfrány, továbbá az élelmiszerenzimek. Mindazonáltal az élelmiszerekből és más természetes eredetű anyagokból az összetevőknek (pl. a színezőanyagoknak) a tápanyagoktól és az aromatikus összetevőktől való szelektív elkülönítésével nyert, a végső élelmiszerre technológiai hatást gyakorló készítményeket e rendelet értelmében adalékanyagnak kell tekinteni. Végül az élelmiszerenzimekre az élelmiszerenzimekről szóló, 2008. december 16-i 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ vonatkozik, amely kizárja e rendelet alkalmazását.

- (6) Ez a rendelet nem vonatkozik azokra az anyagokra, amelyeket önmagukban nem fogyasztanak élelmiszerként, de szándékosan használnak az élelmiszerek feldolgozásában, és amelyek csak maradékanyagként maradnak vissza a végső élelmiszerben, és nincs technológiai hatásuk a végtermékben (technológiai segédanyagok).

⁽¹⁾ HL C 168., 2007.7.20., 34. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. július 10-i véleménye (HL C 175. E., 2008.7.10., 142. o.), a Tanács 2008. március 10-i közös álláspontja (HL C 111. E., 2008.5.6., 10. o.), az Európai Parlament 2008. július 8-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. november 18-i határozata.

⁽³⁾ HL L 186., 1989.6.30., 27. o.

⁽⁴⁾ Lásd e Hivatalos Lap 7. oldalát.

- (7) Az élelmiszer-adalékanyagokat csak akkor lehet jóváhagyni és használni, ha teljesítik az e rendeletben megállapított követelményeket. Az élelmiszer-adalékanyagoknak a felhasználás körülményei között biztonságosnak kell lenniük, használatukat technológiai szükségletnek kell indokolnia, valamint használatuk nem vezetheti félre a fogyasztót, és a fogyasztó érdekét kell szolgálnia. A fogyasztó félrevezetésének körébe tartoznak többek között, de nem kizárólag a felhasznált összetevők jellegét, frissességét és minőségét, a termék vagy a gyártási folyamat természetes voltát, illetve a termék tápértékét érintő kérdések, beleértve a gyümölcs- és zöldségtartalmat is. Az élelmiszer-adalékanyagok jóváhagyása során figyelembe kell venni egyéb, az adott kérdést tekintve releváns tényezőket is, beleértve a társadalmi, gazdasági, tradicionális, etikai és környezeti tényezőket, az elővigyázatosság elvét, valamint az ellenőrzések kivitelezhetőségét. Egy adott élelmiszer-adalékanyag felhasználását és maximális szintjét illetően figyelembe kell venni az élelmiszer-adalékanyag egyéb forrásokból származó bevitelét és az élelmiszer-adalékanyagnak a különleges fogyasztói csoportokra (mint például az allergiás fogyasztókra) gyakorolt hatását.
- (8) Az élelmiszer-adalékanyagoknak meg kell felelniük a jóváhagyott előírásoknak, amelyeknek tartalmazniuk kell az élelmiszer-adalékanyag megfelelő azonosításához szükséges információkat, beleértve az eredetet és az elfogadható tisztasági követelmények leírását. Az élelmiszerekben használható édesítőszeres különleges tisztasági követelményeinek megállapításáról szóló, 1995. július 5-i 95/31/EK bizottsági irányelvben ⁽¹⁾, az élelmiszerekben használható színezékek különleges tisztasági követelményeinek megállapításáról szóló, 1995. július 26-i 95/45/EK bizottsági irányelvben ⁽²⁾ és a színezékeken és édesítőszereseken kívüli egyéb élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó különleges tisztasági követelmények megállapításáról szóló, 1996. december 2-i 96/77/EK bizottsági irányelvben ⁽³⁾ szereplő élelmiszer-adalékanyagokhoz korábban kidolgozott előírások addig maradnak érvényben, amíg a megfelelő adalékanyagok be nem kerülnek e rendelet mellékleteibe. Az ilyen adalékanyagokra vonatkozó előírásokat akkor rendeletben kell megfogalmazni. Ezeknek az előírásoknak közvetlenül kell kapcsolódniuk az e rendelet mellékleteiben szereplő közösségi listákon szereplő adalékanyagokhoz. Figyelembe véve azonban az előírások összetett jellegét és tartalmát az egyértelműség érdekében, azok nem épülhetnek be a közösségi listákba, hanem egy vagy több önálló rendeletben kell megjeleníteniük.
- (9) Bizonyos engedélyezett borászati gyakorlatok és eljárások esetében lehetőség van egyes élelmiszer-adalékanyagok speciális célú használatára. Az ilyen élelmiszer-adalékanyagok használatának meg kell felelnie e rendeletnek és a vonatkozó közösségi jogszabályokban megállapított külön rendelkezéseknek.
- (10) A harmonizáció biztosítása érdekében az élelmiszer-adalékanyagok kockázatértékelését és jóváhagyását az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1331/2008/EK rendeletben ⁽⁴⁾ megállapított eljárásnak megfelelően kell elvégezni.
- (11) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ értelmében a közegészségügyet valószínűleg érintő kérdésekben konzultálni kell az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatósággal (a továbbiakban: a Hatóság).
- (12) A géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ hatálya alá tartozó élelmiszer-adalékanyagokat azon rendelet szerint is és a jelen rendelet szerint is engedélyeztetni kell.
- (13) Az ezen rendelet szerint már jóváhagyott adalékanyagot, amelyet a Hatóság kockázat-értékelésben szereplőtől lényegesen eltérő gyártási módszerekkel vagy kiindulási anyagok felhasználásával állítottak elő, vagy amely eltér a tisztasági követelményekben lefektetett előírásoktól, értékelésre meg kell küldeni a Hatóságnak. „Jelentős különbségnek” számít többek között az előállítási módszer megváltoztatása a növényből való kivonás helyett mikroorganizmust használó erjesztésre, vagy az eredeti mikroorganizmus géntechnológiai módosítása, vagy a kiindulási anyagok vagy a részecskék méretének a megváltoztatása, beleértve a nanotechnológia alkalmazását.
- (14) Az élelmiszer-adalékanyagokat folyamatos megfigyelés alatt kell tartani, és amikor csak szükséges, azokat a változó felhasználási feltételek és az új tudományos ismeretek fényében újra kell értékelni. Szükség esetén a Bizottság a tagállamokkal együtt megfelelő intézkedéseket vesz fontolóra.
- (15) Azoknak a tagállamoknak, amelyek 1992. január 1-jén a hagyományosnak minősülő és a területükön gyártott élelmiszerekben a bizonyos adalékanyagok használatára vonatkozó tilalmakat fenntartották, lehetővé kell tenni e tilalmak folytatólagos alkalmazását. Továbbá egyes termékek – mint például a „Feta” vagy a „Salame cacciatore” – tekintetében ez a rendelet nem érinti a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ és a hagyományos különleges terméknek minősülő mezőgazdasági termékekről és élelmiszerekről szóló, 2006. március 20-i 509/2006/EK tanácsi rendelet ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ HL L 178., 1995.7.28., 1. o.

⁽²⁾ HL L 226., 1995.9.22., 1. o.

⁽³⁾ HL L 339., 1996.12.30., 1. o.

⁽⁴⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1 oldalát.

⁽⁵⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 268., 2003.10.18., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽⁸⁾ HL L 93., 2006.3.31., 1. o.

- (16) Egy adalékanyag – hacsak más korlátozások nem vonatkoznak rá – jelen lehet az élelmiszerben a közvetlen hozzáadástól eltérően egy olyan összetevőből való átvétel eredményeként, amelyben az adalékanyag engedélyezett, feltéve, hogy az adalékanyag szintje az élelmiszer végtermékben nem nagyobb, mint ami az összetevő használatából, megfelelő technológiai feltételek és jó gyártási gyakorlat mellett következik.
- (17) Az élelmiszer-adalékanyagokra az élelmiszerek címkézése, kiserelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾, illetve – adott esetben – az 1829/2003/EK rendeletben és a géntechnológiával módosított szervezetek nyomkövethetőségéről és címkézéséről, és a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított élelmiszer- és takarmánytermékek nyomkövethetőségéről szóló, 2003. szeptember 22-i 1830/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ előírt általános címkézési kötelezettségek vonatkoznak. Ezenkívül ebbe a rendeletbe be kell építeni a gyártónak vagy a végső fogyasztónak élelmiszer-adalékanyagként eladott termékek címkézésével kapcsolatos külön rendelkezéseket.
- (18) Az ezen rendelet értelmében engedélyezett édesítőszer felhasználhatók a fogyasztók számára közvetlenül értékesített asztali édesítőszerben. Az ilyen termékek gyártóinak a megfelelő módon a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani a termék biztonságos használatának lehetővé tételét biztosító információkat. Ezeket az információkat különböző módokon lehet elérhetővé tenni, ideértve a termék címkéjén való feltüntetést, az internetes honlapokon való közzétételt, a fogyasztói információs vonalon vagy az értékesítés helyén való közlést is. Az ezen követelmény végrehajtására vonatkozó egységes megközelítés elérése érdekében szükség lehet közösségi szinten meghatározott iránymutatásokra.
- (19) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.
- (20) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy módosítsa a mellékleteket és hogy elfogadjon a megfelelő átmeneti intézkedéseket. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és a rendelet nem alapvető fontosságú elemek többek között új, nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, ezért azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (21) A hatékonyság érdekében az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó rendes határidőket a közösségi jogszabályokban már engedélyezett anyagokkal kapcsolatos II. és III. melléklet bizonyos módosításainak, valamint az ilyen anyagokkal kapcsolatos megfelelő átmeneti intézkedéseknek az elfogadása esetében le kell rövidíteni.
- (22) Az élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó közösségi jog arányos és hatékony továbbfejlesztésének és naprakésszé tételének érdekében adatgyűjtésre, valamint a tagállamok között az információ megosztására és a munka összehangolására van szükség. E célból a határozathozatali eljárás megkönnyítésére hasznos lehet egyedi kérdésekkel foglalkozó tanulmányokat készíteni. Helyénvaló, ha a Közösség a költségvetési eljárása keretében finanszírozza ezeket a tanulmányokat. Az ilyen intézkedések finanszírozása a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ hatálya alá tartozik.
- (23) A tagállamoknak a 882/2004/EK rendelettel összhangban hivatalos ellenőrzéseket kell végezniük e rendelet betartásának elősegítésére.
- (24) Mivel e rendelet célját, azaz az élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó közösségi szabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a piac egységessége és a magas szintű fogyasztóvédelem érdekében az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (25) E rendelet elfogadását követően a Bizottság az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segítségével felülvizsgálja a meglévő engedélyeket a biztonsági követelményektől eltérő követelmények, mint például a bevitel, a technológiai szükségesség és a fogyasztó félrevezetésének lehetősége szempontjából. A Közösségben továbbra is engedélyezett élelmiszer-adalékanyagokat át kell tenni az e rendelet II. és III. mellékletében található közösségi listákba. Az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszer-enzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletnek megfelelően e rendelet III. mellékletét ki kell egészíteni az élelmiszer-adalékanyagokban és az élelmiszer-enzimekben használt többi élelmiszer-adalékanyaggal, a tápanyaghordozókkal és használati feltételeikkel. Megfelelő átmeneti időszak biztosítása érdekében a III. melléklet rendelkezéseit – kivéve az élelmiszer-adalékanyagok hordozóira és az aromaanyagokban található élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó rendelkezéseket – csak 2011. január 1. után kell alkalmazni.
- (26) Amíg el nem készülnek az élelmiszer-adalékanyagok jövőbeli közösségi listái, egyszerűsített eljárásra van szükség, amely lehetővé teszi a hatályos irányelvekben foglalt élelmiszer-adalékanyagok jelenlegi listáinak frissítését.

⁽¹⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o.⁽²⁾ HL L 268., 2003.10.18., 24. o.⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.⁽⁴⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o. Helyesbített változat: HL L 191., 2004.5.28., 1. o.

(27) A (25) preambulumbekzdésben említett felülvizsgálat eredményének sérelme nélkül a Bizottság az e rendelet elfogadását követő egy éven belül értékelési programot hoz létre, hogy a Hatóság újraértékelhesse a Közösségben már jóváhagyott élelmiszer-adalékanyagok biztonságosságát. A programban meg kell határozni a jóváhagyott élelmiszer-adalékanyagok vizsgálatának alapját képező igényeket és prioritási sorrendet.

(28) E rendelet hatályon kívül helyezi az alábbi jogi aktusokat, és azok helyébe lép: az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekben történő felhasználásra engedélyezett színezőanyagokra vonatkozó tagállami előírások közelítéséről szóló, 1962. október 23-i tanácsi irányelv ⁽¹⁾, az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekben történő használatra engedélyezett tartósítószeres tisztasági követelményeinek meghatározásáról szóló, 1965. január 26-i 65/66/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ az élelmiszerekben használható emulgeálószeres, stabilizátorok, sűrítőanyagok és zselésítőanyagok különleges tisztasági követelményeinek megállapításáról szóló, 1978. július 25-i 78/663/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾, az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekben történő használatra engedélyezett anitoxidánsok tisztasági követelményeinek meghatározásáról szóló, 1978. július 25-i 78/664/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, az élelmiszerekben használt bizonyos adalékanyagok tisztasági követelményeknek való megfelelésének ellenőrzésére vonatkozó közösségi vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 1981. július 28-i 81/712/EGK első bizottsági irányelv ⁽⁵⁾, az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekben felhasználásra engedélyezett élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/107/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, az élelmiszerekben felhasználandó édesítőszerokről szóló, 1994. június 30-i 94/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾, az élelmiszerekben felhasználandó színezékekről szóló, 1994. június 30-i 94/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾, a színezéken és édesítőszeren kívüli egyéb élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 1995. február 20-i 95/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾, az egyes adalékanyagok meghatározott élelmiszerek gyártásánál való felhasználását tiltó nemzeti jog fenntartásáról szóló, 1996. december 19-i 292/97/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁰⁾ és az E 425 konjak élelmiszer-adalékanyagot tartalmazó zselés cukorkák forgalomba hozatalának és behozatalának felfüggesztéséről szóló, 2002. március 27-i 2002/247/EK bizottsági határozat ⁽¹¹⁾. A fenti jogi aktusok egyes rendelkezései azonban az átmeneti időszakban hatályban maradnak, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre az e rendelet mellékletében szereplő közösségi listák elkészítéséhez,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet az élelmiszerekben használt élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó szabályokat állapít meg a belső piac eredményes működésére tekintettel, ugyanakkor biztosítja az emberi egészség védelme és a fogyasztóvédelem magas szintjét, ideértve a fogyasztók érdekeinek védelmét és az élelmiszerkereskedelem tisztességes gyakorlatát is, miközben szükség szerint figyelembe veszi a környezet védelmét.

Ennek érdekében ez a rendelet az alábbiakról rendelkezik:

- a jóváhagyott élelmiszer-adalékanyagoknak a II. és III. mellékletben foglalt közösségi listái;
- az élelmiszer-adalékanyagok felhasználási feltételei élelmiszerekben, beleértve az élelmiszer-adalékanyagokban és élelmiszerenzimekben [az élelmiszerenzimekről szóló] 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglaltak szerint, és az élelmiszer-aromák felhasználási feltételei az élelmiszerekben, illetve azok felületén használt élelmiszer-aromaanyagokról és egyes aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló, 2008. december 16-i 1334/2008/EK rendelet szerint ⁽¹²⁾;
- az élelmiszer-adalékanyagként forgalmazott anyagok jelölésének szabályai.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet az élelmiszer-adalékanyagokra kell alkalmazni.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó az alábbi anyagokra, kivéve ha azokat élelmiszer-adalékanyagként használják:

- technológiai segédanyagok;
- a növény-egészségügyre vonatkozó közösségi szabályokkal összhangban a növények és a növényi termékek védelmére használt anyagok;
- az élelmiszerhez tápanyagként adott anyagok;
- az emberi fogyasztásra szánt víz kezelésére használt, az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1998. november 3-i 98/83/EK tanácsi irányelv ⁽¹³⁾ hatálya alá tartozó anyagok;

⁽¹⁾ HL L 115., 1962.11.11., 2645/62. o.

⁽²⁾ HL L 22., 1965.2.9., 373. o.

⁽³⁾ HL L 223., 1978.8.14., 7. o.

⁽⁴⁾ HL L 223., 1978.8.14., 30. o.

⁽⁵⁾ HL L 257., 1981.9.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 40., 1989.2.11., 27. o.

⁽⁷⁾ HL L 237., 1994.9.10., 3. o.

⁽⁸⁾ HL L 237., 1994.9.10., 13. o.

⁽⁹⁾ HL L 61., 1995.3.18., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 48., 1997.2.19., 13. o.

⁽¹¹⁾ HL L 84., 2002.3.28., 69. o.

⁽¹²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 34. oldalát.

⁽¹³⁾ HL L 330., 1998.12.5., 32. o.

e) az élelmiszer-aromák felhasználási feltételei az élelmiszerekben, illetve azok felületén felhasznált élelmiszer-aromaanyagokról és egyes aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló 1334/2008/EK rendelet hatálya alá tartozó aromaanyagok.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó az élelmiszerenzimekről szóló 1332/2008/EK rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerenzimekre, az élelmiszerenzimek közösségi listájának a rendelet 17. cikkével összhangban történt elfogadása időpontjától kezdve.

(4) Ez a rendelet az alábbi vonatkozó külön közösségi szabályok sérelme nélkül alkalmazandó az élelmiszer-adalékanyagok használatára:

- a) speciális élelmiszerekben;
- b) az e rendeletben nem szabályozott célokra.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a 178/2002/EK rendeletben és az 1829/2003/EK rendeletben megállapított fogalmakat kell alkalmazni.

(2) E rendelet alkalmazásában az alábbi meghatározásokat kell még alkalmazni:

- a) „élelmiszer-adalékanyag”: bármely olyan anyag, amelyet – tekintet nélkül arra, hogy van-e tápértéke vagy sem – élelmiszerként önmagában általában nem fogyasztanak és nem használnak élelmiszerek jellemző összetevőjeként, továbbá amelynek az élelmiszer gyártása, feldolgozása, elkészítése, kezelése, csomagolása, szállítása vagy tárolása során az élelmiszerhez technológiai célból történő szándékos hozzáadása azt eredményezi vagy ésszerűen elvárhatóan azt eredményezheti, hogy önmaga vagy származékai közvetlenül vagy közvetve az élelmiszer összetevőjévé válnak;

Az alábbiak nem minősülnek élelmiszer-adalékanyagnak:

- i. monoszacharidok, diszacharidok vagy oligoszacharidok, valamint édesítőszerként ezeket az anyagokat tartalmazó élelmiszerek;
- ii. szárított vagy koncentrált élelmiszerek, beleértve az összetett élelmiszerek gyártása során hozzáadott aromaanyagokat, mivel ezek másodlagos színező hatásuk mellett az ízt, az aromát vagy a tápértéket javító tulajdonságokkal is rendelkeznek;
- iii. a burkoló- vagy bevonóanyagokban használt anyagok, amelyek nem részei az élelmiszernek és amelyeket nem szánnak az élelmiszerekkel egyidejű fogyasztásra;
- iv. pektintartalmú termékek, amelyeket szárított almatörkölyből vagy citrusfélék héjából vagy birsalmából, illetve ezek keverékeiből savas oldást követő nátrium- vagy káliumsókkal részlegesen végzett semlegesítéssel („oldható pektin”);

- v. rágógumi-alapok;
- vi. fehér vagy sárga dextrin, pörkölt vagy dextrinált keményítő, savasan vagy alkalikusan módosított keményítő, szintelenített keményítő, fizikailag módosított és amilolitikus enzimekkel kezelt keményítő;
- vii. ammónium-klorid;
- viii. vérplazma, étkezési zselatin, fehérje-hidrolizátumok és sóik, tejfehérje és glutén;
- ix. a glutaminsav, a glicin, a cisztein és a cisztin és sói kivételével, aminosavak és ezek sói, amelyeknek nincs technológiai funkciójuk;
- x. kazeinátok és kazein;
- xi. inulin;

- b) „technológiai segédanyag”: olyan anyag, amely/amelyet:

- i. önmagában nem fogyasztanak élelmiszerként;
- ii. technológiai célból szándékosan használnak a nyersanyagok, az élelmiszerek vagy összetevőik feldolgozásához a kezelés vagy a feldolgozás során;
- iii. az anyag vagy származékai maradványainak nem szándékos, de technikailag elkerülhetetlen jelenlétét eredményezheti a végtermékben, feltéve hogy e maradványok nem jelentenek egészségügyi kockázatot és nincs technológiai hatásuk a végtermékben;

- c) „funkcionális csoport”: az I. mellékletben felsorolt kategóriák egyike, az élelmiszer-adalékanyagnak az élelmiszerben betöltött technológiai funkciója alapján;

- d) „feldolgozatlan élelmiszer”: olyan élelmiszer, amely semmiféle, az élelmiszer eredeti állapotát lényegesen megváltoztató kezelésen nem ment keresztül; e tekintetben a következők nem minősülnek lényeges változást okozó eljárásnak: szétválasztás, válogatás, darabolás, csontozás, darálás, bőrtelenítés, hámozás, hántolás, őrlés, aprítás, tisztítás, vágás, mélyfagyasztás, fagyasztás, hűtés, törés, kifejtés, csomagolás, kicsomagolás;

- e) „hozzáadott cukrot nem tartalmazó élelmiszer”: az alábbiakat nem tartalmazó élelmiszer:

- i. hozzáadott monoszacharidok vagy diszacharidok;
- ii. édesítő tulajdonságuk miatt felhasznált monoszacharidok vagy diszacharidokat tartalmazó hozzáadott élelmiszerek;

- f) „csökkentett energiatartalmú élelmiszer”: az eredeti élelmiszerhez vagy egy hasonló termékhez képest legalább 30 %-kal csökkentett energiaértékű élelmiszer;
- g) „asztali édesítőszer”: engedélyezett édesítőszerből álló készítmény, amely egyéb élelmiszer-adalékanyagokat és/vagy élelmiszer-összetevőket tartalmazhat, és amelyet cukorpotlóként kívánnak értékesíteni a végső fogyasztónak;
- h) „quantum satis”: azt jelenti, hogy nem írják elő számszerűen az élelmiszer-adalékanyag maximális számszerű szintjét, az anyagokat a jó gyártási gyakorlatnak megfelelően, legfeljebb a kívánt hatás eléréséhez feltétlenül szükséges mennyiségben kell alkalmazni, feltéve hogy használata nem vezeti félre a fogyasztót.

II. FEJEZET

A JÓVÁHAGYOTT ÉLELMISZER ADALÉKANYAGOK
KÖZÖSSÉGI LISTÁI

4. cikk

Az élelmiszer-adalékanyagok közösségi listái

- (1) Kizárólag a II. mellékletben található közösségi listán szereplő élelmiszer-adalékanyagok hozhatók forgalomba és használhatók élelmiszerekben az ott meghatározott felhasználási feltételekkel.
- (2) Kizárólag a III. mellékletben található közösségi listán szereplő élelmiszer-adalékanyagok használhatók élelmiszer-adalékanyagokban, élelmiszerenzimekben és élelmiszer-aromaanyagokban az ott meghatározott felhasználási feltételekkel.
- (3) A II. mellékletben szereplő élelmiszer-adalékanyagokat azon élelmiszerkategóriák alapján kell felsorolni, amelyekhez az anyagok hozzáadhatók.
- (4) A III. mellékletben szereplő élelmiszer-adalékanyagokat az élelmiszer-adalékanyagok, élelmiszerenzimek, élelmiszer-aromaanyagok és tápanyagok azon kategóriái alapján kell felsorolni, amelyekhez az anyagok hozzáadhatók.
- (5) Az élelmiszer-adalékanyagoknak meg kell felelniük a 14. cikkben említett előírásoknak.

5. cikk

A nem megfelelő élelmiszer-adalékanyagok és/vagy nem megfelelő élelmiszerek tilalma

Senki sem hozhat forgalomba egy élelmiszer-adalékanyagot vagy adalékanyagot tartalmazó élelmiszert, ha az élelmiszer-adalékanyag használata nem felel meg ennek a rendeletnek.

6. cikk

Az élelmiszer-adalékanyagok közösségi listába történő felvételének és használatának általános feltételei

- (1) Az élelmiszer-adalékanyag csak akkor kerülhet a II. és III. mellékletben szereplő közösségi listába, ha megfelel az alábbi feltételeknek és adott esetben egyéb jogos tényezőknek, beleértve a környezeti tényezőket is:
- a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékok alapján nem jelent biztonsági kockázatot a fogyasztó egészségére a javasolt felhasználási szinten; és
 - ésszerű technológiai igény van rá, amely más gazdasági és technológiai eszközökkel nem teljesíthető; és
 - használata nem vezeti félre a fogyasztót.
- (2) Az élelmiszer-adalékanyag csak akkor kerülhet a II. és III. mellékletben található listába, ha előnyökkel jár a fogyasztóra nézve; ennek érdekében az alábbi célok valamelyikét kell szolgálnia:
- az élelmiszer tápértékének megőrzése;
 - a különleges táplálkozási igényű fogyasztói csoportok számára előállított élelmiszerekhez szükséges összetevők vagy alkotórészek biztosítása;
 - az élelmiszer eltarthatóságának vagy stabilitásának növelése vagy érzékszervi tulajdonságainak javítása, feltéve hogy az élelmiszer jellege, állaga vagy minősége nem változik a fogyasztót félrevezető módon;
 - az élelmiszer – beleértve az élelmiszer-adalékanyagokat, az élelmiszerenzimeket és az élelmiszer-aromaanyagokat – gyártásának, feldolgozásának, előkészítésének, kezelésének, csomagolásának, szállításának vagy tárolásának elősegítése, feltéve hogy az adalékanyagot nem a hibás nyersanyagok felhasználásából vagy a nemkívánatos, vagy nem higiénikus gyakorlatok vagy technikák alkalmazásából származó hatások leplezésére használják fel a fent említett tevékenységek bármelyike során.
- (3) A (2) bekezdés a) pontjától eltérve az élelmiszer tápértékét csökkentő élelmiszer-adalékanyag bekerülhet a II. mellékletben található közösségi listába, amennyiben:
- az élelmiszer nem egy átlagos étrend jelentős alkotóeleme; vagy
 - az élelmiszer-adalékanyagra a különleges táplálkozási igényű fogyasztói csoportok élelmiszereinek előállításához van szükség.

7. cikk

Az édesítőszerre vonatkozó speciális feltételek

Egy élelmiszer-adalékanyag csak akkor kerülhet a II. mellékletben található közösségi lista édesítőszer funkcionális csoportú édesítőszerei közé, ha alkalmazása a 6. cikk (2) bekezdésében megállapított célok mellett az alábbi célok valamelyikét is szolgálja:

- a) a cukrot helyettesíti a csökkentett energiatartalmú élelmiszerek, a nem kariogén élelmiszerek vagy a hozzáadott cukor nélkül készült élelmiszerek előállításakor; vagy
- b) a cukrot helyettesíti abban az esetben, ha ez lehetővé teszi azt, hogy növeljék az élelmiszer felhasználhatósági időtartamát; vagy
- c) a 89/398/EGK irányelv 1. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott, különleges táplálkozási célokra szánt élelmiszerek előállítása.

8. cikk

A színezékekre vonatkozó speciális feltételek

Egy élelmiszer-adalékanyag csak akkor kerülhet a II. mellékletben található közösségi lista színezékek funkcionális csoportú színezékei közé, ha alkalmazása a 6. cikk (2) bekezdésében megállapított célok mellett az alábbi célok valamelyikét is szolgálja:

- a) visszaállítja az élelmiszerek eredeti megjelenését, amelyek színét a feldolgozás, a tárolás, a csomagolás és a forgalmazás oly módon változtatta meg, hogy azok látványának vonzereje csökkenhetett;
- b) tetszetősebbé teszi az élelmiszerek megjelenését;
- c) szint ad az egyébként színtelen élelmiszereknek.

9. cikk

Az élelmiszer-adalékanyagok funkcionális csoportjai

(1) A II. és III. mellékletben az élelmiszer-adalékanyagok elsődleges technológiai funkciójuk alapján kerülnek be az I. melléklet funkcionális csoportjainak valamelyikébe.

Az élelmiszer-adalékanyag valamelyik funkcionális csoportba sorolása nem zárja ki, hogy több funkcióra is használják.

(2) Szükség esetén, ha a tudományos vagy technológiai fejlődés úgy kívánja, azokat az intézkedéseket, amelyeknek célja e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása, és amelyek az I. melléklet további funkcionális csoportokkal való esetleges kiegészítésével kapcsolatosak, a 28. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

Az élelmiszer-adalékanyagok közösségi listáinak tartalma

(1) Az 6., 7. és 8. cikkben megállapított feltételeket teljesítő élelmiszer-adalékanyag az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben említett eljárásnak megfelelően bekerülhet:

- a) az e rendelet II. mellékletében található közösségi listába; és/vagy
 - b) az e rendelet III. mellékletében található közösségi listába.
- (2) Egy élelmiszer-adalékanyag a következők feltüntetésével kerül a II. és III. mellékletben található közösségi listába:
- a) az élelmiszer-adalékanyag megnevezése és E-száma;
 - b) azok az élelmiszerek, amelyekhez az élelmiszer-adalékanyag hozzáadható;
 - c) az élelmiszer-adalékanyag felhasználási feltételei;
 - d) adott esetben az élelmiszer-adalékanyag közvetlenül a végső fogyasztók részére történő értékesítésével kapcsolatos korlátozások.

(3) A II. és III. mellékletben található közösségi listákat az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben említett eljárásnak megfelelően módosítják.

11. cikk

Az élelmiszer-adalékanyagok felhasználási szintjei

(1) A 10. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett felhasználási feltételek megállapításakor:

- a) a felhasználás szintjét a kívánt hatás eléréséhez szükséges legkisebb mértékben állapítják meg;
- b) a szintek megállapításakor figyelembe kell venni:
 - i. az élelmiszer-adalékanyag esetében meghatározott megengedhető napi bevitelt vagy az annak megfelelő becslést, valamint az összes forrásból származó valószínű napi bevitelt;
 - ii. amennyiben az élelmiszer-adalékanyagot Az adott különleges fogyasztói csoportok által fogyasztott élelmiszerekben használják, a csoportok fogyasztóinak valószínű napi bevitelét.

(2) Adott esetben nem kell számszerűen előírni az élelmiszer-adalékanyag maximális felhasználási szintjét (quantum satis). Ebben az esetben az élelmiszer-adalékanyagot a quantum satis elvnek megfelelően kell alkalmazni.

(3) Az élelmiszer-adalékanyagok II. mellékletben megállapított maximális szintjei – ettől eltérő rendelkezés hiányában – a forgalomba hozott élelmiszerekre vonatkoznak. Ettől az elvtől eltérően, az elkészítendő szárított és/vagy koncentrált élelmiszerek esetében a címkén szereplő utasításoknak megfelelően elkészített élelmiszerekre vonatkozó maximális szintek alkalmazandók, figyelembe véve a minimum hígítási tényezőt.

(4) A színezékek II. mellékletben megállapított maximális felhasználási szintjei – ettől eltérő rendelkezés hiányában – a színező készítményben lévő színező összetevő mennyiségére vonatkoznak.

12. cikk

Változások a közösségi listán már szereplő élelmiszer-adalékanyagok előállítási eljárásában vagy alapanyagaiban

Ha valamely közösségi listán már szereplő élelmiszer-adalékanyag tekintetében az előállítási módszerei, a felhasznált alapanyagok vagy a részecskeméret – például nanotechnológia révén – jelentősen megváltozik, akkor az ezekkel az új módszerekkel vagy anyagokkal készült élelmiszer-adalékanyag új adalékanyagnak tekintendő, és forgalomba hozása előtt új tételként kell felvenni a közösségi listákba vagy meg kell változtatni a leírását.

13. cikk

Az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó élelmiszer-adalékanyagok

(1) Az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó élelmiszer-adalékanyag csak akkor kerülhet e rendeletnek megfelelően a II. és III. mellékletben található közösségi listába, ha az 1829/2003/EK rendeletnek megfelelően engedélyezték.

(2) Ha a közösségi listán már szereplő valamely élelmiszer-adalékanyagot más, az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó forrásból gyártják, nincs szükség az ezen rendelet szerinti új engedélyre, amennyiben az új forrásra az 1829/2003/EK rendeletnek megfelelő engedélyt adtak ki, és az élelmiszer-adalékanyag elegendő tesz az ezen rendelet értelmében megállapított előírásoknak.

14. cikk

Az élelmiszer-adalékanyagok előírásai

Az élelmiszer-adalékanyagok eredetre, tisztasági követelményekre és bármely más szükséges információra vonatkozó előírásait akkor kell elfogadni – az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben említett eljárásnak megfelelően –, amikor az élelmiszer-adalékanyag először kerül be a II. és III. mellékletben található közösségi listába.

III. FEJEZET

ÉLELMISZER-ADALÉKANYAGOK HASZNÁLATA ÉLELMISZEREKBEN

15. cikk

Élelmiszer-adalékanyagok használata feldolgozatlan élelmiszerekben

Az élelmiszer-adalékanyagok csak akkor használhatók feldolgozatlan élelmiszerekben, ha arról a II. melléklet kifejezetten rendelkezik.

16. cikk

Élelmiszer-adalékanyagok használata a csecsemőknek és kisgyermekeknek szánt élelmiszerekben

Az élelmiszer-adalékanyagok csak akkor használhatók a csecsemőknek és kisgyermekeknek szánt, 89/398/EGK irányelv szerinti élelmiszerekben, beleértve a csecsemők és kisgyermeknek speciális gyógyászati célokra szánt diétás élelmiszereit is, ha arról e rendelet II. melléklete kifejezetten rendelkezik.

17. cikk

Színezékek használata jelölés céljából

A friss hús Közösségen belüli kereskedelmét érintő egészségügyi problémákról szóló 64/433/EGK irányelvnek a friss hús előállítására és forgalomba hozatalára való kiterjesztése céljából történő módosításáról és egységes szerkezetbe foglalásáról szóló, 1991. július 29-i 91/497/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott állat-egészségügyi jelölésre, a húskészítmények esetében szükséges egyéb jelölésre, valamint a tojásbélyegnek az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ meghatározott díszítő színezésére vagy bélyegzésére csak az e rendelet II. mellékletében felsorolt élelmiszerszínezékek használhatók.

18. cikk

Az átvitel elve

(1) Az alábbiak tartalmazhatnak élelmiszer-adalékanyagot:

- a) a II. mellékletben említettektől eltérő összetett élelmiszerek, amennyiben az élelmiszer-adalékanyag engedélyezett az összetett élelmiszer valamelyik összetevőjében;
- b) élelmiszer-adalékanyagot, élelmiszerenzimet vagy élelmiszer-aromát tartalmazó élelmiszer, amennyiben az élelmiszer-adalékanyag:
 - i. e rendeletnek megfelelően engedélyezett az élelmiszer-adalékanyagban, élelmiszerenzimben vagy élelmiszer-aromában; és

⁽¹⁾ HL L 268., 1991.9.24., 69. o.

⁽²⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

- ii. az élelmiszer-adalékanyagon, élelmiszerenzimen vagy élelmiszer-aroma útján került az élelmiszerbe; és
 - iii. nem rendelkezik technológiai funkcióval a végső élelmiszerben;
- c) kizárólag összetett élelmiszer előállításához használt élelmiszer, feltéve hogy az összetett élelmiszer megfelel ennek a rendeletnek.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik a 89/398/EKG irányelvben említett anyatej-helyettesítő tápszerekre, anyatej-kiegészítő tápszerekre, feldolgozott gabona alapú élelmiszerekre, bébilelekre és a csecsemők és kisgyermekek speciális gyógyászati célokra szánt diétás élelmiszereire, kivéve ha erről kifejezetten rendelkeznek.

(3) Amennyiben az élelmiszer-aromában, élelmiszer-adalékanyagban vagy élelmiszerenzimben lévő élelmiszer-adalékanyagot élelmiszerhez adják, és az élelmiszerben technológiai funkcióval rendelkezik, nem a hozzáadott aromanyag, élelmiszer-adalékanyag vagy élelmiszerenzim, hanem az élelmiszer-adalékanyagának minősül, és ezért meg kell felelnie ezen élelmiszer előírt felhasználási feltételeinek.

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül az édesítőszerként használt élelmiszer-adalékanyag engedélyezett a hozzáadott cukor nélkül készült összetett élelmiszerekben, a csökkentett energiatartalmú összetett élelmiszerekben, az alacsony kalóriatartalmú étrendhez szánt összetett diétás élelmiszerekben, a nem kariogén összetett élelmiszerekben és a megnövelt felhasználási időtartammal rendelkező összetett élelmiszerekben, feltéve hogy az édesítőszer engedélyezett az összetett élelmiszer valamelyik összetevőjében.

19. cikk

Az értelmezéssel kapcsolatos döntések

Szükség esetén, a 28. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően dönthető el, hogy:

- a) egy bizonyos élelmiszer a II. mellékletben említett élelmiszer-kategóriába tartozik-e; vagy
- b) az ezen irányelv II. és III. mellékleteiben felsorolt, a „quantum satis” alapján engedélyezett élelmiszer-adalékanyagot a 11. cikk (2) bekezdésében említett kritériumoknak megfelelően használják-e; vagy
- c) egy adott anyag megfelel-e az élelmiszer-adalékanyag 3. cikkben szereplő meghatározásának.

20. cikk

Hagyományos élelmiszerek

A IV. mellékletben felsorolt tagállamok fenntarthatják az élelmiszer-adalékanyagok egyes kategóriáinak használatára vonatkozó tilalmat a területükön gyártott, a mellékletben felsorolt hagyományos élelmiszerek esetében.

IV. FEJEZET

CÍMKÉZÉS

21. cikk

A nem a végső fogyasztónak történő értékesítésre szánt élelmiszer-adalékanyagok címkézése

(1) A nem a végső fogyasztónak történő értékesítésre szánt élelmiszer-adalékanyagok – akár egyesével, akár egymással és/vagy a 2000/13/EK irányelv 6. cikkének (4) bekezdésében meghatározott élelmiszer összetevőkkel kombinálva értékesítik őket – csak az e rendelet 22. cikkében előírt, jól látható, könnyen olvasható és letörölhetetlen címkézéssel hozhatók forgalomba. Az információt a vásárló számára könnyen érthető nyelven kell feltüntetni.

(2) Saját területén a forgalmazás szerinti tagállam a Szerződésnek megfelelően előírhatja, hogy a 22. cikkben előírt információkat a Közösség egy vagy több, a tagállam által kiválasztott hivatalos nyelvén tüntessék fel. Ez nem zárja ki a címkén szereplő információk több nyelven történő feltüntetését.

22. cikk

A nem a végső fogyasztónak történő értékesítésre szánt élelmiszer-adalékanyagok címkézésének általános követelményei

(1) Ha a nem a végső fogyasztónak történő értékesítésre szánt élelmiszer-adalékanyagokat önmagukban vagy egymással és/vagy más élelmiszer-összetevőkkel kombinálva és/vagy más anyagokkal kiegészítve értékesítik, azok csomagolásán vagy tárolóeszközén az alábbi információkat kell feltüntetni:

- a) valamennyi élelmiszer-adalékanyag tekintetében az ezen rendeletben megállapított megnevezés és/vagy E-szám vagy az összes élelmiszer-adalékanyag megnevezését és/vagy E-számát tartalmazó értékesítési leírás;
- b) az „étkezési célra” vagy az „élelmiszerben korlátozottan felhasználható” felirat, vagy más egyértelmű utalás az élelmiszerként való rendeltetésszerű felhasználására;
- c) szükség esetén a tárolás és/vagy a felhasználás különleges feltételei;
- d) az árutétel vagy a szállítmányt azonosító jelzés;
- e) használati utasítások, ha ezek elhagyása nem biztosítaná az élelmiszer-adalékanyag megfelelő felhasználását;
- f) a gyártó, a csomagoló vagy az értékesítő neve vagy cégneve és címe;

- g) valamennyi alkotóelem vagy alkotóelem-csoport maximális mennyiségére vonatkozó információ, amennyiben az korlátozott mennyiségben fordulhat elő az élelmiszerben, és/vagy világos és közérthető nyelven fogalmazott megfelelő információ, amely a vásárló számára lehetővé teszi, hogy ennek a rendeletnek vagy más közösségi jogszabálynak megfelelően; amennyiben ugyanaz a mennyiségi korlátozás vonatkozik az önmagukban vagy kombináltan használt összetevők egy csoportjára, akkor az együttes százalékarány egyetlen számmal is megadható; a mennyiségi korlátozást vagy számszerűen vagy a quantum satis elv alapján kell megadni;
- h) a nettó mennyiség;
- i) a minőségmegőrzés vagy a felhasználhatóság időpontja;
- j) adott esetben az e cikkben említett és a 2000/13/EK irányelv IIIa. mellékletében felsorolt élelmiszer-adalékanyagokkal és egyéb anyagokkal kapcsolatos információ az élelmiszerekben lévő összetevők feltüntetése tekintetében.

(2) Amennyiben az élelmiszer-adalékanyagokat egymással és/vagy egyéb élelmiszer-összetevőkkel keverten értékesítik, azok csomagolásán vagy tárolóeszközein egy olyan listának kell szerepelnie, amely a teljes tömeghez viszonyított százalékos aránynak megfelelő csökkenő sorrendben valamennyi ilyen összetevőt feltüntet.

(3) Amennyiben a tárolás, értékesítés, szabványosítás, feloldás vagy hígítás elősegítésére más anyagokat – többek között élelmiszer-adalékanyagokat vagy egyéb élelmiszer-összetevőket – adnak az élelmiszer-adalékanyagokhoz, azok csomagolásán vagy tárolóeszközein egy olyan listának kell szerepelnie, amely a teljes tömeghez viszonyított százalékos aránynak megfelelő csökkenő sorrendben valamennyi összetevőt feltüntet.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdéstől eltérően az (1) bekezdés e)–g) pontjában, valamint a (2) és (3) bekezdésben előírt információkat csak a szállítmányra vonatkozó azon dokumentumokban kell feltüntetni, amelyeket áruszállításkor vagy azelőtt kell átadni, feltéve hogy az „nem kiskereskedelmi forgalmazásra” megjelölés a kérdéses termék csomagolásának vagy tárolóeszközének jól látható részén szerepel.

(5) Amennyiben az enzimeket tartályokban szállítják, az (1), (2) és (3) bekezdésektől eltérően valamennyi információt elég pusztán a szállítmányra vonatkozó azon dokumentumokban feltüntetni, amelyeket áruszállításkor kell átadni.

23. cikk

A végső fogyasztónak értékesítésre szánt élelmiszer-adalékanyagok címkézése

(1) A 2000/13/EK irányelv, az egyes árutételekhez tartozó élelmiszereket azonosító jelzésekről és jelölésekről szóló, 1989. június 14-i 89/396/EGK irányelv⁽¹⁾ és az 1829/2003/EK rendelet sérelme nélkül a nem a végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt – önmagukban illetve egymással és/vagy más

élelmiszer-összetevőkkel kombinálva értékesített – élelmiszer-adalékanyagokat kizárólag akkor lehet értékesíteni, ha a csomagolás hordozza a következő információkat:

- a) valamennyi élelmiszer-adalékanyag tekintetében az ezen rendeletben megállapított megnevezés és E-szám vagy az összes élelmiszer-adalékanyag megnevezését és/vagy E-számát tartalmazó értékesítési leírás;
- b) az „étkezési célra” vagy az „élelmiszerben korlátozottan felhasználható” felirat, vagy más egyértelmű utalás az élelmiszerként való rendeltetésszerű felhasználására.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérően az asztali édesítőszer értékesítési leírásának tartalmaznia kell a „... alapú asztali édesítőszer” jelölést, amelyben meg kell határozni az édesítőszer összeállításához használt édesítőszer(ek) nevét.

(3) A poliolokat és/vagy aszpartámot és/vagy aszpartám-aceszulfámsót tartalmazó asztali édesítőszer címkézésén a következő figyelmeztető feliratnak kell szerepelnie:

- a) poliolok: „nagyobb mennyiségű fogyasztása hashajtó hatású”;
- b) aszpartám/aszpartám-aceszulfámsó: „fenil-alaninforrást tartalmaz”.

(4) Az asztali édesítőszer gyártóinak a megfelelő eszközökkel a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani a termék biztonságos használatának lehetővé tételét biztosító információkat. Az ezen bekezdés végrehajtására vonatkozó útmutatást a 28. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(5) Az e cikk (1)–(3) bekezdéseiben előírt információra a 2000/13/EK irányelv 13. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni.

24. cikk

A meghatározott élelmiszer-színezékeket tartalmazó élelmiszerek címkézésének követelményei

(1) A 2000/13/EK irányelv sérelme nélkül az ezen rendelet V. mellékletében felsorolt élelmiszer-színezékeket tartalmazó élelmiszerek címkézése tartalmazza a fenti mellékletben meghatározott kiegészítő információkat.

(2) Az e cikk 1. bekezdésében előírt információk vonatkozásában a 2000/13/EK irányelv 13. cikkének (2) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

(3) Szükség esetén, ha a tudományos vagy technológiai fejlődés úgy kívánja, az V. mellékletet e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedésekkel módosítják a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően.

⁽¹⁾ HL L 186., 1989.6.30., 21. o.

25. cikk

Egyéb címkézési követelmények

A 21., 22. 23. és 24. cikk rendelkezései nem érintik a tömegre és a mértékekre vagy a veszélyes anyagok és készítmények kiszerezésére, osztályozására, csomagolására, címkézésére vagy az ilyen anyagok és készítmények szállítására vonatkozó részletesebb vagy átfogóbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket.

V. FEJEZET

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK ÉS VÉGREHAJTÁS

26. cikk

Tájékoztatási kötelezettség

(1) Az élelmiszer-adalékanyag előállítója vagy felhasználója haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot minden olyan új tudományos vagy műszaki információról, amely érintheti az élelmiszer-adalékanyag biztonságának értékelését.

(2) Az élelmiszer-adalékanyag előállítója vagy felhasználója a Bizottság kérésére tájékoztatást nyújt az élelmiszer-adalékanyag tényleges felhasználásáról. Ezeket az információkat a Bizottság a tagállamok számára is hozzáférhetővé teszi.

27. cikk

Az élelmiszer-adalékanyag bevitelének figyelemmel kísérése

(1) A tagállamok kockázatalapú megközelítést alkalmazva rendszereket tartanak fenn az élelmiszer-adalékanyagok fogyasztásának és használatának figyelemmel kísérésére, és következtetéseikről megfelelő gyakorisággal jelentést tesznek a Bizottságnak és a Hatóságnak.

(2) A Hatósággal való konzultációt követően a 28. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kidolgozzák a Közösségben használt élelmiszer-adalékanyagok étrendi bevitelével kapcsolatos információk tagállamok által történő gyűjtésének közös módszertanát.

28. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, a határozat 8. cikkében foglalt rendelkezések figyelembevételével.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, a határozat 8. cikkében foglalt rendelkezések figyelembevételével.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (1)–(4) bekezdését és (5) bekezdésének b) pontját, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, a határozat 8. cikkében foglalt rendelkezések figyelembevételével.

Az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában, és (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott határidő mindegyike 2 hónap és a (4) bekezdésének e) pontjában meghatározott határidő 4 hónap.

29. cikk

Az összehangolt politikák közösségi finanszírozása

Az e rendeletből eredő intézkedések finanszírozásának jogalapja a 882/2004/EK rendelet 66. cikke (1) bekezdésének c) pontja.

VI. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Az élelmiszer-adalékanyagok közösségi listájának összeállítása

(1) Az e rendelet hatálybalépése előtt, az ezen rendelet 31. cikke alapján módosított 94/35/EK, 94/36/EK és 95/2/EK irányelv szerint engedélyezett élelmiszer-adalékanyagok és felhasználási feltételeik bekerülnek e rendelet II. mellékletébe, azt követően, hogy felülvizsgálták a 6., 7. és 8. cikknek való megfelelésüket. A II. mellékletbe foglalandó ilyen adalékanyagokkal kapcsolatos azon intézkedéseket, amelyeknek célja e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása, a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A felülvizsgálatnak nem része a Hatóság által végzett új kockázateértékelés. A felülvizsgálatot 2011. január 20-ig kell elvégezni.

A már nem szükséges élelmiszer-adalékanyagok és felhasználások a II. mellékletben nem rögzítendők.

(2) Az élelmiszer-adalékanyagokban a 95/2/EK irányelv értelmében felhasználásra engedélyezett élelmiszer-adalékanyagok és felhasználási feltételeik bekerülnek e rendelet III. mellékletének 1. részébe, miután felülvizsgálták az e rendelet 6. cikkének való megfelelésüket. A III. mellékletbe foglalandó ilyen adalékanyagokkal kapcsolatos azon intézkedéseket, amelyeknek célja e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása, a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A felülvizsgálatnak nem része a Hatóság által végzett új kockázateértékelés. A felülvizsgálatot 2011. január 20-ig kell elvégezni.

A már nem szükséges élelmiszer-adalékanyagok és felhasználások a III. mellékletben nem rögzítendők.

(3) Az élelmiszer-aromaanyagokban a 95/2/EK irányelv értelmében felhasználásra engedélyezett élelmiszer-adalékanyagok és felhasználási feltételeik bekerülnek e rendelet III. mellékletének 4. részébe, miután felülvizsgálták az e rendelet 6. cikkének való megfelelésüket. A III. mellékletbe foglalandó ilyen adalékanyagokkal kapcsolatos azon intézkedéseket, amelyeknek célja e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása, a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A felülvizsgálatnak nem része a Hatóság által végzett új kockázatértékelés. A felülvizsgálatot 2011. január 20-ig kell elvégezni.

A már nem szükséges élelmiszer-adalékanyagok és felhasználások a III. mellékletben nem rögzítendőek.

(4) Az e cikk (1)–(3) bekezdéseinek alkalmazási körébe tartozó élelmiszer-adalékanyagok előírásait az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletnek megfelelően akkor kell elfogadni, amikor az élelmiszer-adalékanyagok e bekezdéseknek megfelelően bekerülnek a mellékletekbe.

(5) Bármely olyan megfelelő átmeneti intézkedéssel kapcsolatos azon intézkedéseket, amelyeknek célja e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek – többek között kiegészítéssel történő – módosítása, a 28. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

31. cikk

Átmeneti intézkedések

Az élelmiszer-adalékanyagok közösségi listájának a 30. cikk szerinti összeállításáig a 94/35/EK, a 94/36/EK és a 95/2/EK irányelv mellékleteit szükség esetén módosítani kell olyan intézkedésekkel, amelyek célja az ezen irányelvek nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása, és amelyeket a Bizottság a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően fogad el.

A 2010. január 20. előtt forgalomba hozott vagy felcímkézett azon élelmiszerek, amelyek nem felelnek meg e rendelet 22. cikk (1) bekezdése i) pontjának és (4) bekezdésének, a minőségmegőrzés vagy a felhasználhatóság időpontjáig hozhatók forgalomba.

A 2010. január 20. előtt forgalomba hozott vagy felcímkézett azon élelmiszerek, amelyek nem felelnek meg a 24. cikknek, a minőségmegőrzés vagy a felhasználhatóság időpontjáig hozhatók forgalomba.

32. cikk

A jóváhagyott élelmiszer-adalékanyagok újraértékelése

(1) A 2009. január 20. előtt engedélyezett élelmiszer-adalékanyagok tekintetében a Hatóság új kockázatértékelést végez.

(2) A Hatósággal folytatott konzultációt követően, a 2010. január 20-ig, a 28. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási

bizottsági eljárásnak megfelelően kidolgozzák az élelmiszer-adalékanyagok értékelési programját. Az értékelési programot közzéteszik az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

33. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Ez a rendelet hatályon kívül helyezi az alábbiakat:

- a) Az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekben történő felhasználásra engedélyezett színezőanyagokra vonatkozó tagállami előírások közelítéséről szóló, 1962. október 23-i tanácsi irányelv;
- b) 65/66/EGK irányelv;
- c) 78/663/EGK irányelv;
- d) 78/664/EGK irányelv;
- e) 81/712/EGK irányelv;
- f) 89/107/EGK irányelv;
- g) 94/35/EK irányelv;
- h) 94/36/EK irányelv;
- i) 95/2/EK irányelv;
- j) 292/97/EK határozat;
- k) 2002/247/EK határozat.

(2) A hatályon kívül helyezett jogi aktusokra történő hivatkozást az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

34. cikk

Átmeneti rendelkezések

A 33. cikktől eltérve az alábbi rendelkezések addig alkalmazandók, amíg a 94/35/EK, 94/36/EK és 95/32/EK irányelv értelmében már engedélyezett élelmiszer-adalékanyagoknak az ezen rendelet 30. cikke (1), (2) és (3) bekezdése szerinti áttétele megvalósul:

- a) a 94/35/EK irányelv 2. cikkének (1), (2) és (4) bekezdése, valamint melléklete;
- b) a 94/36/EK irányelv 2. cikkének (1)–(6), (8), (9) és (10) bekezdése, valamint I–V. melléklete;
- c) a 95/2/EK irányelv 2. és 4. cikke, valamint I–VI. melléklete.

A c) pont ellenére az E 1103 invertáz és az E 1105 lizozim 95/2/EK irányelvben megállapított engedélye az élelmiszerenzimekről szóló 1332/2008/EK rendelet 17. cikkének megfelelően az élelmiszerenzimekről szóló közösségi listák alkalmazásának időpontjától kezdve hatályát veszti.

35. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetést követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2010. január 20-tól kell alkalmazni.

A 4. cikk (2) bekezdése azonban 2011. január 1-től alkalmazandó a III. melléklet 2., 3. és 5. részére, a 23. cikk (4) bekezdése pedig 2011. január 20-tól alkalmazandó. A 24. cikk 2010. július 20-tól alkalmazandó. A 31. cikk 2009. január 20-tól alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

I. MELLÉKLET

Az élelmiszerekben, valamint az élelmiszer-adalékanyagokban és élelmiszerenzimekben található élelmiszer-adalékanyagok funkcionális csoportjai

1. „édesítőszer”: olyan anyagok, amelyek édes ízt kölcsönöznek az élelmiszernek vagy az asztali édesítőszernek;
2. „színezékek”: olyan anyagok, amelyek felerősítik vagy helyreállítják az élelmiszerek színét; ide tartoznak az élelmiszerek természetes összetevői vagy más természetes források, amelyeket önmagukban élelmiszerként nem fogyasztanak, és élelmiszerek jellegzetes összetevőiként általában nem használnak. Az élelmiszerekből és más természetes eredetű ehető alapanyagokból fizikai és/vagy kémiai kivonással nyert készítmények e rendelet értelmében akkor tekinthetők színezékeknek, ha a színezőanyagot a tápanyagoktól és az aromatikus összetevőktől szelektív módon elkülönítették;
3. „tartósítószer”: olyan anyagok, amelyek a mikroorganizmusok okozta romlás megakadályozásával meghosszabbítják az élelmiszerek eltarthatóságát, és/vagy védelmet biztosítanak a kórokozó mikroorganizmusokkal szemben;
4. „antioxidánsok”: olyan anyagok, amelyek az oxidáció okozta romlás – mint a zsírok avasodása és a színváltozások – megakadályozásával meghosszabbítják az élelmiszerek eltarthatóságát;
5. „hordozók”: olyan, saját technológiai hatás nélküli anyagok, amelyeket az élelmiszer-adalékanyagok, aromaanyagok, élelmiszerenzimek, tápanyagok és/vagy élelmiszerhez táplálkozási vagy élettani célból hozzáadott egyéb anyagok oldására, hígítására, diszpergálására vagy másféle fizikai módosítására használnak, hogy megkönnyítsék azok kezelését, alkalmazását vagy felhasználását anélkül, hogy funkcióját megváltoztatnák;
6. „étkezési savak”: olyan anyagok, amelyek növelik az élelmiszer savasságát és/vagy savanyú ízt adnak neki;
7. „savanyúságot szabályozó anyagok”: olyan anyagok, amelyek megváltoztatják vagy szabályozzák az élelmiszer savasságát vagy lúgosságát;
8. „csomósodást és lesülést gátló anyagok”: olyan anyagok, amelyek csökkentik az élelmiszer önálló részeinek egymáshoz tapadását;
9. „habzásgátlók”: olyan anyagok, amelyek megakadályozzák vagy csökkentik a habzást;
10. „tömegnövelő szerek”: olyan anyagok, amelyek növelik az élelmiszer tömegét, anélkül, hogy lényegesen növelnék hasznosuló energiátartalmát;
11. „emulgeálószer”: olyan anyagok, amelyek lehetővé teszik két vagy több nem keveredő fázisból – mint az olaj és a víz – homogén keverék képzését vagy kialakítását az élelmiszerben;
12. „emulgeáló sók”: olyan anyagok, amelyek a sajtban lévő fehérjéket diszpergált formájúvá alakítják, és egyúttal a zsírt és más komponenseket közel homogén eloszlásba hozzák;
13. „szilárdítóanyagok”: olyan anyagok, amelyek a gyümölcsök vagy zöldségek szöveteit keménnyé vagy ropogóssá teszik vagy így tartják, illetve zselésítőanyagokkal szilárd gél képeznek;
14. „ízfokozók”: olyan anyagok, amelyek fokozzák az élelmiszerek meglevő ízét és/vagy illatát;
15. „habosító szerek”: olyan anyagok, amelyek lehetővé teszik egy gázfázis homogén diszperzióját egy folyékony vagy szilárd élelmiszerben;
16. „zselésítőanyagok”: olyan anyagok, amelyek gélképzéssel alakítják ki az élelmiszer szerkezetét;
17. „fényezőanyagok” (beleértve a kenőanyagokat is): olyan anyagok, amelyek ha az élelmiszer külső felületén alkalmazzák őket, csillogó megjelenést adnak vagy védőbevonatot biztosítanak;
18. „nedvesítőszer”: olyan anyagok, amelyek megvédik az élelmiszert a kiszáradástól, ellensúlyozva egy alacsony relatív nedvességtartalmú légtér hatását, vagy elősegítik egy por vizes közegben való oldódását;

19. „módosított keményítők”: olyan anyagok, amelyeket étkezési keményítő egy vagy több kémiai kezelésével nyertek, fizikai vagy enzimes úton savas vagy lúgos kezeléssel folyósítottak vagy szintelenítettek;
 20. „csomagológázok”: azok a levegőtől eltérő gázok, amelyeket az élelmiszer betöltése előtt, alatt vagy után helyeznek az élelmiszer csomagolóeszközébe;
 21. „hajtógázok”: azok a levegőtől eltérő gázok, amelyek az élelmiszert kiszorítják a csomagolóeszközből;
 22. „térfogatnövelő szerek”: olyan anyagok vagy anyagkeverékek, amelyek gázt szabadítanak fel, ezzel növelve a tészták térfogatát;
 23. „kelátképző anyagok”: olyan anyagok, amelyek fémionokkal kémiai komplexeket képeznek;
 24. „stabilizátorok”: olyan anyagok, amelyek lehetővé teszik az élelmiszer fizikai-kémiai állapotának megőrzését; stabilizátorok azok az anyagok is, amelyek lehetővé teszik két vagy több nem elegyedő anyag homogén diszperziójának fenntartását az élelmiszerben, azok az anyagok, amelyek stabilizálják, megőrzik vagy erősítik az élelmiszer meglévő színét, továbbá azok az anyagok, amelyek fokozzák az élelmiszer kötőképességét, ideértve az élelmiszerrészeknek az előállított élelmiszerben való megkötését lehetővé tevő proteinek közötti keresztkötések kialakulását is
 25. „sűrítőanyagok”: olyan anyagok, amelyek növelik az élelmiszer viszkozitását;
 26. „lisztkezelő szerek”: az emulgeáló szerektől eltérő olyan anyagok, amelyeket a liszthez vagy a tésztához adnak, hogy javítsák sütési tulajdonságaikat.
-

II. MELLÉKLET

Az élelmiszerekben felhasználható élelmiszer-adalékanyagok közösségi listája és felhasználási feltételeik.

III. MELLÉKLET

Az élelmiszer-adalékanyagokban, élelmiszerenzimekben és élelmiszer-aromaanyagokban felhasználható élelmiszer-adalékanyagok közösségi listája és felhasználási feltételeik.

A tápanyagokban lévő hordozók közösségi listája és felhasználási feltételeik.

1. rész Hordozók az élelmiszer-adalékanyagokban
 2. rész Élelmiszer-adalékanyagok az élelmiszer-adalékanyagokban lévő hordozókon kívül
 3. rész A hordozókat is magukban foglaló élelmiszer-adalékanyagok az élelmiszerenzimekben
 4. rész A hordozókat is magukban foglaló élelmiszer-adalékanyagok az élelmiszer-aromákban
 5. rész Hordozók a tápanyagokban és az élelmiszerhez táplálkozási és/vagy egyéb élettani célból hozzáadott egyéb anyagokban
-

IV. MELLÉKLET

Hagyományos élelmiszerek, amelyek tekintetében egyes tagállamok továbbra is fenntarthatják az élelmiszer-adalékanyagok bizonyos kategóriára vonatkozó felhasználási tilalmat

Tagállam	Élelmiszerek	Továbbra is betiltható adalékanyag-kategóriák
Németország	Hagyományos német sör („Bier nach deutschem Reinheitsgebot gebraut“)	Mind, kivéve a hajtógázokat
Franciaország	Hagyományos francia kenyér	Mind
Franciaország	Hagyományos francia tartósított szarvasgombák	Mind
Franciaország	Hagyományos francia csigakonzervek	Mind
Franciaország	Hagyományos francia liba- és kacsakonzervek („confit“)	Mind
Ausztria	Hagyományos osztrák „Bergkäse“	Mind, kivéve a tartósítószeret
Finnország	Hagyományos finn „Mämmi“	Mind, kivéve a tartósítószeret
Svédország Finnország	Hagyományos svéd és finn gyümölcszírupok	Színezékek
Dánia	Hagyományos dán „Kødboller“	Tartósítószeret és színezékek
Dánia	Hagyományos dán „Leverpostej“	Tartósítószeret (kivéve a szorbinsavat) és színezékek
Spanyolország	Hagyományos spanyol „Lomo embuchado“	Mind, kivéve a tartósítószeret és az antioxidánsokat
Olaszország	Hagyományos olasz „Mortadella“	Mind, kivéve a tartósítószeret, az antioxidánsokat, a pH-szabályozókat, az ízfokozókat, a stabilizátorokat és a csomagológázt
Olaszország	Hagyományos olasz „Cotechino e zampone“	Mind, kivéve a tartósítószeret, az antioxidánsokat, a pH-szabályozókat, az ízfokozókat, a stabilizátorokat és a csomagológázt

V. MELLÉKLET

A 24. cikkben említett azon élelmiszer-színezékek listája, amelyek tekintetében az élelmiszerek címkézésének kiegészítő információkat kell tartalmazniuk

Az alábbi élelmiszer-színezékek közül egyet vagy többet tartalmazó élelmiszerek:	Információk
Narancssárga S (E 110) (*)	„a színezék(ek) megnevezése vagy E-száma: a gyermekek tevékenységére és figyelmére káros hatást gyakorolhat”.
Kinolinsárga (E 104) (*)	
Azorubin (E 122) (*)	
Alluravörös (E 129) (*)	
Tartrazin (E 102) (*)	
Neukockin (E 124) (*)	

(*) Azon élelmiszerek kivételével, amelyek esetében a színezék(ek)et húskészítményeken egészségügyi vagy egyéb jelölési célból vagy tojáshéj bélyegzésére vagy díszítő színezésére használták fel.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1334/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről, valamint az 1601/91/EGK tanácsi rendelet, a 2232/96/EK és a 110/2008/EK rendelet, valamint a 2000/13/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az élelmiszerekben felhasználandó aromaanyagokra és az előállításukhoz szükséges alapanyagokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. június 22-i 88/388/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ a technikai és tudományos fejlődés figyelembevételével aktualizálni kell. Az átláthatóság és a hatékonyság érdekében a 88/388/EK irányelv helyébe ez a rendelet lép.
- (2) Az ízesítőanyag-készítményekben használt alapanyagok és egyéb anyagok jegyzékének a Bizottság általi összeállításáról szóló, 1988. június 22-i 88/389/EGK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ az elfogadását követő 24 hónapon belül írja elő a jegyzék összeállítását. A határozat elavult, ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (3) Az élelmiszerekben felhasználandó aromaanyagokra és az előállításukhoz szükséges alapanyagokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 88/388/EGK tanácsi irányelv kiegészítéséről szóló, 1991. január 16-i 91/71/EGK bizottsági irányelv ⁽⁵⁾ megállapítja az aromák címkézésére vonatkozó szabályokat. E szabályok helyébe ez a rendelet lép, és az irányelvet hatályon kívül kell helyezni.

- (4) A biztonságos és egészséges élelmiszerek szabad mozgása lényeges eleme a belső piacnak, és jelentős mértékben hozzájárul az állampolgárok egészségéhez és jó közérzetéhez, valamint szociális és gazdasági érdekeikhez.

- (5) Az emberi egészség védelme érdekében e rendeletnek ki kell terjednie az aromákra, az aromák alapanyagaira és az aromákat tartalmazó élelmiszerekre. Hatályának ki kell terjednie továbbá egyes olyan, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkre, amelyeket elsősorban az ízesítés céljából tesznek az élelmiszerbe, és amelyek jelentősen hozzájárulnak bizonyos természetesen előforduló nemkívánatos anyagok megjelenéséhez (a továbbiakban: aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők), valamint az alapanyagaikra és az ezeket tartalmazó élelmiszerekre.

- (6) A nyers élelmiszerek, amelyeket semmiféle feldolgozó eljárásnak nem vetettek alá, és a nem összetett élelmiszerek, mint például a fűszerek, fűszernövények, teák és gyümölcs-, illetve gyógynövénytea, valamint a fűszer- és/vagy fűszernövény-keverékek, teakeverékek és gyümölcs-, illetve gyógynövénytea keverékek nem tartoznak e rendelet hatálya alá, amennyiben ilyen minőségükben fogyasztják és/vagy nem adják őket élelmiszerekhez.

- (7) Az aromákat az élelmiszerek illatának és/vagy ízének javítására vagy változtatására használják az élvezeti érték javítása érdekében. Az aromák és az aromatulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők csak akkor használhatók, ha megfelelnek az e rendeletben megállapított kritériumoknak. Használatuknak biztonságosnak kell lennie, ezért bizonyos aromákat kockázatértékelésnek kell alávetni az élelmiszerben való engedélyezés előtt. Amennyiben lehetséges, figyelmet kell fordítani arra, hogy bizonyos aromák használata az érzékeny csoportok számára okozhat-e káros következményeket vagy sem. Az aromák használata nem vezetheti félre a fogyasztót, ezért az élelmiszerben való jelenlétüket mindig megfelelő címkézéssel kell jelezni. Az aromákat különösen nem lehet a fogyasztókat félrevezető módon használni többek között a felhasznált összetevők jellegét, frissességét és minőségét, a termék vagy a gyártási folyamat természetes voltát, illetve a termék tápértékét érintő kérdéseket illetően. Az aromák jóváhagyása során figyelembe kell venni egyéb, az adott kérdést tekintve releváns tényezőket is, beleértve a társadalmi, gazdasági, tradicionális, etikai és környezeti tényezőket, az elővigyázatosságot elvét, valamint az ellenőrzések kivitelezhetőségét.

⁽¹⁾ HL C 168., 2007.7.20., 34. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. július 10-i véleménye (HL C 175. E, 2008.7.10., 176. o.), a Tanács 2008. március 10-i közös állásponjtja (HL C 111. E, 2008.5.6., 46. o.), az Európai Parlament 2008. július 8-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. november 18-i határozata.

⁽³⁾ HL L 184., 1988.7.15., 61. o.

⁽⁴⁾ HL L 184., 1988.7.15., 67. o.

⁽⁵⁾ HL L 42., 1991.2.15., 25. o.

- (8) 1999 óta az élelmiszerügyi tudományos bizottság, majd az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság), amelyet az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ hozott létre egy sor olyan anyagról mondott véleményt, amely természetes tartalomként fordul elő az aromák és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők alapanyagaiban, és amely az Európa Tanács aromaanyagokkal foglalkozó szakértői bizottsága szerint toxikológiai aggályokat vet fel. Azokat az anyagokat, amelyek toxikológiai veszélyét az élelmiszerügyi tudományos bizottság megerősítette, nemkívánatos, önmagukban élelmiszerhez nem adható anyagoknak kell minősíteni.
- (9) Növényekben való természetes előfordulásuk következtében a nemkívánatos anyagok jelen lehetnek az aromakészítményekben és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkben is. A növényeket hagyományosan használják élelmiszerként vagy élelmiszer-összetevőként. A nemkívánatos anyagok emberi beviteléhez leginkább hozzájáruló élelmiszerekben meg kell állapítani az ilyen anyagok megfelelő maximális szintjét, figyelembe véve az emberi egészség védelmének szükségességét és az anyagok elkerülhetetlen jelenlétét a hagyományos élelmiszerekben.
- (10) Az egyes természetes tartalomként előforduló nemkívánatos anyagok maximális szintjének azokra az élelmiszerekre vagy élelmiszerkategóriákra kell korlátozódniuk, amelyek a leginkább hozzájárulnak azok étkezési beviteléhez. Amennyiben további, természetesen előforduló, nem kívánatos anyag kockázatot jelent a fogyasztók egészsége tekintetében, az Ügynökség véleménye alapján maximális értékeket kell megállapítani. A tagállamoknak a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ értelmében kockázatalapú ellenőrzéseket kell szervezniük. Az élelmiszergyártók az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők és/vagy aromák minden élelmiszer előállításához történő felhasználásánál kötelesek figyelembe venni ezen anyagok jelenlétét annak biztosítása érdekében, hogy nem biztonságos élelmiszer ne kerüljön forgalomba.
- (11) Közösségi szintű rendelkezéseket kell alkotni, amelyek tiltják vagy korlátozzák az emberi egészséget veszélyeztető, növényi, állati, mikrobiológiai vagy ásványi eredetű anyagok használatát az aromák és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők előállításakor és élelmiszergyártásban való alkalmazásakor.
- (12) A harmonizáció biztosítása érdekében a kockázatértékeléseket a Hatóságnak kell elvégeznie.
- (13) A harmonizáció biztosítása érdekében az aromák és alapanyagok kockázatértékelését és jóváhagyását az élelmiszer-adalékanyagokra, élelmiszerenzimekre és élelmiszer-aromákra vonatkozó közös engedélyezési eljárás létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1331/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁾ megállapított eljárásnak megfelelően kell elvégezni.
- (14) Az aromaanyagok olyan meghatározott vegyi anyagok, amelyek magukba foglalják a vegyi szintézissel vagy vegyi folyamatok segítségével történő elkülönítéssel nyert aromaanyagokat és a természetes ízesítőanyagokat foglalják magukban. Az élelmiszerekben, illetve azok felületén használt vagy felhasználásra szánt aromaanyagokra vonatkozó közösségi eljárás megállapításáról szóló, 1996. október 28-i 2232/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ megfelelően folyamatban van az aromaanyagok értékelési programja. Az említett rendelet értelmében a program elfogadását követő öt éven belül el kell fogadni az aromaanyagok listáját. A lista elfogadására új határidőt kell kitűzni. A javaslat szerint a lista majd beépül az 1331/2008/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett listába.
- (15) Az aromakészítmények olyan, a meghatározott vegyi anyagtól eltérő aromák, amelyeket növényi, állati vagy mikrobiológiai eredetű anyagokból nyernek fizikai, enzimes vagy mikrobiológiai folyamatok segítségével, az anyag nyers állapotában vagy az emberi fogyasztás érdekében történő feldolgozást követően. Az élelmiszerből előállított aromakészítményeket csak akkor kell az élelmiszerekben és azok felületén történő felhasználás előtt értékelni vagy jóváhagyni, ha kétség merül fel a biztonságosságukkal kapcsolatban. A nem élelmiszerből előállított aromakészítmények biztonságosságát azonban értékelni kell, és jóvá kell hagyni.
- (16) A 178/2002/EK rendelet értelmében élelmiszer minden olyan feldolgozott, részben feldolgozott vagy feldolgozatlan anyag vagy termék, amelyet emberi fogyasztásra szánanak, illetve amelyet okkal várhatóan emberek fogyasztanak el. Azok a növényi, állati és mikrobiológiai eredetű anyagok, amelyeknek aromák előállításához történt felhasználása kellőképpen bizonyítható, élelmiszer-alapanyagnak minősülnek, még akkor is, ha ezen alapanyagok némelyike – például a rózsafa és az eperlevél – önmagában nem lenne élelmiszerként fogyasztható. Ezeket az anyagokat nem szükséges értékelni.

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.⁽²⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.⁽⁴⁾ HL L 299., 1996.11.23., 1. o.

- (17) Hasonlóképpen, a meghatározott körülmények között, hőkezeléssel, élelmiszerből előállított aromákat csak akkor kell az élelmiszerekben vagy azok felületén történő felhasználás előtt értékelési vagy jóváhagyási eljárásnak alávetni, ha kétség merül fel a biztonságosságukkal kapcsolatban. A nem élelmiszerből vagy a meghatározott gyártási körülményeknek nem megfelelő módon hőkezeléssel előállított aromák biztonságosságát azonban értékelni kell, és jóvá kell hagyni.
- (18) Az élelmiszerekben, illetve azok felületén felhasznált vagy felhasználásra szánt füstaromákról szóló, 2003. november 10-i 2065/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ megállapítja a füstaromák biztonsági vizsgálatának és jóváhagyásának eljárását, és megcélozza az engedélyezett és a többi hasonló anyag használatát kizáró elsődleges füstkonzenzáumok és elsődleges kátrányos frakciók jegyzékének összeállítását.
- (19) Az aroma-elővegyületek (prekurzorok) – mint például szénhidrátok, oligopeptidek és aminosavak – az élelmiszer feldolgozása során fellépő kémiai reakciók révén adnak ízt az élelmiszernek. Az élelmiszerből előállított aroma-elővegyületeket csak akkor kell az élelmiszerekben történő felhasználás előtt értékelni vagy jóváhagyni, ha kétség merül fel a biztonságosságukkal kapcsolatban. A nem élelmiszerből előállított aroma-elővegyületek biztonságosságát azonban a jóváhagyás előtt értékelni kell.
- (20) Egyéb aromák, amelyek a korábban említett aromákon kívül esnek, értékelési és jóváhagyási eljárást követően használhatók az élelmiszerekben és azok felületén. Példaként említhetők azok az aromák, amelyeket olaj vagy zsír igen rövid ideig, rendkívül magas hőmérsékletre történő hevítésével nyernek, ami grillszerű aromát eredményez.
- (21) Az élelmiszerektől eltérő növényi, állati, mikrobiológiai és ásványi eredetű anyagok biztonságosságát az aromák előállításához történő engedélyezés előtt tudományosan értékelni kell. Előfordulhat, hogy csak az anyag egyes részeinek felhasználása engedélyezhető, vagy hogy használatukat feltevélekhez kell kötni.
- (22) Az aromák tartalmazhatnak technológiai célokra – például az aromák tárolására, standardizálására, hígítására vagy lebontására és stabilizálására – szolgáló, az élelmiszer-adalékokról szóló, 2008. december 16-i 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ által megengedett élelmiszer-adalékanyagokat és/vagy más élelmiszer-összetevőket.
- (23) A géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ hatálya alá tartozó valamely aromát és alapanyagot engedélyeztetni kell mind az 1829/2003/EK, mind e rendelettel összhangban.
- (24) Az aromákra az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾, illetve – adott esetben – az 1829/2003/EK és a géntechnológiával módosított szervezetek nyomkövethetőségéről és címkézéséről, és a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított élelmiszer- és takarmánytermékek nyomkövethetőségéről szóló, 2003. szeptember 22-i európai parlamenti és tanácsi 1830/2003/EK rendeletben ⁽⁵⁾ előírt általános címkézési kötelezettségek vonatkoznak. Ezenkívül ebbe a rendeletbe be kell építeni a gyártónak vagy a végső fogyasztónak aromaként eladott termékek címkézésével kapcsolatos külön rendelkezéseket.
- (25) Az aromaanyagokat és az aromakészítményeket csak akkor lehet „természetes”-ként jelölni, ha megfelelnek bizonyos kritériumoknak, amelyek biztosítják, hogy a fogyasztót nem vezetik félre.
- (26) Speciális tájékoztatási követelményekkel biztosítani kell, hogy a fogyasztókat nem vezetik félre a természetes aromák előállításához használt alapanyagokkal kapcsolatban. Mindenekelőtt, ha egy aroma jellemzésére a „természetes” kifejezést alkalmazzák, az aroma-összetevőknek teljességgel természetes eredetűeknek kell lenniük. Ezen túlmenően az aromák forrását is fel kell tüntetni a címkén, kivéve ha az említett alapanyag nem lenne felismerhető az élelmiszer zamatán vagy ízén. Ha egy forrás említésre kerül, az aroma-összetevők legalább 95 %-ának az említett anyagból kell származnia. Az aromák használata nem vezetheti félre a fogyasztókat, a fennmaradó legfeljebb 5 %-ot csak standardizálásra lehet használni, illetve például arra, hogy frissebb, csípősebb, érettebb, zöldebb stb. jelleget kölcsönözzön az aromának. Ha az aroma-összetevő kevesebb, mint 95 %-a származott az említett forrásból, és az alapanyag íze még felismerhető, a forrást annak megállapításával kell megadni, hogy más természetes aroma is hozzáadásra került – például olyan kakaó kivonat, amelyhez más természetes aromákat is hozzáadtak, hogy banán ízt kölcsönözzön.
- (27) A fogyasztókat tájékoztatni kell arról, ha az élelmiszer füstös íze füstaromák hozzáadásának köszönhető. A 2000/13/EK irányelvnek megfelelően a termék címkézése nem vezetheti félre a fogyasztót a tekintetben, hogy a terméket hagyományosan, friss füsttel füstölték vagy füstaromákkal kezelték. A 2000/13/EK irányelv az aromák, a füstaromák, és – az aromák leírásában használt – „természetes” kifejezés e rendeletben megállapított meghatározásához kell igazítani.

⁽¹⁾ HL L 309., 2003.11.26., 1. o.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 16. oldalát.

⁽³⁾ HL L 268., 2003.10.18., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o.

⁽⁵⁾ HL L 268., 2003.10.18., 24. o.

- (28) Az aromaanyagok emberi egészségügyi biztonságának értékeléséhez nélkülözhetetlen az aromaanyagok fogyasztásra és használatára vonatkozó információ. Az élelmiszerekhez adott aromaanyagok mennyiségét tehát rendszeresen ellenőrizni kell.
- (29) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (30) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy a mellékleteket módosítsa és a közösségi lista létrehozására vonatkozó megfelelő átmeneti intézkedéseket elfogadjon. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (31) Amennyiben a rendkívüli sürgősségre tekintettel, az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó rendes határidők nem tarthatók be, a Bizottságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a 8. cikk (2) bekezdésében és az e rendelet II–V. melléklet módosításaiban leírt intézkedések elfogadásához az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (6) bekezdésében meghatározott sürgősségi eljárást alkalmazza.
- (32) E rendelet II–V. mellékletét szükség szerint hozzá kell igazítani a tudományos és technikai fejlődéshez, az aromaelőállítók és -felhasználók által nyújtott és/vagy a tagállamok általi felügyeletnek és ellenőrzéseknek köszönhető információk figyelembevételével.
- (33) Az aromákra vonatkozó közösségi jogszabályok arányos és hatékony kidolgozása és aktualizálása érdekében a tagállamoknak adatokat kell gyűjteniük, információt kell cserélniük, és össze kell hangolniuk a munkát. Ennek érdekében hasznos lehet vizsgálatokat folytatni a konkrét kérdések kezelésére, a döntéshozatali folyamat megkönnyítése céljából. Helyénvaló, hogy a Közösség e vizsgálatokat a költségvetési eljárás részeként finanszírozza. Ezen intézkedések finanszírozása a 882/2004/EK rendelet hatálya alá tartozik.
- (34) A közösségi lista létrehozásáig rendelkezni kell a 2232/96/EK rendeletben előírt értékelési programban nem szereplő aromaanyagok értékeléséről és jóváhagyásáról. Ezért átmeneti rendszert kell kidolgozni. A rendszer értelmében az ilyen aromaanyagokat az 1331/2008/EK rendeletben megállapított eljárásnak megfelelően kell értékelni és jóváhagyni. Az említett rendeletben megállapított határidők – a Hatóság véleményének elfogadására, illetve a közösségi listát aktualizáló bizottsági rendelettervezet Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottsághoz történő benyújtására vonatkozóan – azonban nem alkalmazandók, mert elsőbbséget kell biztosítani a folyamatban lévő értékelési programnak.
- (35) Mivel e rendelet célját, azaz az aromák és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők élelmiszerekben és azok felületén történő használatára vonatkozó közösségi szabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az egységes piac és a magas szintű fogyasztóvédelem érdekében az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (36) Az ízesített bor, az ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszérésére vonatkozó általános szabályok meghatározásáról szóló, 1991. június 10-i 1601/96/EGK tanácsi rendeletet ⁽²⁾ és a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszéréséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾, az e rendeletben megállapított egyes új fogalom meghatározásokhoz kell igazítani.
- (37) Ennek megfelelően módosítani kell az 1601/91/EGK, a 2232/96/EK és a 110/2008 rendeletet, valamint a 2000/13/EK irányelvet,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákra és egyes, ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkre vonatkozó szabályokat állapít meg a belső piac eredményes működésére tekintettel, ugyanakkor biztosítja az emberi egészség védelme és a fogyasztóvédelem magas szintjét, ideértve a fogyasztók érdekeinek védelmét és az élelmiszerkereskedelem tisztességes gyakorlatát is, miközben szükség szerint figyelembe veszi a környezet védelmét.

⁽²⁾ HL L 149., 1991.6.14., 1. o.

⁽³⁾ HL L 39., 2008.2.13., 16. o.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

Ennek érdekében ez a rendelet meghatározza az alábbiakat:

- a) az I. mellékletben található, az élelmiszerekben és azok felületén történő használatra engedélyezett aromák és alapanyagok közösségi listája (a továbbiakban: a közösségi lista);
- b) az aromák és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők élelmiszerekben és azok felületén történő felhasználásának feltételei;
- c) az aromák címkézésére vonatkozó szabályok.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet a következőkre kell alkalmazni:

- a) az élelmiszerekben és azok felületén használt vagy használni kívánt aromák, a 2065/2003/EK rendeletben megállapított különös rendelkezések sérelme nélkül;
- b) ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők;
- c) aromákat és/vagy ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőket tartalmazó élelmiszerek;
- d) aromák és/vagy ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők alapanyagai.

(2) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni a következőkre:

- a) a kizárólag édes, savanyú vagy sós ízű anyagok;
- b) nyers élelmiszerek;
- c) nem összetett élelmiszerek és például, de nem kizárólag a friss, szárított vagy fagyasztott fűszer- és/vagy fűszernövénykeverékek, teakeverékek és gyümölcs-, illetve gyógynövénytea keverékek, amennyiben nem élelmiszer-összetevőként használják őket.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a 178/2002/EK rendeletben és az 1829/2003/EK rendeletben megállapított fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

(2) Alkalmazni kell továbbá az alábbi fogalommeghatározásokat:

- a) az „aroma” olyan termék,
 - i. amelyet nem szándékoznak önmagában fogyasztani, hanem illat és/vagy íz kialakítása vagy változtatása céljából adnak az élelmiszerhez;

ii. amely az alábbi kategóriákból készült vagy tevődik össze: aromaanyagok, aromakészítmények, hőkezeléssel előállított aromák, füstaromák, aroma-elővegyületek vagy egyéb aromák vagy ezek keverékei;

b) „aromaanyag”: ízesítő tulajdonságokkal rendelkező, meghatározott vegyi anyag;

c) „természetes aromaanyag”: olyan aromaanyag, amelyet fizikai, enzimes vagy mikrobiológiai folyamatok segítségével növényi, állati vagy mikrobiológiai eredetű anyagokból készítenek, az anyag nyers állapotában vagy az emberi fogyasztás érdekében történő, a II. mellékletben felsorolt hagyományos élelmiszer-feldolgozási eljárásoknak megfelelő feldolgozást követően. A természetes aromaanyagok a természetben jelenlévő és a természetben kimutatott anyagoknak felelnek meg;

d) „aromakészítmény”: az aromaanyagtól eltérő olyan termék, amelyet az alábbiakból nyernek:

i. élelmiszer: megfelelő fizikai, enzimes vagy mikrobiológiai folyamatok segítségével, az anyag nyers állapotában vagy az emberi fogyasztás érdekében történő, a II. mellékletben felsorolt egy vagy több hagyományos élelmiszer-feldolgozási eljárásnak megfelelő feldolgozást követően;

és/vagy

ii. az élelmiszertől eltérő növényi, állati vagy mikrobiológiai eredetű anyag megfelelő fizikai, enzimes vagy mikrobiológiai eljárásokkal, az anyag nyers állapotában vagy a II. mellékletben felsorolt egy vagy több hagyományos élelmiszer-feldolgozási eljárásnak megfelelő feldolgozást követően;

e) „hőkezeléssel előállított aroma”: olyan termék, amelyet olyan összetevők keverékének hőkezelésével nyertek, amelyek önmagukban nem szükségszerűen rendelkeznek ízesítő tulajdonságokkal, és amelyek közül legalább egy tartalmaz aminosavat, egy másik pedig redukálócukor; az összetevők a hőkezeléssel előállított aroma gyártáshoz a következők lehetnek:

i. élelmiszer;

és/vagy

ii. nem élelmiszer-alapanyag;

f) „füstaroma”: a 2065/2003/EK rendelet 3. cikkének (1), (2) és (4) bekezdésében meghatározott termék, amelyet a kondenzált füstból származó elsődleges füstkonzenzáumok, elsődleges kátrányos frakciók és/vagy származékos füstaromák szétválasztásával és tisztításával nyernek;

g) „aroma-elővegyület” (aroma-prekurzor): olyan termék, amely önmagában nem feltétlenül rendelkezik ízesítő tulajdonságokkal, és amelyet szándékosan adnak az élelmiszerhez azzal a kizárólagos céllal, hogy az élelmiszer feldolgozása során lebomlásával vagy más alkotóelemekkel reagálva ízesítő anyagot hozzon létre; az alábbiakból állíthatják elő:

i. élelmiszer;

és/vagy

ii. nem élelmiszer-alapanyag;

h) „egyéb aroma”: illat és/vagy íz létrehozása céljából az élelmiszerhez adott vagy adni kívánt, a b)–g) meghatározások hatályaán kívül eső aroma;

i) „ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevő”: az aromáktól eltérő, elsősorban íz hozzáadása vagy az íz módosítása céljából az élelmiszerhez adott élelmiszer-összetevő, amely jelentősen hozzájárul bizonyos természetesen előforduló nemkívánatos anyagok jelenlétéhez az élelmiszerekben;

j) „alapanyag”: növényi, állati, mikrobiológiai vagy ásványi eredetű anyag, amelyből aromákat vagy ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőket állítanak elő; ez lehet:

i. élelmiszer;

vagy

ii. nem élelmiszer-alapanyag;

k) „megfelelő fizikai eljárás”: olyan fizikai eljárás, amely a II. mellékletben található hagyományos élelmiszer-feldolgozási eljárások felsorolásának sérelme nélkül nem módosítja szándékosan az aroma alkotóelemeinek kémiai jellegét, és nem foglalja magában többek között oxigéngyök, ózon, szerves katalizátorok, fém katalizátorok, fémorganikus reagensek és/vagy UV-sugárzás használatát.

(3) Azon alapanyagok, amelyeknek a (2) bekezdés d), e), g) és j) pontjában felsorolt fogalom-meghatározások szerinti aromák előállításához történt felhasználása egyértelműen bizonyított, e rendelet alkalmazásában élelmiszernek minősülnek.

(4) Az aromák tartalmazhatnak technológiai célokra hozzáadott, az 1333/2008/EK rendelet által megengedett élelmiszer-adalékokat és/vagy más élelmiszer-összetevőket.

II. FEJEZET

AZ AROMÁK, AZ ÍZESÍTŐ TULAJDONSÁGOKKAL RENDELKEZŐ ÉLELMISZER-ÖSSZETEVŐK ÉS AZ ALAPANYAGOK HASZNÁLATI FELTÉTELEI

4. cikk

Az aromák és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők általános használati feltételei

Csak az alábbi feltételeket teljesítő aromák és ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők használhatók az élelmiszerekben vagy azok felületén:

a) a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékok alapján nem járnak biztonsági kockázattal a fogyasztó egészségére nézve; és

b) használatuk nem vezeti félre a fogyasztót.

5. cikk

Nem megfelelő aromák és/vagy nem megfelelő élelmiszerek tilalma

Nem hozható forgalomba olyan aroma vagy bármiféle aromát és/vagy ízesítő tulajdonsággal rendelkező élelmiszer-összetevőt tartalmazó élelmiszer, ha az aroma használata nem felel meg e rendeletnek.

6. cikk

Egyes anyagok jelenléte

(1) A III. melléklet A. részében felsorolt anyagok, mint olyanok nem adhatók élelmiszerekhez.

(2) A 110/2008/EK rendelet sérelme nélkül egyes, az aromákban és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkben természetes tartalomként előforduló anyagok a III. melléklet B. részében felsorolt összetett élelmiszerekben és azok felületén nem haladhatják meg a maximális szintet az aromák és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők használatának eredményeként. Az anyagok III. mellékletben megállapított maximális szintje – ettől eltérő rendelkezés hiányában – a forgalomba kerülő élelmiszerekre vonatkozik. Ettől az elvől eltérve, az eredeti állapotukba visszaállítandó szárított vagy koncentrált élelmiszerekre a címkén szereplő utasításoknak megfelelően elkészített élelmiszerekre vonatkozó maximális értékek vonatkoznak, figyelembe véve a minimális hígítási tényezőt.

(3) A (2) bekezdés végrehajtására vonatkozóan – amennyiben szükséges, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) véleményét követően – a 21. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően lehet részletes szabályokat elfogadni.

7. cikk

Egyes alapanyagok használata

(1) A IV. melléklet A. részében felsorolt alapanyagok nem használhatók az aromák és/vagy az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők előállításához.

(2) A IV. melléklet B. részében felsorolt alapanyagokból előállított aromák és ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők csak a mellékletben megállapított feltételek mellett használhatók.

8. cikk

Aromák és ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők, amelyeket nem szükséges értékelni és jóváhagyni

(1) Az alábbi aromák és ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők az e rendelet szerinti értékelés és jóváhagyás nélkül használhatók élelmiszerekben vagy azok felületén, amennyiben megfelelnek a 4. cikknek:

- a) a 3. cikk (2) bekezdése d) pontjának i. alpontjában említett aromakészítmények;
- b) a 3. cikk (2) bekezdése e) pontjának i. alpontjában említett, hőkezeléssel előállított aromák, amelyek teljesítik az V. mellékletben megállapított, a hőkezeléssel előállított aromák gyártására vonatkozó feltételeket, illetve bizonyos anyagoknak a hőkezeléssel előállított aromákban megszabott maximális szintjei;
- c) a 3. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában említett aroma-elővegyületek (aroma-prekurzorok);
- d) az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a Bizottság, a tagállam vagy a Hatóság kételkedik az (1) bekezdésben említett aroma vagy ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevő biztonságosságában, a Hatóság elvégzi az aroma vagy az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevő kockázateértékelését. Az 1331/2008/EK rendelet 4., 5. és 6. cikke ekkor értelemszerűen alkalmazandó. Szükség esetén a Bizottság a Hatóság véleményét követően, a 18. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban intézkedéseket fogad el, amelyek célja ezen rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítása. Ezeket az intézkedéseket, amennyiben szükséges, a III., IV. és/vagy V. melléklet állapítja meg. Rendkívül sürgős esetben a Bizottság alkalmazhatja a 21. cikk (4) bekezdésében említett sürgősségi eljárást.

III. FEJEZET

AZ ÉLELMISZEREKBE VAGY AZOK FELÜLETÉN TÖRTÉNŐ HASZNÁLATRA JÓVÁHAGYOTT AROMÁK ÉS ALAPANYAGOK KÖZÖSSÉGI LISTÁJA

9. cikk

Aromák és alapanyagok, amelyeket értékelni kell és jóvá kell hagyni

Ez a fejezet az alábbiakra alkalmazandó:

- a) aromaanyagok;
- b) a 3. cikk (2) bekezdése d) pontjának ii. alpontjában említett aromakészítmények;
- c) olyan összetevők hevítésével nyert hőkezeléssel előállított aromák, amelyek részben vagy egészben a 3. cikk (2) bekezdése e) pontja ii. alpontjának hatálya alá tartoznak, és/vagy amelyek esetében nem teljesülnek az V. mellékletben megállapított, a hőkezeléssel előállított anyagok gyártására vonatkozó feltételek és/vagy az egyes nemkívánatos anyagokra vonatkozó maximális értékek;
- d) a 3. cikk (2) bekezdése g) pontjának ii. alpontjában említett aroma-elővegyületek (aroma-prekurzorok);
- e) a 3. cikk (2) bekezdésének h) pontjában említett egyéb aromák;
- f) a 3. cikk (2) bekezdése j) pontjának ii. alpontjában említett, nem élelmiszer-alapanyagok.

10. cikk

Az aromák és alapanyagok közösségi listája

A 9. cikkben említett aromák és alapanyagok közül – adott esetben és az ott meghatározott feltételek mellett – csak a közösségi listán szereplők hozhatók önmagukban forgalomba és használhatók élelmiszerekben vagy azok felületén.

11. cikk

Az aromák és alapanyagok felvétele a közösségi listára

(1) Az aroma vagy alapanyag az 1331/2008/EK rendeletben megállapított eljárásnak megfelelően csak akkor kerülhet fel a közösségi listára, ha teljesíti az e rendelet 4. cikkben megállapított feltételeket.

(2) Az aroma vagy az alapanyag a következők feltüntetésével kerül a közösségi listára:

- a) a jóváhagyott aroma vagy alapanyag azonosítása;
- b) szükség esetén az aroma használatának feltételei.

(3) A közösségi listát az 1331/2008/EK rendeletben említett eljárással összhangban módosítják.

12. cikk

Az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó aromák vagy alapanyagok

(1) Az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó aromát vagy alapanyagot csak az 1829/2003/EK rendelet szerinti eljárással összhangban történt engedélyezést követően lehet ezen rendeletnek megfelelően az I. mellékletben foglalt közösségi listára felvenni.

(2) Amennyiben a közösségi listán már szereplő aroma az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó más forrásból származik, e rendelet értelmében nincs szükség új engedélyre, feltéve hogy a forrás az 1829/2003/EK rendelet értelmében rendelkezik engedéllyel, és az aroma megfelel az e rendeletben meghatározott előírásoknak.

13. cikk

Értelmezéssel kapcsolatos döntések

Szükség esetén a 21. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban eldönthető, hogy:

- a) egy adott anyag vagy anyagkeverék, alapanyag vagy élelmiszerfajta a 2. cikk (1) bekezdésében felsorolt kategóriákba tartozik-e;
- b) az adott anyag a 3. cikk (2) bekezdésének b)–j) pontjában meghatározottak közül melyik speciális kategóriába tartozik;
- c) egy bizonyos termék valamelyik élelmiszer-kategóriába tartozik-e, vagy hogy az I. mellékletben vagy a III. melléklet B. részében említett élelmiszer-e.

IV. FEJEZET

CÍMKÉZÉS

14. cikk

A nem végfogyasztónak való értékesítésre szánt aromák címkézése

(1) A nem a végső fogyasztónak történő értékesítésre szánt aromákat csak a 15. és 16. cikkben előírt, jól látható, könnyen olvasható és letörölhetetlen címkézéssel lehet értékesíteni. A 15. cikkben foglalt információt a vásárlók számára könnyen érthető nyelven kell feltüntetni.

(2) Saját területén a forgalmazás szerinti tagállam a Szerződésnek megfelelően előírhatja, hogy a 15. cikkben előírt információkat a Közösségnek a tagállam által kiválasztott egy vagy több hivatalos nyelven tüntessék fel. Ez nem zárja ki a címken szereplő információk több nyelven történő feltüntetését.

15. cikk

A nem a végső fogyasztónak történő eladásra szánt aromák általános címkézési követelményei

(1) Ha a nem a végső fogyasztónak történő értékesítésre szánt aromákat önmagukban vagy egymással és/vagy más élelmiszer-összetevőkkel kombinálva és/vagy a 3. cikk (4) bekezdésével összhangban más anyagok hozzáadásával értékesítik, azok csomagolásán vagy tárolóeszközén az alábbi információkat kell feltüntetni:

- a) a termék kereskedelmi megnevezése: az „aroma” szó vagy az aroma pontosabb megnevezése vagy leírása;
- b) az „élelmiszerben használható” vagy az „élelmiszerekben korlátozottan használható” felirat, vagy a szándékolt élelmiszeripari használat pontosabb leírása;
- c) szükség esetén a tárolás és/vagy felhasználás különleges feltételei;
- d) az árutételt vagy a szállítmányt azonosító jelzés;
- e) tömeg szerint csökkenő sorrendben az alábbiak felsorolása:
 - i. az előforduló aromák kategóriái; és
 - ii. a termékben lévő összes egyéb anyag vagy alapanyag neve, és adott esetben azok E-száma;
- f) a gyártó, a csomagoló vagy egy értékesítő neve vagy cégneve és címe;
- g) az élelmiszerekben korlátozott mennyiségben használható valamennyi összetevő vagy összetevőcsoport maximális mennyiségének feltüntetése, és/vagy olyan megfelelő, egyértelmű és könnyen érthető módon közölt információk, amelyek lehetővé teszik a vevő számára e rendelet vagy más vonatkozó közösségi jogszabályok betartását;
- h) a nettó mennyiség;
- i) a minőségmegőrzés vagy a felhasználhatóság lejáratának dátuma;
- j) adott esetben az e cikkben említett és az élelmiszerekben lévő összetevők feltüntetésére vonatkozó 2000/13/EK irányelv IIIa. mellékletében felsorolt aromákkal vagy egyéb anyagokkal kapcsolatos információ.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az (1) bekezdés e) és g) pontjában előírt információkat csak a szállítmányra vonatkozó azon dokumentumokban kell feltüntetni, amelyeket áruszállításkor vagy az előtt kell átadni, feltéve hogy a „nem kiskereskedelmi forgalmazásra” megjelölés a kérdéses termék csomagolásának vagy tárolóeszközének jól látható részén szerepel.

(3) Amennyiben az aromákat tartályokban szállítják, az (1) bekezdéstől eltérően valamennyi információt elég pusztán a szállítmányra vonatkozó azon dokumentumokban feltüntetni, amelyeket áruszállításkor kell átadni.

16. cikk

A „természetes” kifejezés használatának különös feltételei

(1) Ha az aroma 15. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kereskedelmi megnevezésében szerepel a „természetes” kifejezés, ezen cikk (2)–(6) bekezdéseinek rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az aroma megnevezésében csak akkor használható a „természetes” kifejezés, ha az aroma-összetevő csak aromakészítményekből és/vagy természetes aromaanyagokból áll.

(3) A „természetes aromaanyag(ok)” kifejezés csak olyan aromák esetében használható, amelyekben az aroma-összetevő kizárólag természetes aromaanyagokat tartalmaz.

(4) A „természetes” kifejezés csak akkor használható az élelmiszerre, élelmiszerkategóriára, illetve növényi vagy állati eredetű aromaforrásra történő hivatkozással együtt, ha az aroma-összetevő legalább 95 %-a tömegszázalékban az említett alapanyagból származik.

„Természetes »élelmiszer(ek) vagy élelmiszer-kategória vagy -alapanyag(ok)«-aroma”.

(5) A „természetes »élelmiszer(ek) vagy élelmiszer-kategória vagy -alapanyag(ok)«-aroma egyéb természetes aromákkal” megnevezés csak akkor használható, ha az aroma-összetevő részben az említett alapanyagból származik, és annak íze könnyen felismerhető.

(6) A „természetes aroma” megnevezés csak akkor használható, ha az aroma-összetevő eltérő alapanyagokból származik, és az alapanyagokra való hivatkozás nem tükrözné zamatukat és/vagy ízüket.

17. cikk

A végső fogyasztónak történő értékesítésre szánt aromák címkézése

(1) A 2000/13/EK irányelv, az egyes árutételekhez tartozó élelmiszereket azonosító jelzésekről és jelölésekről szóló, 1989. június 14-i 89/396/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ és az 1829/2003/EK rendelet sérelme nélkül a végső fogyasztónak történő értékesítésre szánt aromák – önmagukban vagy egymással és/vagy más élelmiszer-összetevőkkel és/vagy más anyagok hozzáadásával – csak akkor hozhatók forgalomba, ha a csomagoláson jól látható, könnyen olvasható és letörölhetetlen formában feltüntetik az „élelmiszerben használható” vagy az „élelmiszerben korlátozottan használható” feliratot vagy a szándékolt élelmiszerként történő felhasználásuk pontosabb leírását.

(2) Ha a „természetes” kifejezés szerepel az aromának a 15. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett kereskedelmi megnevezésében, a 16. cikket kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 186., 1989.6.30., 21. o.

18. cikk

Egyéb címkézési követelmények

A 14–17. cikk rendelkezéseit a tömegre és a mértékekre, vagy a veszélyes anyagok és készítmények kiszerezésére, osztályozására, csomagolására, címkézésére vagy az ilyen anyagok és készítmények szállítására vonatkozó részletesebb vagy átfogóbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

V. FEJEZET

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK ÉS VÉGREHAJTÁS

19. cikk

Az élelmiszeripari vállalkozók jelentési kötelezettsége

(1) Az aromaanyag előállítója vagy felhasználója, vagy az ilyen előállító vagy felhasználó képviselője a Bizottság kérésére tájékoztatást ad a Közösségben az élelmiszerekhez adott anyagok 12 hónapos időszakra vonatkozó mennyiségéről. Az ebben az összefüggésben nyújtott információkat bizalmasként kell kezelni, mivel azok nem szükségesek a biztonsági értékeléshez.

A meghatározott élelmiszer-kategóriákban történő Közösségen belüli használatuk szintjére vonatkozó információkat a Bizottság a tagállamok számára hozzáférhetővé teszi.

(2) Adott esetben az e rendelet szerint már jóváhagyott, a Hatóság kockázatelemzésében szereplőktől jelentősen különböző gyártási módszerekkel vagy alapanyagokból készülő aroma tekintetében az aroma előállítója vagy felhasználója annak forgalomba hozatalát megelőzően benyújtja a Bizottságnak az aromának a Hatóság által elvégzendő, a módosított gyártási módszerre vagy jellemzőkre vonatkozó értékeléséhez szükséges adatokat.

(3) Az aromák és/vagy alapanyagaik előállítói vagy felhasználói haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az általuk ismert és hozzáférhető minden olyan új tudományos vagy műszaki információról, amely érintheti az aromaanyag biztonsági értékelését.

(4) Az (1) bekezdés végrehajtásának részletes szabályait a 21. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

20. cikk

Felügyelet és jelentés a tagállamok részéről

(1) A tagállamok kockázatalapú megközelítést alkalmazva rendszereket hoznak létre a közösségi listán szereplő aromák fogyasztásának és a III. mellékletben felsorolt anyagok fogyasztásának felügyeletére, és megfelelő gyakorisággal jelentést tesznek a Bizottságnak és a Hatóságnak.

(2) A Hatósággal való konzultációt követően a 21. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően 2011. január 20-ig kidolgozzák a közösségi listán és a III. mellékletben szereplő aromák fogyasztásával és használatával kapcsolatos információk tagállamok által történő gyűjtésének közös módszertanát.

21. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot az Élelmiszerlánc és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelembe véve a 8. cikk rendelkezéseit.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében említett határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

22. cikk

A II–V. melléklet módosítása

Szükség esetén a Bizottság a Hatóság véleményét követően, a 21. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban fogad el e rendelet II–V. mellékletére vonatkozóan olyan, a tudományos és technikai fejlődést tükröző módosításokat, amelyek célja ezen rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása.

Rendkívül sürgős esetben a Bizottság alkalmazhatja a 21. cikk (4) bekezdésében említett sürgősségi eljárást.

23. cikk

Az összehangolt politikák közösségi finanszírozása

Az e rendelet alapján hozott intézkedések finanszírozásának jogalapja a 882/2004/EK rendelet 66. cikke (1) bekezdésének c) pontja.

VI. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 88/388/EGK irányelv, a 88/389/EGK határozat és a 91/71/EGK irányelv 2011. január 20-tól kezdődően hatályát veszti.

(2) A 2232/96/EK rendelet az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett lista alkalmazásának időpontjában hatályát veszti.

(3) A hatályon kívül helyezett jogi aktusokra történő hivatkozást az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

25. cikk

Az aromaanyagok jegyzékének bevezetése az aromák és alapanyagok közösségi listájára és átmeneti rendszer

(1) A közösségi lista létrehozásához az aromaanyagoknak a 2232/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett listája e rendelet elfogadásának időpontjában e rendelet I. mellékletébe kerül át.

(2) A közösségi lista létrehozásáig a 2232/96/EK rendeletben előírt értékelési programban nem szereplő aromaanyagok értékelésére és jóváhagyására az 1331/2008/EK rendeletet kell alkalmazni.

Ettől az eljárástól eltérve az 1331/2008/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében és 7. cikkében említett kilenc hónapos határidő nem alkalmazandó az ilyen értékelésre és jóváhagyásra.

(3) Bármely, az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítását célzó megfelelő átmeneti intézkedést a 21. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

26. cikk

Az 1601/91/EGK rendelet módosítása

A 2. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

1. Az a) pontban a harmadik francia bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló, 2008. december 16-i 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott aromaanyagok, és/vagy

(*) HL L 354., 2008.12.31., 34. o.”

2. A b) pontban a második francia bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott aromaanyagok és/vagy aromakészítmények, és/vagy”.

3. A c) pontban a második francia bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott aromaanyagok és/vagy aromakészítmények, és/vagy”.

27. cikk

A 2232/96/EK rendelet módosítása

A 2232/96/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Legkésőbb 2010. december 31-ig megalkotják az aromaanyagoknak a 2. cikk (2) bekezdésében említett listáját, a 7. cikkben meghatározott eljárással összhangban.”

28. cikk

A 110/2008/EK rendelet módosítása

A 110/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 5. cikk (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló, 2008. december 16-i 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott aromaanyagok és ugyanennek a rendeletnek a 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott aromakészítményeket tartalmaz.

(*) HL L 354., 2008.12.31., 34. o.”

2. A 5. cikk (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott egy vagy több aromát tartalmaz.”

3. Az I. melléklet (9) pontjának helyébe következők lépnek:

„(9) Aroma

Az aroma az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott egy vagy több aroma felhasználása a szeszes italok előállításához.”

4. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) A 19. c) bekezdés helyébe a következő pont lép:

„c) Egyéb, az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott aromaanyagok, és/vagy ugyanazon rendelet 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott aromakészítmények, és/vagy egyéb, az aromát adó növények vagy azok részei használhatók kiegészítésként, de a boróka érzékszervi tulajdonságainak, még ha gyengén is, de felismerhetőnek kell lenniük.”;

b) A 20. c) bekezdés helyébe a következő pont lép:

„c) Gin készítéséhez kizárólag az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott aromaanyagok és/vagy ugyanazon rendelet

3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott aromakészítmények használhatók, hogy annak ízében a borókaíz domináljon.”;

c) A 21. a) bekezdés ii) alpontja helyébe a következő alpont lép:

„ii) az így készített desztillátumot ugyanolyan összetételű, tisztaságú és alkoholtartalmú mezőgazdasági eredetű etil-alkohollal keverik; a desztillált gin ízesítéséhez a 20. kategória c) pontjában meghatározott aromaanyagok és/vagy aromakészítmények is felhasználhatók.”;

d) A 23. c) bekezdés helyébe a következő pont lép:

„c) Az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott egyéb aromaanyagok és/vagy ugyanazon rendelet 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott aromakészítmények használhatók kiegészítésként, de a kömény ízének dominánsnak kell maradnia.”;

e) A 24. c) bekezdés helyébe a következő pont lép:

„c) Az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott egyéb természetes aromaanyagok és/vagy ugyanazon rendelet 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott aromakészítmények használhatók kiegészítésként, de az italok ízét főként a kömény- (*Carum carvi* L.) és/vagy a kapormag (*Anethum graveolens* L.) párlatának íze adja, esszenciális olajok használata tilos.”;

f) A 30a. bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„a) Elsődlegesen keserű ízű szeszes italok vagy keserűk, amelyeket mezőgazdasági eredetű etil-alkoholnak az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott aromaanyagokkal és/vagy ugyanazon rendelet 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott aromakészítményekkel történő ízesítésével állítanak elő.”;

g) A 32. c) bekezdés első albekezdése helyébe és a második albekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„c) Likőrök készítéséhez az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott aromaanyagok és/vagy ugyanazon rendelet 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott aromakészítmények használata engedélyezett. Mindazonáltal kizárólag az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott aromaanyagok és/vagy ugyanennek a rendeletnek a 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott aromakészítmények használata engedélyezett, a következőkben felsorolt likőrök kivételével.”;

h) A 41. c) bekezdés helyébe a következő pont lép:

„c) Kizárólag az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott aromaanyagok és/vagy ugyanazon rendelet 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott aromakészítmények használata engedélyezett tojáslikőr, advocaat, avocat vagy advokat készítéséhez.”;

i) A 44a. bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„a) A vākevā glōgi vagy spritglōgg a szeszes ital, amelyet szegfűszeg-és/vagy fahéjaromával aromatizált mezőgazdasági eredetű etilalkoholból a következő eljárások valamelyikével állítanak elő: alkohol macerálása és/vagy desztillációja, újradesztillációja a fent meghatározott növények részeinek jelenléte mellett, az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott szegfűszeg- vagy fahéj-aromaanyagok hozzáadása vagy e módszerek kombinációja.”;

j) A 44. c) bekezdés helyébe a következő pont lép:

„c) Az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b), d) és h) pontjában meghatározott egyéb aromák, aromaanyagok és aromakészítmények használhatók kiegészítésként, de az adott fűszerek ízének dominánsnak kell maradnia.”;

k) A (25), (26), (27), (28), (29), (33), (34), (35), (36), (37), (38), (39), (40), (42), (43), (45) és (46) bekezdések c) pontjában a „készítmény” szó helyébe az „aromakészítmény” szó lép.

29. cikk

A 2000/13/EK irányelv módosítása

A 2000/13/EK irányelv III. melléklete helyébe a következő szöveg lép:

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

„III. MELLÉKLET

AZ AROMÁK JELÖLÉSE AZ ÖSSZETEVŐK LISTÁJÁN

(1) A (2) bekezdés sérelme nélkül az aromákat a következőképpen jelölik:

- »aromák« vagy az aroma pontosabb megjelölése vagy leírása, ha az aroma-összetevő az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló, 2008. december 16-i 1334/2008/EK rendelet európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikke (2) bekezdésének b), c), d), e), f), g) és h) pontjában meghatározott aromákat tartalmaz;
- »fűstaroma (fűstaromák)«, vagy »élelmiszer(ek)ből vagy élelmiszerkategóriákból vagy alapanyagból« (például bükkfából) előállított fűstaroma (fűstaromák)«, ha az aroma-összetevő az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott aromákat tartalmaz, és füstös ízt kölcsönöz az élelmiszernek.

(2) A »természetes« kifejezés aromák leírásában történő használatának összhangban kell állnia az 1334/2008/EK rendelet 16. cikkével.

(*) HL L 354., 2008.12.31., 34. o.”

30. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. január 20-tól kell alkalmazni.

A 10. cikket a közösségi lista alkalmazásának időpontjától számított 18 hónap múlva kell alkalmazni.

A 26. és 28. cikket a közösségi lista alkalmazásának időpontjától kell alkalmazni.

A 22. cikket 2009. január 20-tól kell alkalmazni. A 2011. január 20. előtt jogszzerűen forgalomba hozott vagy felcímkezett azon élelmiszerek, amelyek nem felelnek meg e rendeletnek, a minőségmegőrzés vagy a felhasználhatóság időpontjáig hozhatók forgalomba.

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

I. MELLÉKLET

Az élelmiszerekben és azok felületén történő használatra jóváhagyott aromák és alapanyagok közösségi listája

II. MELLÉKLET

A hagyományos élelmiszer-feldolgozási eljárások jegyzéke

Darabolás	Bevonás
Hevítés, főzés, sütés, olajban sütés (240 °C-ig, légköri nyomáson) és főzés magas nyomás alatt (120 °C-ig)	Hűtés
Vágás	Lepárlás/rektifikálás
Szárítás	Emulgeálás
Bepárlás	Kivonás, beleértve a 88/344/EGK irányelv szerinti oldószeres kivonást
Erjesztés	Szűrés
Hántolás	
Forrázás	Macerálás
Mikrobiológiai folyamatok	Keverés
Hámozás	Átcsepegtetés/Perkolálás
Préselés	Hűtés/Fagyasztás
Pörkölés/Grillezés	Facsarás
Áztatás	

III. MELLÉKLET

Egyes anyagok jelenléte

A. rész: Élelmiszerhez nem adható anyagok, mint olyanok

Agaricin

Aloin

Kapszaicin

1,2-benzopiron, kumarin

Hipericin

Béta-azaron

1-allil-4-metoxi-benzol, esztragon

Ciánhidrogén

Mentofurán

4-allil-1,2-dimetoxi-benzol, metil-eugenol

Pulegon

Kvasszin

1-allil-3,4-metilén-dioxi-benzol, szafrol

Teukrin A

Tujon (alfa és béta)

B. rész: Az aromákban és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkben természetes tartalomként jelen lévő bizonyos anyagok maximális értéke bizonyos fogyasztásra kész összetett élelmiszerekben, amelyekhez aromákat és/vagy ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőket adtak.

Az anyag neve	Összetett élelmiszer, amelyben az anyag jelenléte korlátozott	Maximális szint mg/kg
Béta-azaron	Alkoholtartalmú italok	1,0
1-allil-4-metoxi-benzol	Tejtermékek	50
Estragon (*)	Feldolgozott gyümölcsök, zöldségek (beleértve a gombákat, gyökereket, gumókat és hüvelyeseket), diófélék és magvak	50
	Halból készült termékek	50
	Alkoholmentes italok	10
Ciánhidrogén	Nugát, marcipán, ezek helyettesítői vagy hasonló termékek	50
	Csonthéjasgyümölcs-konzervek	5
	Alkoholtartalmú italok	35
Mentofurán	Mentát/borsmentát tartalmazó édesség, kivéve a lehelet frissítésére szolgáló kisméretű édességeket	500
	A lehelet frissítésére szolgáló kisméretű édesség	3 000
	Rágógumi	1 000
	Mentát/borsmentát tartalmazó alkoholtartalmú italok	200
4-allil-1,2-dimetoxi-benzol, Methyleugenol (*)	Tejtermékek	20
	Húskészítmények és hústermékek, beleértve a baromfit és a vadhúst is	15
	Halkészítmények és halból készült termékek	10
	Levesek és mártások	60
	Azonnal fogyasztható sós ételek	20
	Alkoholmentes italok	1

Az anyag neve	Összetett élelmiszer, amelyben az anyag jelenléte korlátozott	Maximális szint mg/kg
Pulegon	Mentát/borsmentát tartalmazó édesség, kivéve a lehelet frissítésére szolgáló kisméretű édességeket	250
	A lehelet frissítésére szolgáló kisméretű édesség	2 000
	Rágógumi	350
	Mentát/borsmentát tartalmazó alkoholmentes italok	20
	Mentát/borsmentát tartalmazó alkoholtartalmú italok	100
Kvasszin	Alkoholmentes italok	0,5
	Pékáru	1
	Alkoholtartalmú italok	1,5
1-Allyl-3,4-methylene dioxy benzene, safrole (*)	Húskészítmények és hústermékek, beleértve a baromfit és a vadhúst is	15
	Halkészítmények és halból készült termékek	15
	Levesek és mártások	25
	Alkoholmentes italok	1
Teukrin A	Keserű ízű szeszes italok vagy bitter ⁽¹⁾	5
	Keserű ízű likőr ⁽²⁾	5
	Egyéb alkoholtartalmú italok	2
Tujon (alfa és béta)	Alkoholtartalmú italok, az ürmfajokból előállítottak kivételével	10
	Ürmfajokból előállított alkoholtartalmú italok	35
	Ürmfajokból előállított alkoholmentes italok	0,5
Kumarin	Hagyományos és/vagy szezonális pékáruk, amelyeknek címkéjén szerepel a fahéj	50
	Reggelizőpelyhek, a müzlit is ideértve	20
	Finom pékáruk, azon hagyományos és/vagy szezonális pékáruk kivételével, amelyeknek címkéjén szerepel a fahéjra történő hivatkozás	15
	Desszertek	5

(*) A maximális szintek nem alkalmazandók olyan összetett élelmiszerek esetében, amelyek nem tartalmaznak hozzáadott aromaanyagokat, és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező valamennyi hozzáadott élelmiszer-összetevő friss, szárított vagy fagyasztott fűszer, vagy fűszernövény. A tagállamokkal és a Hatósággal való egyeztetést követően a tagállamok által rendelkezésre bocsátott adatok és a legújabb technikai fejlemények alapján, továbbá a fűszerek, fűszernövények és természetes ízesítőanyagok használatát figyelembe véve a Bizottság módosításokat javasol az eltérés tekintetében.

⁽¹⁾ A 110/2008/EK rendelet II. melléklete 30. bekezdése szerint.

⁽²⁾ A 110/2008/EK rendelet II. melléklete 32. bekezdése szerint.

IV. MELLÉKLET

Azon alapanyagok listája, amelyek használata korlátozott az aromák és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők előállításában

A. rész: Az aromák és az ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők előállításában nem használható alapanyagok

Alapanyag	
Latin név	Közismert név
Az <i>Acorus calamus</i> L. tetraploid formája	a kálmos tetraploid formája

B. rész: A bizonyos alapanyagokból előállított aromák és ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők használatának feltételei

Alapanyag		Használati feltételek
Latin név	Közismert név	
<i>Quassia amara</i> L. és <i>Picrasma excelsa</i> (Sw)	Kvasszia	Az alapanyagból előállított aromák és ízesítő tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők csak italok és pékáru előállításához használhatók.
<i>Laricifomes officinales</i> (Vill.: Fr) Kotl. és Pouz vagy <i>Fomes officinalis</i>	Fehér agaricin gomba	
<i>Hypericum perforatum</i> L.	Orbánfű	
<i>Teucrium chamaedrys</i> L.	Sarlós gamandor	

V. MELLÉKLET

A hőkezeléssel előállított aromák gyártási feltételei és a hőkezeléssel előállított aromák bizonyos anyagainak legnagyobb megengedett koncentrációja

A. rész: Gyártási feltételek:

- a) A feldolgozás során a termékek hőfoka nem haladhatja meg a 180 °C-ot.
- b) A hőkezelés időtartama 180 °C-on nem haladhatja meg a 15 percet, illetve alacsonyabb hőfokon az ennek megfelelően hosszabb időtartamot: a hőfok csökkenésekor 10 °C-onként kell kétszeresére emelni a melegítés idejét, a maximális idő 12 óra.
- c) A feldolgozás során a pH-érték nem haladhatja meg a 8,0 értéket.

B. rész: Egyes anyagok maximális értéke

Anyag	Maximális szint µg/kg
2-amino-3,4,8-trimetil-imidazo-[4,5-f]-quinoxalin (4,8-DiMeIQx)	50
2-amino-1-metil-6-fenil-imidazol-[4,5-b]piridin (PhIP)	50

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1335/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

az Európai Vasúti Ügynökség létrehozásáról szóló 881/2004/EK rendelet (vasúti ügynökségi rendelet) módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 71. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 881/2004/EK rendelete ⁽³⁾ létrehozta az Európai Vasúti Ügynökséget (a továbbiakban: az Ügynökség), hogy műszaki téren járuljon hozzá egy határok nélküli európai vasúti térség megvalósításához. A vasutak kölcsönös átjárhatósága és biztonsága területén a közösségi jogszabályokban bekövetkezett fejlődést és a piac változásait, valamint az Ügynökség működése és az Ügynökség és a Bizottság közötti kapcsolatok terén nyert tapasztalatokat követően szükséges az említett rendelet módosítása, és különösen annak meghatározott feladatokkal való kiegészítése.

(2) A nemzeti szabályokról értesíteni kell a Közösséget, mind a Közösségben a vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról szóló, 2008. június 17-i 2008/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (átdolgozás) ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv), mind pedig a közösségi vasutak biztonságáról szóló, 2004. április 29-i 2004/49/EK irányelvvel ⁽⁵⁾ (vasút-biztonsági irányelv) összhangban. Ezért meg kell vizsgálni a szabályok e két csoportját, különösen annak értékelése

céljából, hogy azok megfelelnek-e a hatályos közös biztonsági módszereknek és a kölcsönös átjárhatósági műszaki előírásoknak (KÁMÉ-k), továbbá lehetővé teszik-e a hatályos közös biztonsági célok megvalósítását.

(3) A KÁMÉ-knak nem megfelelő járművek üzembe helyezésének engedélyezésére irányuló eljárás megkönnyítése érdekében az egyes tagállamokban hatályban lévő műszaki és biztonsági szabályokat három csoportba kell osztani, és e besorolás eredményeit egy referenciadokumentumban kell bemutatni. Az Ügynökségnek ezért tervet kell készítenie arra vonatkozóan, hogy az említett referenciadokumentum elkészítése és naprakésszé tétele a nemzeti szabályok valamennyi vonatkozó műszaki paraméternek való megfelelése vizsgálatával, valamint a kölcsönösen elfogadott projektek meghatározott szempontjaira vonatkozó eseti műszaki szakvélemények adásával történjen. Az Ügynökség a paraméterek jegyzékének felülvizsgálatát követően javasolhatja annak módosítását.

(4) Jogköreinek és magas szintű műszaki szakértelmének köszönhetően az Ügynökség az a szerv, amelynek magyarázatot kell nyújtania az ágazat tevékenységével kapcsolatban felmerülő összetett ügyekben. Ezért lehetővé kell tenni, hogy a járművek üzembe helyezésének engedélyezésére szolgáló eljárások tekintetében a biztonsági hatóság elutasító határozata esetén, vagy a nemzeti szabályoknak a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelvben meghatározott műszaki paramétereknek való megfelelésével kapcsolatban az Ügynökség műszaki szakvélemény kiadására legyen felkérhető.

(5) Lehetővé kell tenni az Ügynökség véleményének kikérését a KÁMÉ-k sürgős módosítása esetén is.

(6) A 881/2004/EK rendelet 13. cikke értelmében az Ügynökség figyelemmel kísérheti a tagállamok által bejelentett szervezetek munkájának minőségét. A Bizottság által készített felmérés azonban megállapította, hogy az említett szervezetek bejelentésére alkalmazandó kritériumok nagyon távolról eltelmezhetők. A bejelentett szervezetek megválasztására és a követelmények betartásának általuk elvégzett ellenőrzésére vonatkozó tagállami felelősség sérelme nélkül, fontos az ilyen értelmezési különbségek hatásának felmérése, és annak ellenőrzése, hogy azok nem okoznak-e nehézségeket a megfelelőségi igazolások és az

⁽¹⁾ HL C 256., 2007.10.27., 39. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. november 29-i véleménye (HL C 297. E, 2008.11.20., 140. o.), a Tanács 2008. március 3-i közös álláspontja (HL C 93. E, 2008.4.15., 1. o.) és az Európai Parlament 2008. július 9-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2008. december 1-i határozata.

⁽³⁾ HL L 164., 2004.4.30., 1. o. Helyesbítve: HL L 220., 2004.6.21., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 191., 2008.7.18., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 164., 2004.4.30., 44. o. Helyesbítve: HL L 220., 2004.6.21., 16. o.

EK-hitelesítési nyilatkozatok kölcsönös elismerése területén. Ezért a Bizottság kérésére az Ügynökségnek képesnek kell lennie arra, hogy figyelemmel kísérje a bejelentett szervezetek tevékenységét, és indokolt esetben ellenőrzéseket hajtson végre annak biztosítása érdekében, hogy az adott bejelentett szervezet betartsa a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelvben említett feltételeket.

- (7) A 881/2004/EK rendelet 15. cikke feljogosítja az Ügynökséget, hogy a Bizottság kérésére megvizsgálja a kölcsönös átjárhatóság szempontjából azokat a vasúti infrastruktúrális projekteket, amelyekre közösségi pénzügyi támogatást kértek. Ezen projektek meghatározását ki kell bővíteni úgy, hogy a rendszer egységességét is értékelni lehessen, mint például az Európai Vasúti Forgalomirányítási Rendszer (ERTMS) végrehajtási projektjeinek esetében.
- (8) A nemzetközi téren bekövetkezett fejlődést és különösen az 1999. évi nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény (COTIF) hatálybalépését követően az Ügynökséget a karbantartó műhelyek tanúsítása terén végzett tevékenysége keretében fel kell kérni arra, hogy – különösen a karbantartás szempontjából – értékelje a vasúttársaságok és az üzemeltetők közötti kapcsolatot. Ezzel összefüggésben lehetővé kell tenni az Ügynökség számára, hogy a vasútbiztonsági irányelv 14a. cikkének megfelelően karbantartási tanúsítási rendszer végrehajtásával kapcsolatos ajánlásokat fogalmazzon meg.
- (9) A karbantartásért felelős szervezetek és a karbantartó műhelyek tanúsítási rendszereinek kidolgozása során az Ügynökségnek biztosítani kell azt, hogy az említett rendszerek összhangban legyenek a vasúttársaságokra ruházott felelősségi körrel és a karbantartásért felelős szervezetek jövőbeli szerepével. Az említett rendszereknek meg kell könnyíteniük a vasúttársaságok biztonsági tanúsítási eljárásait, valamint ki kell küszöbölniük az indokolatlan adminisztratív terheket és az ellenőrzések, vizsgálatok és/vagy felülvizsgálatok megkettőződését.
- (10) A harmadik vasúti csomag elfogadását követően hivatkozni kell a közösségi vasúti rendszereken mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetők minősítéséről szóló, 2007. október 23-i 2007/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a mozdonyvezetőkéről szóló irányelv), amely az Ügynökség által végrehajtandó különböző feladatokat állapít meg, és lehetőséget ad az Ügynökségnek arra is, hogy ajánlásokat fogalmazzon meg.
- (11) A vasúti személyzet tekintetében az Ügynökségnek azonosítani kell a személyzet egyéb, a biztonság szempontjából kritikus jelentőségű feladatokat ellátó tagjainak tanúsítására vonatkozó lehetőségeket, és meg kell vizsgálni e különböző lehetőségek hatását. A szándékok szerint az Ügynökségnek – a mozdonyvezetők és a személyzet egyéb, a biztonság szempontjából kritikus jelentőségű feladatokat ellátó tagjai mellett – mérlegelnie kell a vasúti személyzet

további, a vasúti rendszerek üzemeltetésében és karbantartásában részt vevő tagjai szakmai ismereteinek meghatározására vonatkozó kritériumok megállapítását is.

- (12) A vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv és a vasútbiztonsági irányelv különböző típusú dokumentumokat – nevezetesen EK-hitelesítési nyilatkozatokat, engedélyeket és biztonsági tanúsítványokat, valamint a Bizottsággal közlendő nemzeti szabályokat – ír elő. Ezért az Ügynökség feladata, hogy biztosítsa a nyilvánosság hozzáféréseit ezekhez a dokumentumokhoz, valamint a járművek és az infrastruktúra nemzeti nyilvántartásaihoz és az Ügynökség által vezetett nyilvántartásokhoz.
- (13) A 881/2004/EK rendelet 38. cikkének (2) bekezdésével összhangban az Ügynökségnek meg kell vizsgálnia a dokumentumok és a nyilvántartások hozzáférhetőségével kapcsolatos feladatokhoz szükséges megfelelő bevételeket.
- (14) A második vasúti csomag elfogadása óta számos, az ERTMS kialakításával és végrehajtásával kapcsolatos kezdeményezés született. Ezek közé tartozik a Bizottság és az ágazat különböző szereplői közötti együttműködési megállapodás aláírása, irányítóbizottság létrehozása az együttműködési megállapodás végrehajtására, az európai vasúti jelzőrendszer ERTMS/ETCS fejlődéséről szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett közlemény Bizottság általi elfogadása; az európai koordinátor Bizottság általi kinevezése az ERTMS-projekt mint elsődleges közösségi érdekű projekt végrehajtására, az Ügynökség rendszerhatósági szerepének meghatározása a különböző éves munkaprogramok keretén belül, valamint a hagyományos vasút területén az ellenőrző-irányító és jelzőrendszerekre vonatkozó KÁMÉ-k ⁽²⁾ elfogadása. Tekintettel az Ügynökség e területhez való hozzájárulásának növekvő jelentőségére, meg kell határozni a feladatait.
- (15) Az Ügynökség vezető szerepet játszik az ERTMS jövőbeli telepítésében a vasúti rendszer egészében. E célból biztosítani kell a nemzeti átállási tervek közötti összehangolt ütemezést.
- (16) Az ERTMS-nek a Bizottság által 2008. április 23-án elfogadott változatának lehetővé kell tennie a kölcsönösen átjárható gördülőállományba befektető vasúttársaságok számára, hogy befektetéseik megfelelően megtérüljenek. Ennek a változatnak tartalmaznia kellene a tesztekre vonatkozó harmonizált előírásokat. A biztonsági hatóságok által kért további előírások nem akadályozhatják ok nélkül az ERTMS jövőbeli változataival, vagy a Bizottság által 2008. április 23-án elfogadott változattal felszerelt gördülőállomány közlekedését azokon a vonalakon, amelyeket már ez utóbbi változatnak megfelelően felszereltek.

⁽¹⁾ HL L 315., 2007.12.3., 51. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2006. március 28-i 2006/679/EK határozata a kölcsönös átjárhatóság műszaki előírásairól a transzeurópai hagyományos vasúti rendszer ellenőrző-irányító és jelző alrendszerére vonatkozóan (HL L 284., 2006.10.16., 1. o.).

- (17) A kölcsönös átjárhatóság elősegítése érdekében az Ügynökségnek fel kell mérnie az ERTMS-nek a Bizottság által 2008. április 23-án elfogadottnál bármely korábbi változatainak az e változat irányába történő kiigazításának hatásait.
- (18) Az Ügynökség jelenleg már jelentős számú képzett szakértővel rendelkezik az európai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságának és biztonságának területén. Az Ügynökséget ezért fel kell jogosítani arra, hogy a Bizottság kérésére eseti feladatokat hajtson végre, feltéve, hogy az említett feladatok összeegyeztethetők az Ügynökség feladatkörével és megfelelnek az Ügynökség egyéb prioritásainak. Az ügyvezető igazgató ennek alapján értékeli, hogy az említett segítség megadható-e, és legalább évente egyszer jelentést tesz az igazgatási tanácsnak a segítségnyújtásról. Az igazgatási tanács a 881/2004/EK rendeletben ráruházott hatáskörökkel összhangban értékelheti e jelentést.
- (19) Az Ügynökség a létrehozását követő első évben jelentős számban vett fel legfeljebb öt évre szóló szerződéssel projektvezetőket, ami azt jelenti, hogy a műszaki személyzet jelentős részének rövid időn belül el kell hagynia az Ügynökséget. A megfelelő mértékű és minőségű szakértelm biztosítása érdekében és a felvételi eljárások várható lehetséges nehézségeire tekintettel lehetővé kell tenni az Ügynökség számára, hogy a különleges képzettségű alkalmazottai munkaszerződését további három évre meghosszabbítsa.
- (20) A költségvetés elfogadására vonatkozó döntéshozatali eljárással való jobb összehangolás lehetővé tétele érdekében módosítani kell az Ügynökség éves munkaprogramja elfogadásának időpontját.
- (21) Az Ügynökség munkaprogramjában meg kell jelölni minden tevékenység célját, valamint annak címzettjét. Emellett tájékoztatni kell a Bizottságot az egyes tevékenységek műszaki eredményeiről is, mivel a valamennyi intézményhez címzett általános jelentés ezt a részletes információt nem foglalja magában.
- (22) Mivel e rendelet célját – nevezetesen az Ügynökség feladatkörének azzal történő kibővítését, hogy részt vegyen a vasúti járművek tanúsítására szolgáló közösségi eljárás egyszerűsítésében – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés terjedelme miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (23) Ezért a 881/2004/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Módosítások

A 881/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Az Ügynökség intézkedéseinek típusai

Az Ügynökség:

- a) a 6., 7., 9b., 12., 14., 16., 16a., 16b., 16c., 17. és 18. cikk alkalmazása tekintetében ajánlásokat fogalmazhat a Bizottságnak; és
- b) a 9a., 10., 13. és 15. cikk alapján véleményeket adhat ki a Bizottság, valamint a 10. cikk alapján a tagállamok érintett hatóságai számára.”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Ügynökség a 6., 7., 9b., 12., 14., 16., 17. és 18. cikkben meghatározott ajánlások kidolgozása céljából korlátozott számú munkacsoportot hoz létre.”;

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A vasútbiztonsági irányelv 16. cikkében meghatározott biztonsági hatóságok – vagy, a tárgytól függően, az illetékes nemzeti hatóságok – kijelölik képviselőiket azokba a munkacsoportokba, amelyekben részt kívánnak venni.”

3. A 8. cikket el kell hagyni;

4. A rendeletbe a 9. cikk után a következő fejezetcímet kell beilleszteni:

„2a. FEJEZET

NEMZETI SZABÁLYOK, KÖLCSÖNÖS MEGFELELÉS ÉS MŰSZAKI SZAKVÉLEMÉNYEK”

5. A szövegbe a következő cikkeket kell beilleszteni:

„9a. Cikk

Nemzeti szabályok

- (1) Az Ügynökség a Bizottság kérésére elvégzi a vasútbiztonsági irányelv 8. cikkével vagy a Közösségben a vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról szóló, 2008. június 17-i 2008/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozás) (*) (a továbbiakban: a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv) 17. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Bizottságnak benyújtott új nemzeti szabályok technikai vizsgálatát.

(2) Az Ügynökség megvizsgálja, hogy az (1) bekezdésben említett szabályok összhangban állnak-e a hatályos KBM-ekkel és KÁME-kkel. Az Ügynökség azt is megvizsgálja, hogy ezek a szabályok lehetővé teszik-e a hatályos KBC-k betartását.

(3) Ha az Ügynökség a tagállam által közölt indokok figyelembevételére után úgy véli, hogy e szabályok valamelyike nem egyeztethető össze a KÁME-kkel vagy a KBM-ekkel, vagy nem teszi lehetővé a KBC-k elérését, az említett szabályoknak a Bizottság által az Ügynökséghez való továbbítását követő két hónapon belül véleményt nyújt be a Bizottságnak.

9b. Cikk

A nemzeti szabályok osztályozása

(1) Az Ügynökség a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárásoknak megfelelően elősegíti az egyik tagállamban üzembe helyezett járműveknek a többi tagállam által történő elfogadását.

(2) Az Ügynökség 2009. január 19-ig felülvizsgálja a 2008/57/EK irányelv VII. mellékletének 1. szakaszában foglalt paraméterek jegyzékét, és az általa megfelelőnek tartott ajánlásokat fogalmaz meg a Bizottságnak.

(3) Az Ügynökség kidolgozza azon referenciadokumentum tervezetét, amely megvizsgálja a tagállamok által a járművek üzembe helyezése területén alkalmazott minden nemzeti szabály megfelelését. Ez a dokumentum a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv VII. mellékletében felsorolt valamennyi paraméter tekintetében tartalmazza a tagállamok nemzeti szabályait, valamint meghatározza az azon melléklet 2. szakaszában megjelölt csoportot, amelybe e szabályok tartoznak. Ezek a szabályok tartalmazzák azon szabályokat, amelyekről a 2008/57/EK irányelv 17. cikkének (3) bekezdése értelmében értesítették a Bizottságot, beleértve azokat a szabályokat is, amelyekről a KÁME-k elfogadása után (egyedi esetek, nyitott kérdések, eltérések), valamint azokat is, amelyekről a vasútbiztonsági irányelv 8. cikke értelmében történt értesítés.

(4) Az Ügynökség – annak érdekében, hogy a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv VII. mellékletének 2. szakaszában említett B. csoportba tartozó nemzeti szabályok száma folyamatosan csökkenjen – rendszeresen kidolgozza a referenciadokumentum naprakésszé tett változatának tervezetét, és továbbítja azt a Bizottságnak. A dokumentum első változatát legkésőbb 2010. január 1. -ig kell benyújtani a Bizottságnak.

(5) E cikk alkalmazásában az Ügynökség felhasználja a nemzeti biztonsági hatóságoknak a 6. cikk (5) bekezdése alapján folytatott együttműködését, és a 3. cikkben foglalt elvekkel összhangban munkacsoportot hoz létre.

6. A 10. cikkbe az alábbi bekezdéseket kell beilleszteni:

„(2a) Az Ügynökségtől műszaki szakvéleményt kérhetnek a következő esetekben:

- valamely nemzeti biztonsági hatóság vagy a Bizottság, nemzeti szabályoknak a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv VII. mellékletének 2. szakaszában felsorolt egy vagy több paraméterrel való egyenértékűsége tekintetében;
- a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 21. cikkének (7) bekezdésében említett fellebbviteli szerv, abban az esetben, ha az illetékes nemzeti biztonsági hatóság a vasúti jármű üzembe helyezését elutasító határozatot hoz;

(2b) A Bizottság a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban felkérheti az Ügynökséget, hogy a KÁME-k sürgős módosításával kapcsolatban műszaki szakvéleményt adjon.”

7. A 11. cikket el kell hagyni.

8. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Bejelentett szervezetek

(1) Az Ügynökség a tagállamok által kijelölt bejelentett szervezetekkel kapcsolatos tagállami felelősség sérelme nélkül a Bizottság kérésére figyelemmel kísérheti ezen szervezetek munkájának minőségét. Adott esetben véleményt nyújt be a Bizottságnak.

(2) Az Ügynökség a tagállamok felelősségének sérelme nélkül a Bizottság kérésére – amennyiben az a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 28. cikkének (4) bekezdésével összhangban úgy ítéli meg, hogy egy bejelentett szervezet nem felel meg azon irányelv VII. mellékletében említett feltételeknek – ellenőrzést hajt végre annak biztosítása érdekében, hogy az említett feltételeket betartsák. Az Ügynökség véleményt nyújt be a Bizottságnak.”

9. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

A közösségi vasúti rendszer kölcsönös átjárhatósága

A vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 9. cikkében foglalt eltérések sérelme nélkül az Ügynökség a Bizottság kérésére megvizsgálja a kölcsönös átjárhatóság szempontjából azokat a tervezést és/vagy építést, felújítást vagy alrendszerek felújítását vagy fejlesztését magukban foglaló projekteket, amelyekre közösségi pénzügyi támogatást kértek. Az Ügynökség a projekt fontosságától és a rendelkezésre álló forrásoktól függően a Bizottsággal együtt megállapított, de két hónapot meg nem haladó határidőn belül véleményt ad arról, hogy a projekt megfelel-e a vonatkozó KÁME-knek.”

(*) HL L 191., 2008.7.18., 1. o.”

10. A rendelet a 16. cikk előtt közvetlenül a következő fejezet-címmel egészül ki:

„3a. FEJEZET

A JÁRMŰVEK KARBANTARTÁSA

11. A 16. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az ajánlásoknak összhangban kell lenniük a vasútbiztonsági irányelv 4. cikkében előírt, a vasúttársaságokra ruházott feladatokkal és az ezen irányelv 14a. cikkében a karbantartásért felelős szervezet számára előírt feladatokkal, valamint teljes mértékben figyelembe kell venniük a vasúttársaságok és a karbantartásért felelős szervezetek tanúsítási eljárásait.”

12. A rendeletbe a következő cikket kell beilleszteni:

„16a. Cikk

A karbantartásért felelős szervezetek tanúsítása

(1) Az Ügynökség 2010. július 1. -ig ajánlást küld a Bizottságnak a vasútbiztonsági irányelv 14a. cikke (5) bekezdése szerinti karbantartásért felelős szervezetek tanúsítási rendszerének végrehajtása céljából.

Az Ügynökség értékelésének és ajánlásának különösen a következő szempontokra kell kiterjednie, külön figyelembe véve a karbantartásért felelős szervezet más felekkel, például az üzemeltetőkkel, vasúttársaságokkal és infrastruktúra-működtetőkkel meglévő lehetséges kapcsolatait:

- a) megfelelő rendszereket alkalmaz-e a karbantartásért felelős szervezet a járművek eredményes és biztonságos karbantartására, beleértve az operatív és irányítási eljárásokat is;
- b) a teherkocsi karbantartására alkalmazandó tanúsítási rendszer tartalma és előírásai;
- c) a tanúsításra illetékes szervezetek típusa, valamint az ilyen szervezetek számára előírandó követelmények;
- d) a karbantartásért felelős szervezetek számára kiadandó tanúsítványok formátuma és érvényessége
- e) a technikai és operatív vizsgálatok és ellenőrzések.

(2) A vasúti biztonságról szóló irányelv 14a. cikke (5) bekezdése szerinti karbantartási tanúsítási rendszer Bizottság általi elfogadását követő három éven belül az Ügynökség jelentést küld a Bizottságnak e rendszer végrehajtásának értékeléséről. Ugyanezen időpontig az Ügynökség ajánlást is küld a Bizottság számára azzal a céllal, hogy

meghatározza az egyéb járművek, például mozdonyok, személygépkocsik, többfunkciós egységek (EMU-k) és dízel többfunkciós egységek (DMU-k) karbantartásáért felelős szervezetekre vonatkozó, hasonló tanúsítási rendszer tartalmát és előírásait.

(3) Az Ügynökség, az ezen rendelet 9. cikke (2) bekezdésében említett, a biztonsági teljesítményről szóló jelentése keretében elemzi a vasúti biztonságról szóló irányelv 14a. cikke (8) bekezdésével összhangban hozott alternatív intézkedéseket.”;

13. A rendeletbe a 16a. cikk után a következő fejezetcímet kell beilleszteni:

„3b. FEJEZET

VASÚTI SZEMÉLYZET

14. A rendeletbe a következő cikket kell beilleszteni:

„16b. Cikk

Mozdonyvezetők

(1) A közösségi vasúti rendszereken mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetők minősítéséről szóló, 2007. október 23-i 2007/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvhez (*) (a továbbiakban: a mozdonyvezetőkéről szóló irányelv) kapcsolódó kérdésekben az Ügynökség:

- elkészíti az engedélyre, a tanúsítványra és a tanúsítvány hitelesített másolatára vonatkozó közösségi minta tervezetét, meghatározza azok fizikai jellemzőit, figyelembe véve ennek során a hamisítás elleni intézkedéseket;
- a mozdonyvezetői engedélyekről és tanúsítványokról vezetett nyilvántartások kölcsönös átjárhatóságának biztosítása érdekében együttműködik az illetékes hatóságokkal. E célból az Ügynökség a létrehozandó nyilvántartások alapvető paramétereire – például a rögzítendő adatokra, azok formátumára, valamint az adatcsere-protokollra, a hozzáférési jogokra, az adatmegőrzés időtartamára és a csőd esetén követendő eljárásokra – vonatkozó tervezetet készít;
- kidolgozza a vizsgáztatók és a vizsgák kiválasztására vonatkozó közösségi kritériumok tervezetét;
- értékeli a mozdonyvezetők tanúsításának fejlődését, és ebből a célból legkésőbb négy évvel a nyilvántartások alapvető, a 2007/59/EK irányelv 22. cikkének (4) bekezdésében előírt paramétereinek elfogadását követően jelentést nyújt be a Bizottságnak, amely adott esetben tartalmazza a rendszeren végrehajtandó javításokat, valamint a gördülőállomány és a kapcsolódó infrastruktúra számára harmonizált tanúsítványt kérelmezők szakmai ismereteinek elméleti és gyakorlati vizsgálatára vonatkozó intézkedéseket;

- e) 2012. december 4-ig megvizsgálja a mozdonyvezetőről szóló irányelv 4. cikkében meghatározott engedélyt és tanúsítványokat egyesítő intelligens kártya használatának lehetőségét, valamint arról költség-haszon elemzést végez. Az Ügynökség elkészíti az említett intelligens kártya technikai és operatív előírásainak tervezetét;
- f) segíti a tagállamoknak a mozdonyvezetőről szóló irányelv végrehajtása terén folytatott együttműködését, és az illetékes hatóságok képviselőinek részvételével megfelelő találkozókat szervez;
- g) amennyiben a Bizottság erre felkéri, elkészíti a 2007/59/EK irányelv rendelkezéseinek a kizárólag az érintett tagállam területén működő mozdonyvezetőkre történő alkalmazásának költség-haszon elemzését. A költség-haszon elemzésnek tízéves időtartamot kell magában foglalnia. A költség-haszon elemzést az említett nyilvántartásoknak a 2007/59/EK irányelv 37. cikkének 1. pontjával összhangban történő létrehozását követő két éven belül be kell nyújtani a Bizottsághoz;
- h) amennyiben a Bizottság erre felkéri, újabb költség-haszon elemzést készít, amelyet legkésőbb 12 hónappal a Bizottság által esetleg engedélyezett átmeneti menteségi időszak lejártát megelőzően kell benyújtania a Bizottsághoz;
- i) biztosítja, hogy a 2007/59/EK irányelv 22. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjával létrehozott rendszer megfelel a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (**).

(2) A 2007/59/EK irányelvhez kapcsolódó kérdésekben az Ügynökség ajánlásokat fogalmaz meg a következő kérdésekben:

- a) a 2007/59/EK irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében említettek szerinti A. és B. kategória különböző típusaira alkalmazott közösségi kódok módosítása;
- b) a további információkat, vagy az illetékes hatóság által a 2007/59/EK irányelv II. mellékletével összhangban előírt, a használatra vonatkozó egészségügyi korlátozásokat jelölő kódok.

(3) Az Ügynökség indokolt esetben a mozdonyvezetői engedélyek helyzetével kapcsolatos tájékoztatást kérhet az illetékes hatóságoktól.

(*) HL L 315., 2007.12.3., 51. o.

(**) HL L 8., 2001.1.12., 1. o."

15. A rendeletbe a következő cikket kell beilleszteni:

„16c. cikk

Kísérőszemélyzet

Az Ügynökség a 2007/59/EK irányelv 28. cikkével összhangban a 2009. június 4-ig benyújtandó jelentésében – figyelembe véve a 96/48/EK és a 2001/16/EK irányelv értelmében kidolgozott forgalomirányítási és forgalmi szolgálati KÁMEket – azonosítja a személyzet egyéb olyan, a biztonság szempontjából kritikus jelentőségű feladatokat ellátó tagjainak szerepkörét és feladatait, akiknek a szakmai képzése ennek megfelelően hozzájárul a vasúti biztonsághoz, és akiknek képzéseit közösségi szinten szabályozni kell egy olyan engedély- és/vagy tanúsítványrendszer segítségével, amely a 2007/59/EK irányelv által létrehozott rendszerhez hasonló lehet."

16. A 17. cikk címe és (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Szakmai ismeretek és képzés

(1) Az Ügynökség a vasúti rendszer üzemeltetésében és karbantartásában részt vevő, de a 16b. és a 16c. cikk hatálya alá nem tartozó személyzet tekintetében ajánlásokat dolgoz ki a személyzet szakmai ismereteire és értékelésére vonatkozó közös, egységes kritériumok meghatározásával kapcsolatban."

17. A rendeletbe a 17. cikk után a következő fejezetcímet kell beilleszteni:

„3c. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁSOK ÉS AZ ÜGYNÖKSÉG NYILVÁNOS ADATBÁZISA"

18. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

Nyilvántartások

(1) Az Ügynökség közös előírásokat dolgoz ki és a Bizottságnak ajánlást tesz a következőkre vonatkozóan:

- a) a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 33. cikke szerinti nemzeti járműnyilvántartások, ideértve az adatcserére vonatkozó szabályokat és a nyilvántartásba vételi kérelem formanyomtatványát is;
- b) a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 34. cikke szerinti, az engedélyezett járműtípusokról vezetett európai nyilvántartás, ideértve a nemzeti biztonsági hatóságokkal folytatott adatcserére vonatkozó szabályokat is;
- c) a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 35. cikke szerinti, az infrastruktúrát rögzítő nyilvántartás.

(2) Az Ügynökség a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 34. cikkével összhangban nyilvántartást készít és vezet mindazon vasúti járműtípusokról, amelyeknek az Európai Közösség vasúthálózatában való üzembe helyezését a tagállamok engedélyezték. Az Ügynökség azon irányelv 26. cikkének (4) bekezdésével összhangban elkészíti a típus-megfelelőségi nyilatkozat mintáját is.”

19. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

A dokumentumok és nyilvántartások hozzáférhetősége

(1) Az Ügynökség nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelvben és a vasútbiztonsági irányelvben előírt alábbi dokumentumokat és nyilvántartásokat:

- a) az alrendszerekre vonatkozó EK-hitelesítési nyilatkozatok;
- b) az alkotórészekre vonatkozó, a nemzeti biztonsági hatóságok rendelkezésére álló EK-megfelelőségi nyilatkozatok;
- c) a 95/18/EK irányelvnek megfelelően kiadott engedélyek;
- d) a vasútbiztonsági irányelv 10. cikkének megfelelően kiadott biztonsági tanúsítványok;
- e) a vasútbiztonsági irányelv 24. cikkének megfelelően az Ügynökségnek küldött vizsgálati jelentések;
- f) azok a nemzeti szabályok, amelyekről a vasútbiztonsági irányelv 8. cikkének, valamint a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 5. cikke (6) bekezdésének és 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Bizottságot értesítették;
- g) a nemzeti járműnyilvántartásokhoz vezető hivatkozás;
- h) az infrastruktúrát rögzítő nyilvántartásokhoz vezető hivatkozás;
- i) az engedélyezett járműtípusok európai nyilvántartása;
- j) az ERTMS előírásainak módosítására és tervezett módosítására vonatkozó kérelmek nyilvántartása;
- k) az üzemeltetők jelöléseiről a forgalomirányítási és forgalmi szolgálati KÁME-ekkel összhangban az Ügynökség által vezetett nyilvántartás.

(2) Az (1) bekezdésben említett dokumentumok továbbításának gyakorlati szabályait az Ügynökség által készített tervezet alapján a tagállamok és a Bizottság vitatja meg és hagyja jóvá.

(3) Az (1) bekezdésben említett dokumentumok továbbításakor az érintett szervek megjelölhetik, hogy melyek azok a dokumentumok, amelyeket biztonsági okokból nem lehet a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tenni.

(4) Az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett dokumentumok kiadásáért felelős nemzeti hatóságok az ezen dokumentumok kiadására, megújítására, módosítására vagy visszavonására vonatkozó minden határozat meghozatalát követő egy hónapon belül értesítik az Ügynökséget.

(5) Az Ügynökség a fentiek szerinti nyilvános adatbázisába bármilyen további, az e rendelet célkitűzései szempontjából lényeges nyilvános dokumentumot vagy hivatkozást felvehet.”

20. A 4. fejezet címének helyébe a következő szöveg lép:

„KÜLÖNLEGES FELADATOK”

21. A szövegbe a következő cikkeket kell beilleszteni:

„21a. Cikk

ERTMS

(1) Az Ügynökség a Bizottsággal együttműködésben ellátja a (2)–(5) bekezdésben meghatározott feladatokat annak érdekében, hogy

- a) biztosítsa az ERTMS koherens fejlesztését;
- b) hozzájáruljon, hogy az ERTMS tagállamokban alkalmazott berendezései megfeleljenek a hatályban levő előírásoknak.

(2) Az Ügynökség kidolgozza az ERTMS előírások módosítására vonatkozó kérelmek kezelésének eljárását. E célból az Ügynökség létrehozza és fenntartja az ERTMS-előírások módosítására vonatkozó kérelmek és a tervezett módosítások nyilvántartását.

Az Ügynökség kizárólag akkor javasolja új változat elfogadását, ha az előző változatot megfelelő arányban telepítették. Az új változatok kifejlesztése nem sértheti az ERTMS kiépítésének arányát, az ERTMS-berendezések előállításának optimalizálásához szükséges előírások stabilitását, a vasúttársaságok befektetéseinek megtérülését, valamint az ERTMS kiépítésének hatékony tervezését.

(3) Az Ügynökség segíti a Bizottság munkáját egy ERTMS-re vonatkozó EU telepítési terv kidolgozása, valamint az ERTMS-nek a transzeurópai közlekedési folyosók mentén történő telepítési munkálatai összehangolásának területén.

(4) Az Ügynökség az ERTMS különböző változatainak irányítására vonatkozó stratégiát dolgoz ki a különböző változatokkal ellátott hálózatok és járművek közötti műszaki és működési kompatibilitás biztosítása, valamint a hatályban lévő változat és az esetleges újabb változatok gyors bevezetésének ösztönzése céljából.

A vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv 6. cikkének (9) bekezdésével összhangban az Ügynökség biztosítja, hogy az ERTMS-berendezések egymást követő változatai a Bizottság által 2008. április 23-án elfogadott változattól kezdve visszamenőleg kompatibilisek egymással.

A 2008. április 23-a előtt üzembe helyezett vagy azon ERTMS-berendezés tekintetében, amelynek telepítése vagy felújítása ezen időpontban már előrehaladott fázisban volt, az Ügynökség értékelő jelentést készít, amely meghatározza:

- a) a Bizottság által 2008. április 23-án elfogadott változat bevezetése következtében a rendszer kezdeti beüzemelésénél jelentkező többletköltségeket;
- b) a korábbi változatokról az a) pontban említett változatra való átállást támogató minden lehetséges – köztük pénzügyi – mechanizmust.

A Bizottság az Ügynökség értékelő jelentése kézhezvételét követően egy éven belül meghozza a megfelelő intézkedéseket.

(5) Az Ügynökség bejelentett szervezetekből álló ad hoc munkacsoportot hoz létre – amely elnöki tisztjét is ellátja –, annak ellenőrzése céljából, hogy a bejelentett szervezetek által az egyes ERTMS projektek keretében elvégzett EK hitelesítési eljárásokat következetesen alkalmazzák-e. Az Ügynökség ezen kívül együttműködik a nemzeti biztonsági hatóságokkal annak ellenőrzése céljából, hogy az üzembe helyezés engedélyezési eljárásait következetesen alkalmazzák-e. Amennyiben az Ügynökség úgy találja, hogy fennáll a hálózatok és az ezen eljárások alá tartozó berendezéssel felszerelt járművek közötti műszaki és működési kompatibilitás hiányának kockázata, haladéktalanul értesíti a Bizottságot, amely meghozza a megfelelő intézkedéseket.

(6) Amennyiben az egyedi ERTMS-projektek keretében a hálózatok és a járművek között műszaki kompatibilitás hiánya merül fel, a bejelentett szervezetek és a nemzeti biztonsági hatóságok biztosítják, hogy az Ügynökség megkaphasson minden lényeges információt az alkalmazott EK hitelesítési és üzembe helyezési eljárásokra, valamint a működési feltételekre vonatkozóan. Adott esetben az Ügynökség ajánlásokat tesz a Bizottságnak a megfelelő intézkedésekre vonatkozóan.

(7) Az Ügynökség a Bizottságnak 2011. január 1. -ig benyújtott jelentésben értékeli az ERTMS-berendezések tanúsítási eljárását, amely adott esetben tartalmazza a végrehajtandó javításokat.

(8) A (6) bekezdésben említett jelentés alapján a Bizottság értékeli az egységes típusú laboratóriumi felszerelés, egységes referenciavágány és/vagy közösségi szinten egyetlen tanúsító szervezet alkalmazásának költségeit és hasznát. Egy ilyen tanúsító szervezetnek a vasutak kölcsönös átjárhatóságáról szóló irányelv VIII. mellékletében felsorolt paramétereknek kell megfelelnie. A Bizottság jelentést nyújthat be, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszthet elő az ERTMS tanúsítási rendszer javítására vonatkozóan.

21b. Cikk

Segítségnyújtás a Bizottságnak

(1) Az Ügynökség – a 30. cikk (2) bekezdése b) pontjában meghatározott kereteken belül – a Bizottság kérésére segítséget nyújt a Bizottságnak a vasúti rendszerek kölcsönös átjárhatóságának fokozására és az európai vasúti rendszer biztonságával kapcsolatos közös megközelítés kidolgozására irányuló közösségi jogszabályok végrehajtásában.

(2) Az említett segítségnyújtás korlátozott idejű és terjedelmű, az e rendeletben az Ügynökségre ruházott minden egyéb feladat sérelme nélkül hajtandó végre, és a következőket foglalhatja magában:

- a) tájékoztatás a közösségi jogszabályok egyes vonatkozásainak végrehajtásával kapcsolatban;
- b) műszaki tanácsadás különleges know-how-t igénylő kérdésekben;
- c) információgyűjtés a nemzeti biztonsági hatóságok és vizsgálati szervek közötti, a 6. cikk (5) bekezdésében előírt együttműködésen keresztül.

(3) Az ügyvezető igazgató legalább évente egyszer jelentést ad az igazgatási tanácsnak e cikk végrehajtásáról, beleértve annak az erőforrásokra gyakorolt hatását is.”

22. A 24. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 26. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az Ügynökség személyzete a következő személyekből áll:

- az Ügynökség által az ágazat szakemberei közül a vasúti biztonság és kölcsönös átjárhatóság területén meglévő képzettségük és tapasztalataik alapján legfeljebb öt évre felvett ideiglenes alkalmazottak,
- a Bizottság vagy a tagállamok által legfeljebb öt évre kinevezett vagy kirendelt tisztviselők, és
- az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiben meghatározott egyéb alkalmazottak, akik végrehajtó vagy titkársági feladatokat látnak el.

Az Ügynökség működésének első 10 éve során az első albekezdés első francia bekezdésben említett 5 éves időtartam további, legfeljebb 3 évvel meghosszabbítható, amennyiben az Ügynökség munkája folytonosságának biztosításához szükséges.”

23. A 25. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) fogadja el minden évben november 30-ig a Bizottság véleményét figyelembe véve az Ügynökség következő évre szóló munkaprogramját, és továbbítja azt a tagállamoknak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ezt a munkaprogramot a Közösség éves költségvetési eljárásának sérelme nélkül fogadják el. Ha a Bizottság a munkaprogram elfogadása után 15 napon belül kifejezi, hogy nem ért egyet a programmal, az igazgatási tanács újra megvizsgálja a programot, és két hónapon belül, szükség esetén módosított formában, a második olvasat után vagy kétharmados többséggel, beleértve a Bizottság képviselőit, vagy a tagállamok képviselőinek egyhangú szavazatával, elfogadja azt;”

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az Ügynökség munkaprogramja minden tevékenység esetében megállapítja a követendő célokat. Általánosságban minden tevékenységet és/vagy eredményt a Bizottságnak címzett jelentésbe kell foglalni.”

24. A 26. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az igazgatási tanács a tagállamok egy-egy képviselőjéből és a Bizottság négy képviselőjéből, valamint hat további, szavazati jog nélküli képviselőből áll, akik európai szinten képviselik a következő csoportokat:

a) vasúttársaságok;

b) infrastruktúra-működtetők;

c) a vasúti ágazat;

d) szakszervezetek;

e) utasok;

f) fuvaroztatók.

Az érdekek teljes körű képviselete érdekében a Bizottság e csoportok mindegyike vonatkozásában egy képviselőt és egy pótagot nevez ki a saját európai szervezeteik által benyújtott, négy nevet tartalmazó szűkített listáról.

Az igazgatási tanács tagjait és a pótagokat a vonatkozó tapasztalataik és szakértelmük alapján nevezik ki.”

25. A 33. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Ügynökség a 9., 9a., 10., 13. és 15. cikkben rábízott feladatok elvégzése érdekében az igazgatási tanács által meghatározott politikának megfelelően látogatásokat tehet a tagállamokban. A tagállamok nemzeti hatóságai megkönnyítik az Ügynökség személyzetének munkáját.”

26. A 36. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Ügynökség nyitott az olyan európai országok és az európai szomszédságpolitika által érintett azon országok részvételére, amelyek megállapodást kötöttek a Közösséggel, amely értelmében az érintett országok az e rendelet hatálya alá tartozó területen elfogadták és alkalmazzák a közösségi jogszabályokat.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16..

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1336/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

a 648/2004/EK rendeletnek az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló 1272/2008/EK rendelethez való hozzáigazítása érdekében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,a Szerződés 251. cikkében ⁽²⁾ megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel:

(1) Az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ rendelkezik az anyagok és keverékek osztályozásának és címkézésének a Közösségen belüli harmonizálásáról. E rendelet a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, valamint a tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ helyébe lép.

(2) Az 1272/2008/EK rendelet a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv tapasztalataira épít, és átveszi a vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének globálisan harmonizált rendszerében (GHS) az anyagok és keverékek osztályozására és címkézésére az Egyesült Nemzetek Szervezetének keretein belül nemzetközi szinten elfogadott kritériumokat.

(3) A 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv osztályozásra és címkézésre vonatkozó bizonyos rendelkezései más közösségi jogszabályok, mint például a mosó- és tisztítószerkekről szóló, 2004. március 31-i 648/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ alkalmazását is szolgálják.

(4) A 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv felváltása és a GHS-kritériumok bevezetése potenciális hatásainak elemzése ahhoz a következtetéshez vezetett, hogy a 648/2004/EK rendelet ezen irányelvekre történő hivatkozásainak kiigazítása mellett a rendelet hatályát fenn kell tartani.

(5) A 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelvben szereplő osztályozási kritériumokról való áttérés 2015. június 1-jéig teljes mértékben megtörténik. A mosó- és tisztítószerkegyártói az 1272/2008/EK rendelet értelmében vett gyártók, importőrök és továbbfelhasználók, ezért számukra e rendelettel lehetőséget kell biztosítani arra, hogy hasonló időkeret álljon rendelkezésükre az átálláshoz, mint amit az 1272/2008/EK rendelet meghatároz.

(6) A 648/2004/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 648/2004/EK rendelet módosításai

A 648/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2006. december 30-i változata 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „készítmény” vagy „készítmények” szavak helyébe a „keverék”, illetve „keverékek” szavak lépnek az egész szövegben ⁽⁷⁾.

2. A 9. cikk (1) bekezdése első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ^(*), 45. cikkének sérelme nélkül az e rendelet alkalmazási körébe tartozó anyagokat és/vagy keverékeket forgalomba hozó gyártók a tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezésére bocsátják:

(*) HL L 353., 2008.12.31., 1. o..”

⁽¹⁾ HL C 120., 2008.5.16., 50. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. szeptember 3-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. november 28-i határozata.

⁽³⁾ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 200., 1999.7.30., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 104., 2004.4.8., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o. Helyesbített változat: HL L 136., 2007.5.29., 3. o.

3. A 11. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

„(1) A (2)–(6) bekezdés nem sérti az anyagok és keverékek osztályozására, címkézésére és csomagolására vonatkozó, az 1272/2008/EK rendeletben meghatározott rendelkezéseket.”

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk 2. és 3. pontját 2015. június 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1337/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

a fejlődő országok gyorsan emelkedő élelmiszeráraihoz kapcsolódó gyorsreagálási eszköz létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 179. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾),

mivel:

(1) Az élelmiszerárak ingadozása miatt számos fejlődő ország és lakosságuk drámai helyzetbe került. Az élelmiszerválság következtében, amelyhez pénzügyi és energetikai válság, valamint a környezet minőségének rosszabbodása is társul, emberek további százmilliói kerülhetnek súlyos szegénységbe és szenvedhetnek éhínségtől és alultápláltságtól, ezért nagyobb szolidaritást kell vállalni ezzel a lakossággal. Az élelmiszerpiac jövőbeli alakulására vonatkozó minden adat arra enged következtetni, hogy az élelmiszerárak nagymértékű ingadozása az elkövetkező években is folytatódhat.

(2) Az Európai Unió jelenlegi fejlesztéspolitikai eszközei kiegészítéseként e rendeletnek ezért egy olyan finanszírozási eszközt kell létrehoznia, amely gyors választ ad a fejlődő országokban az ingadozó élelmiszerárak miatt kialakult válsághelyzetre.

(3) A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által 2005. december 20-án a fejlesztéspolitikáról elfogadott európai konszenzus ⁽²⁾ megállapítja, hogy az Európai Közösség (a továbbiakban: a Közösség) folytatja a nemzetközi, regionális és nemzeti szinten az élelmiszerbiztonság javítására irányuló munkát, melyhez e rendelet is hozzájárul.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2008. december 4-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. december 16-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által elfogadott együttes nyilatkozat az Európai Unió fejlesztési politikájáról: „Az európai konszenzus” (HL C 46., 2006.2.24., 1. o.).

(4) Az Európai Parlament 2008. május 22-én fogadott el állásfoglalást az élelmiszeráraknak az Európai Unióban és a fejlődő országokban tapasztalt növekedéséről, amelyben sürgeti a Tanácsot, hogy biztosítsa az élelmiszerhez való jog megvalósítására irányuló élelmiszerrel kapcsolatos nemzeti és nemzetközi szakpolitikák közötti koherenciát.

(5) Az Európai Tanács 2008. június 20-i ülésén határozottan megerősítette azon kötelezettségvállalását, hogy a 2005. május 24-i tanácsi következtetéseknek, a 2005. június 16–17-i európai tanácsi következtetéseknek és a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzusnak megfelelően 2010-re eléri a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) 0,56 %-át kitevő, 2015-re pedig a GNI 0,7 %-át kitevő közös ODA (hivatalos fejlesztési támogatás) célértéket.

(6) Az Európai Tanács, a 2008. június 20-i következtetéseiben elismerve a magas élelmiszeráraknak a világ lakosságának legszegényebb csoportjai helyzetére kifejtett hatását, és a Millenniumi Fejlesztési Célok (MDG-k) összességének megvalósítása terén elért eredmények veszélyeztetését, elfogadott egy MDG-kre vonatkozó uniós cselekvési programot, amely megállapítja, hogy az Európai Unió – összhangban az ENSZ Élelmzési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) az élelmiszerbiztonságról szóló, 2008. június 5-én Párizsban tartott magas szintű konferenciáján elfogadott nyilatkozattal (a továbbiakban: a FAO-konferencia nyilatkozat) – kötelezettséget vállal egy globális élelmzési és mezőgazdasági alap előmozdítására, és lényeges szerepet kíván betölteni a mezőgazdaság, az élelmiszerbiztonság és a vidékfejlesztés területén fennálló pénzügyi rés 2010-ig történő részleges áthidalását célzó segítségnyújtásban.

(7) Az Európai Tanács következtetései azt is megállapították, hogy az Európai Unió, ezen törekvése során támogat egy jobban összehangolt és hosszabb távú – különösen az Egyesült Nemzetek (ENSZ) és a nemzetközi pénzügyi intézmények keretében megvalósuló – nemzetközi válaszadást a jelenlegi élelmiszerválságra, továbbá üdvözlí az ENSZ főtitkára által létrehozott globális élelmiszerbiztonsági válsággal foglalkozó magas szintű munkacsoportot (HLTF), és elkötelezett amellett, hogy teljes mértékben részt vegyen a FAO-konferencia nyilatkozat végrehajtásában. E tekintetben a HLTF átfogó cselekvési tervet fogadott el, a nemzeti és regionális szervezetek pedig saját kezdeményezéseket indítottak útjuk. Az Európai Tanács megállapította azt is, hogy az Európai Unió támogatni fog

egy határozott mezőgazdasági kínálati oldali választást a fejlődő országokban, különösen a mezőgazdasági inputanyagokhoz szükséges finanszírozás, valamint a piaci alapú kockázatkezelési eszközök használata terén nyújtott segítség biztosításával, és hogy az Európai Unió fokozni fogja a mezőgazdaság terén a köz- és a magánberuházásokra vonatkozó támogatását, és általánosabban ösztönözni fogja a fejlődő országokat, hogy alakítsanak ki jobb agrárpolitikát, különösen az élelmezésbiztonság támogatása és a regionális integráció erősítése érdekében, továbbá hogy az Európai Unió forrásokat fog mozgósítani ahhoz, hogy az élelmiszersegély mellett a szegényeket és a lakosság kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportjait védő biztonsági hálókat is finanszírozzon.

(8) Igen nagy mértékű finanszírozás és anyagi ráfordítás szükséges a magas élelmiszerárak következményeinek és okainak teljes körű kezeléséhez. A válságra a teljes nemzetközi közösségnek kell válaszolnia, és a Közösség igyekszik megfelelő részt vállalni ebben. A 2008. június 20-i Európai Tanács üdvözölte a Bizottság azon szándékát, hogy javaslatot nyújt be egy olyan új alapra vonatkozóan, amely a hatályos pénzügyi terv keretén belül támogatná a fejlődő országok mezőgazdaságát.

(9) A Közösség válaszstratégiájának különösen arra kell irányulnia, hogy erőteljesen ösztönözze a fejlődő országok mezőgazdasági ágazata kínálatának rövid és középtávú növelését, ugyanakkor jelentősen csökkentse az élelmiszerárak ingadozásának ezen országok legszegényebb rétegeire gyakorolt negatív hatásait. A kínálati oldal válasza a Bizottság érdekében is áll, hiszen az könnyítené a mezőgazdasági árakra jelenleg nehezedő nyomást.

(10) A Bizottságnak számos hosszú távú perspektívával rendelkező fejlesztési együttműködési eszköz áll rendelkezésére, különös tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközeinek létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és az Európai Fejlesztési Alapra (a továbbiakban: EFA), amely az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS-országok) és a tengerentúli országok és területek (TOT-ok) számára nyújt ODA támogatást; ezeket az eszközöket a közelmúltban programozták a támogatható országok közép- és hosszú távú fejlesztési prioritásaival összhangban. Ezeknek az eszközöknek a rövidtávú válság miatti nagymértékű átprogramozása veszélyeztetné az érintett országokkal kialakított fejlesztési stratégiák egyensúlyát és koherenciáját. A Közösség rendelkezésére áll még ezen

kívül a humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ a sürgősségi segélyek nyújtásához, valamint a Stabilitási Eszköz létrehozásáról szóló, 2006. november 15-i 1717/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾.

(11) Ezeket az eszközöket azonban már a lehető legnagyobb mértékben mozgósították vagy újraprogramozták 2008-ban, az ingadozó élelmiszerárak miatt a fejlődő országokban kialakult helyzet negatív hatásainak kezelése érdekében. Ugyanerre nagyon korlátozott keretek között 2009-ben is lehetőség lesz; de ez távolról sem nem lenne elegendő a szükségletek kezeléséhez.

(12) Következésképpen egy olyan egyedi finanszírozási eszközt kell jóváhagyni, amely kiegészíti a létező külső finanszírozási eszközöket, hogy sürgős és kiegészítő jellegű intézkedéseket lehessen elfogadni a fejlődő országokban az ingadozó élelmiszerárak miatt kialakult helyzet következményeinek gyors kezelésére.

(13) Az e rendelet szerinti támogatást olyan módon kell kezelni, hogy növelje a helyi népesség élelmiszerellátását.

(14) Az e pénzügyi eszközzel kapcsolatban elfogadott intézkedéseknek segíteniük kell a fejlődő országokat abban, hogy növeljék mezőgazdasági termelékenységüket a következő idényekben, hogy gyors választ adjanak az érintett országok és lakosságuk közvetlen szükségleteire, hogy megtegyék az első lépéseket az adott lehetőségeken belül arra, hogy megelőzzék a további élelmezésbiztonsági problémák kialakulását, és hozzájáruljanak az ingadozó élelmiszerárak hatásainak globális enyhítéséhez a legszegényebb lakosság, a kisgazdálkodók, valamint az európai fogyasztók és gazdálkodók javára.

(15) A rendelet keretében végrehajtott intézkedések jellege a finanszírozás hatékony, rugalmas, átlátható és gyors döntéshozatali folyamatainak kialakítását igényli, az összes érintett intézmény közötti szoros együttműködés mellett.

(16) Biztosítani kell az összhangot és a folytonosságot az emelkedő és/vagy ingadozó élelmiszerárak által legközvetlenebbül és legsúlyosabban érintett lakosság számára történő segítségnyújtást célzó rövid távú intézkedések, valamint a jelenlegi élelmiszerválság megismétlődésének elkerülésére irányuló strukturáltabb intézkedések között.

⁽¹⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

⁽²⁾ HL L 163., 1996.7.2., 1. o.

⁽³⁾ HL L 327., 2006.11.24., 1. o.

- (17) Biztosítani kell a Közösség pénzügyi érdekeinek védelmét az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelettel ⁽¹⁾, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/EK, Euratom tanácsi rendelettel ⁽²⁾, és az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽³⁾ összhangban.
- (18) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a szükséges intézkedés léptéke miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (19) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ összhangban kell elfogadni.
- (20) A különböző fejlesztési eszközöket és ezt a finanszírozási eszközt úgy kell alkalmazni, hogy biztosított legyen az együttműködés folytonossága, különösen a sürgősségi válaszadásról a közép-, illetve hosszú távú válaszadásra való áttérés tekintetében. E rendeletnek összhangban kell állnia azzal a hosszú távú stratégiával, amelynek célja, hogy hozzájáruljon a fejlődő országok élelmezésbiztonságához, azok saját szükségletei és tervei alapján.
- (21) Az e rendeletben előírt intézkedések hatékonyságának biztosítása érdekében, valamint az intézkedések sürgős jellegéből adódóan, e rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba,

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések haszonélvezői a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága (OECD/DAC) szerinti fejlődő országok és lakosságuk, a következő rendelkezéseknek megfelelően.

Ezen intézkedéseket a 13. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni. Ezek az intézkedések olyan kezdeményezéseket finanszíroznak, amelyek hozzájárulnak e rendelet célkitűzéseinek megvalósításához.

(3) Amennyiben lehetséges, a 4. cikk (1) bekezdése szerint támogatásra jogosult szervezetek által végrehajtott cselekvési programokat a civil társadalmi szervezetekkel konzultálva kell kidolgozni, és az e finanszírozási eszközön keresztül finanszírozott projektek végrehajtásába be kell vonni e szervezeteket.

(4) A rendelet hasznosságának és hatásának javítása érdekében a forrásokat korlátozott számú elsődleges célországokra kell összpontosítani, amelyeket a mellékletben megállapított kritériumok alapján kell meghatározni, más adományozókkal és fejlesztési partnerekkel együttműködésben, az ENSZ rendszeréhez hasonló, szakosodott és nemzetközi szervezetek által hozzáférhetővé tett, vonatkozó szükségletfelmérés alapján, a partnerországokkal konzultálva.

(5) A közösségi támogatások koherenciájának és hatékonyságának biztosítása érdekében, amennyiben a végrehajtandó program regionális vagy határokon átnyúló jellegű, a 13. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban hozható olyan határozat, amely értelmében a régió kívüli fejlődő országok lakossága is kedvezményezettje lehet a kérdéses programnak.

(6) Amennyiben a nemzetközi szervezetek – beleértve a regionális szervezeteket – által végrehajtott intézkedések támogatásra szorulnak, az ilyen szervezeteket a 13. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, valamint hozzáadott értékük, komparatív előnyeik és azon képességük alapján kell kiválasztani, hogy a kedvezményezett fejlődő országok speciális szükségleteire adott válaszként gyorsan és hatékony módon végre tudják-e hajtani a programokat e rendelet céljaival kapcsolatban.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

2. cikk

Célok és elvek

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) A Közösség olyan intézkedésekhez nyújt pénzügyi támogatást, amelyek a fejlődő országokban az ingadozó élelmiszerárakra adnak gyors és közvetlen választ, elsősorban a sürgősségi segély nyújtása és a közép- ill. hosszú távú fejlesztési együttműködés közötti időszakokra vonatkozóan.

⁽¹⁾ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

⁽²⁾ HL L 292., 1996.11.15., 2. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(1) Az e rendelet keretében végrehajtott támogatás és együttműködés elsődleges céljai az alábbiak:

- a) a célországokban és -régiókban a mezőgazdasági ágazat kínálata növelésének ösztönzése;
- b) az élelmezésbiztonság átfogó célkitűzéseivel és az élelmezési követelményekre vonatkozó ENSZ-normákkal összhangban az ingadozó élelmiszeráraknak a helyi lakosságra gyakorolt negatív hatásainak gyors és közvetlen csökkentésére irányuló fellépések támogatása;

- c) a termelési kapacitásnak és a mezőgazdasági ágazat irányításának a megerősítése a beavatkozások fenntarthatóságának fokozása érdekében.

(2) A fejlesztési céloktól és az ingadozó élelmiszeráraktól függő differenciált megközelítést kell alkalmazni, hogy a célszörzrgek és -régiók, valamint ezek lakossága célzott, testre szabott és a helyi körülményekhez igazított támogatásban részesüljön saját szükségleteik, stratégiáik, prioritásai és válaszkapacitásai alapján.

(3) Az e rendelet értelmében támogatott intézkedéseket össze kell hangolni a más eszközök – többek között az 1257/96/EK rendelet, az 1905/2006/EK rendelet, az 1717/2006/EK rendelet és az AKCS–EK partnerségi megállapodás ⁽¹⁾ – által támogatott intézkedésekkel annak érdekében, hogy biztosított legyen az együttműködés folytonossága, különös tekintettel a sürgősségi és a közép-, illetve hosszú távú válaszadás közötti átmenetet képező fellépésekre.

(4) A Bizottság biztosítja, hogy az e rendelet keretében elfogadott intézkedések konzisztensek legyenek a Közösségnek az érintett támogatható szörzrgek vonatkozásában kialakított általános stratégiai politikai keretével.

3. cikk

Végrehajtás

(1) A közösségi támogatást és együttműködést az 1. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében leírt, támogatási intézkedéseket finanszírozó határozatok útján hajtják végre, amelyeket a 13. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni. A Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban átfogó tervet terjeszt elő és fogad el a jelen finanszírozási eszköz használatára vonatkozóan, amely magában foglalja az 1. cikk (4) bekezdésében említett célszörzrgek listáját, valamint a 4. cikk (2) bekezdésében említett támogatásra jogosultak közötti egyensúlyt. Az átfogó tervről a 13. cikk (1) bekezdésében említett bizottság 2009. május 1-je előtt véleményt nyilvánít.

(2) Figyelembe véve az egyes szörzrgek különböző helyzetét, a következő intézkedések támogathatók és végrehajtandók:

- a) a mezőgazdasági inputanyagokhoz és szolgáltatásokhoz, köztük a műtrágyához és vetőmaghoz való könnyebb hozzáférést elősegítő intézkedések, különös figyelemmel a helyi eszközökre és hozzáférhetőségre;
- b) biztonsági háló kialakítására irányuló intézkedések, amelyek célja, hogy fenntartsák vagy javítsák a mezőgazdasági

termelési kapacitást, és hogy kielégítsék a lakosság legsérülékenyebb csoportjainak – beleértve a gyermekeket – alapvető élelmezési szükségleteit;

- c) egyéb, a termelésnek az adott szörzrgek szükségletei alapján történő növelését célzó, kis hatókörű intézkedések: mikrohittel, befektetés, eszközök, infrastruktúra és raktározás; valamint szakképzés és a szakmai csoportok támogatása a mezőgazdasági ágazatban.

(3) E támogató intézkedések végrehajtásának összhangban kell állnia a 2005. március 2-én Párizsban tartott magas szintű segélyhatékonysági fórumon elfogadott, a segélyhatékonyságról szóló nyilatkozattal (Párizsi Nyilatkozat) és a 2008. szeptember 4-én Accrában tartott magas szintű segélyhatékonysági fórumon elfogadott cselekvési menetrenddel (Accra cselekvési menetrend). A végrehajtásnak továbbá a kis és közepes méretű, családi és élelmiszertermelő – különösen nők által vezetett – mezőgazdasági üzemekre és a lakosságnak az élelmiszerválság által leginkább sújtott, szegény csoportjaira kell összpontosítania, a helyi piacok és termelés bármiféle torzítása nélkül; a mezőgazdasági inputanyagokat és szolgáltatásokat lehetőség szerint helyi szinten kell beszerezni.

(4) Azok az adminisztratív támogató intézkedések, amelyek e rendelet céljait szolgálják, a 12. cikkben említett összeg legfeljebb 2 %-ának mértékéig finanszírozhatók.

4. cikk

Támogathatóság

(1) Támogatásra a következők jogosultak, amennyiben programjaik hozzájárulnak e rendelet célkitűzéseéhez:

- a) partnerországok és -régiók, valamint azok intézményei;
- b) a partnerországok decentralizált egységei, mint például önkormányzatok, tartományok, megyék és régiók;
- c) a partnerországok és -régiók által a Közösséggel együtt létrehozott közös szörzrgek;
- d) nemzetközi szörzrvezetek, beleértve a regionális szörzrvezeteket, az ENSZ szörzrveit, részlegeit és misszióit, a nemzetközi és regionális pénzügyi intézményeket és fejlesztési bankokat;
- e) a Közösség intézményei és szörzrveit, de kizárólag a 3. cikk (4) bekezdésében említett támogató intézkedések végrehajtása céljából;
- f) az EU ügynökségei;

⁽¹⁾ Az egyrészlről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS) csoportjának tagjai, másrészlről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodás (HL L 317., 2000.12.15., 3. o.)

- g) a tagállamok, partnerországok és -régiók, valamint bármely más, az 1905/2006/EK rendeletben meghatározott, a közösségi külső támogatáshoz való hozzáférésre vonatkozó szabályoknak eleget tevő harmadik ország alábbi szervezetei vagy szervei, amennyiben azok segítik e rendelet céljainak elérését:
- i. állami vagy félállami szervek, helyi hatóságok és azok társulásai vagy érdekképviseleti szervezetei;
 - ii. gazdasági társaságok, vállalatok és más magánszervezetek és üzleti vállalkozások;
 - iii. a partnerországokban és -régiókban magánberuházásokat támogató, ösztönző és finanszírozó pénzügyi szervezetek;
 - iv. független és elszámoltatható alapon működő nem állami szereplők;
 - v. természetes személyek.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában felsorolt szervezetek, illetve a többi támogatásra jogosult között a források elosztása során megfelelő egyensúlyt kell alkalmazni.

5. cikk

Finanszírozási formák

A közösségi finanszírozás formái az alábbiak lehetnek:

- a) projektek és programok;
- b) költségvetési támogatás, különösen ágazati költségvetési támogatás, amennyiben a partnerországnak a költségvetési gazdálkodása kellően átlátható, megbízható és hatékony, és amennyiben az adott földrajzi finanszírozási eszköz által megszabott költségvetési támogatási feltételek teljesülnek;
- c) a nemzetközi és regionális szervezeteknek, valamint az azok által igazgatott nemzetközi pénzalapoknak nyújtott hozzájárulások;
- d) a partnerországok és -régiók által létrehozott olyan nemzeti pénzalapoknak nyújtott hozzájárulások, amelyek célja több adományozó közös finanszírozásának vonzása, vagy az egy vagy több adományozó által létrehozott, a projektek közös végrehajtását célzó pénzalapoknak nyújtott hozzájárulások;
- e) a 4. cikkben támogatásra jogosultként meghatározott szervezetekkel való társfinanszírozás;

- f) a Bizottság programjai alapján, az 1905/2006/EK rendelet 32. cikkével összhangban az Európai Beruházási Bank (EBB) vagy egyéb pénzügyi közvetítő szerv rendelkezésére bocsátott pénzeszközök, a kölcsönök (különösen a magánszféra beruházásainak és fejlesztésének támogatására), kockázati tőke (alárendelt vagy feltételes kölcsönök formájában) vagy a társasági tőkékben egyéb ideiglenes kisebbségi részesedések nyújtása, valamint a garanciaalapokhoz való hozzájárulás céljából, amennyiben a Közösség pénzügyi kockázata ezekre a pénzeszközökre korlátozódik.

6. cikk

Finanszírozási és igazgatási eljárások

(1) Az e rendelet alapján finanszírozott intézkedéseket az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően hajtják végre, adott esetben figyelembe véve az elfogadandó intézkedések válságkezelési jellegét.

(2) Társfinanszírozás esetén és egyéb, kellően indokolt esetekben a Bizottság az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 54. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett szervekre hatósági feladatokat, és különösen költségvetés-végrehajtási feladatokat bízhat.

(3) Decentralizált irányítás esetén a Bizottság úgy határozhat, hogy a kedvezményezett ország vagy régió beszerzési és támogatás-odaítélési eljárásait alkalmazza az 1605/2002/EK, Euratom rendeletben foglalt kritériumok tiszteletben tartásának felülvizsgálatát követően, amennyiben az 1905/2006/EK rendeletben megszabott feltételek teljesülnek.

(4) A közösségi támogatás elvileg nem használható fel adók, illetékek vagy díjak megfizetésére a támogatható országokban.

(5) A megfelelő szerződési eljárásokban való részvétel nyitva áll minden olyan természetes vagy jogi személy előtt, akik az abban az országban alkalmazandó földrajzi fejlesztési eszköz alapján részt vehetnek az eljárásban, amelyekben sor kerül a felépítésre, valamint minden olyan természetes és jogi személy, amelyek a végrehajtó nemzetközi szervezetek szabályai alapján részt vehetnek, szem előtt tartva annak biztosítását, hogy minden donor egyenlő elbánásban részesül. Ugyanezek a szabályok vonatkoznak a szállítmányokra és az anyagokra. A szakértők bármilyen állampolgárságúak lehetnek.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

7. cikk

Költségvetési kötelezettségvállalások

Költségvetési kötelezettségvállalásokat a Bizottság által elfogadott határozatok alapján tesznek.

8. cikk

A Közösség pénzügyi érdekeinek védelme

(1) Az e rendelet végrehajtásából eredő minden pénzügyi megállapodás a 2988/95/EK, Euratom rendelettel, a 2185/96/Euratom, EK rendelettel, és az 1073/1999/EK rendelettel összhangban rendelkezéseket tartalmaz a Közösség pénzügyi érdekeinek védelméről, különösen a szabálytalanság, a csalás, a korrupció és bármely más illegális tevékenység tekintetében.

(2) A megállapodások kifejezetten felhatalmazzák a Bizottságot és a Számvevőszéket, hogy bármely közösségi forrásból részesült ajánlattevő vagy alvállalkozó esetében ellenőrzést – beleértve dokumentumellenőrzést vagy a helyszíni ellenőrzést – hajtsanak végre. A megállapodások egyben kifejezetten felhatalmazzák a Bizottságot arra, hogy a 2185/96/Euratom, EK rendeletben előírtaknak megfelelően helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezhesen.

(3) A támogatás megvalósításából eredő valamennyi szerződésnek a szerződések végrehajtása folyamán és azt követően biztosítania kell a Bizottság és a Számvevőszék e cikk (2) bekezdése szerinti jogait.

9. cikk

Nyilvánosság az Európai Unió számára

Az e rendelet alapján megkötött szerződések speciális rendelkezéseket tartalmaznak annak biztosítására, hogy az Európai Unió megfelelő nyilvánosságot kap az e szerződések alapján végrehajtott összes fellépés során.

10. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság rendszeresen ellenőrzi és felülvizsgálja az e rendelet értelmében végrehajtott cselekvéseket – indokolt esetben független külső értékelések útján – annak érdekében, hogy bizonyosságot szerezzen arról, sikerült-e a célkitűzéseket elérni, és hogy lehetőség adódjék ajánlások megfogalmazására a megfelelő jövőbeni fejlesztési együttműködési műveletek javítása céljából. Az Európai Parlament vagy a Tanács független külső értékelésre vonatkozó javaslatait kellőképpen figyelembe veszik.

(2) A Bizottság értékelő jelentéseit tájékoztató céllal megküldi az Európai Parlamentnek és a 13. cikkben említett bizottságnak. A tagállamok kérhetik, hogy ez a bizottság vitasson meg bizonyos értékeléseket.

(3) A Bizottság valamennyi érdekelt felet – beleértve a nem állami szereplőket és a helyi hatóságokat is – bevonja az e rendelet szerint nyújtott közösségi támogatás értékelő szakaszába.

11. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság legkésőbb 2012. december 31-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára az intézkedések végrehajtásáról, amely a lehetőség szerint kitér az e rendelet alapján nyújtott támogatás fő eredményeire és hatásaira. A Bizottság 2009 decemberében benyújtja a megtett intézkedésekről szóló első időközi jelentését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az e cikkben említett jelentések különös figyelmet fordítanak a segélyhatékonyságról szóló Párizsi Nyilatkozatban és az accrai cselekvési menetrendben foglalt követelményeknek.

12. cikk

Pénzügyi rendelkezések

A 2008–2010-es időszakra e rendelet végrehajtásának teljes pénzügyi referenciaösszege 1 milliárd EUR.

13. cikk

Bizottság

(1) A Bizottságot az 1905/2006/EK rendelet 35. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) Az 1999/468/EK határozat 4. cikke (3) bekezdésében meghatározott időszak 10 munkanap a 2009. április 30-ig elfogadott intézkedések esetén, és 30 nap az azt követően elfogadott intézkedések esetén.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2010. december 31-ig alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16..

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

MELLÉKLET

A célországok kiválasztásakor és a pénzügyi források elosztásakor alkalmazandó indikatív kritériumok a következők:

- Szegénységi szintek és a lakosság valós szükségletei
- Az élelmiszerárak alakulása és annak lehetséges társadalmi és gazdasági hatása:
 - Az élelmiszer-behozattól való függőség
 - Szociális sebezhetőség és politikai stabilitás
 - Az élelmiszerárak alakulásának makrogazdasági hatásai
- Az ország válaszadási és megfelelő válaszhintézkedések végrehajtására irányuló kapacitása:
 - A mezőgazdasági termelésre irányuló kapacitás
 - A külső megrázkódtatásokkal szembeni ellenállóképesség

A pénzügyi források országok közötti, indikatív elosztását a célország kiválasztási kritériumaira kell alapozni, figyelembe véve a célország lakosságának számát is.

Figyelembe fogják venni a célország által a donorközöségtől rövidtávon elérhető többi olyan finanszírozási forrást, melyből válasz adható az élelmiszerárak alakulására.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1338/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

a népegészségre és a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó közösségi statisztikáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 285. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban ⁽²⁾,

mivel:

(1) A közegészségügyre vonatkozó közösségi cselekvési program (2003–2008) elfogadásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 1786/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽³⁾ kimondta, hogy a népegészségügyre vonatkozó információs rendszer statisztikai elemét – a kapcsolódási pontok erősítése és az ismétlődés elkerülése érdekében – a tagállamokkal együttműködve, a közösségi statisztikai program szükség szerinti felhasználásával kell kialakítani. Az egészségügyre vonatkozó második közösségi cselekvési program (2008–2013) létrehozásáról szóló, 2007. október 23-i 1350/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ kijelentette, hogy az egészséggel kapcsolatos információk és ismeretek összegyűjtésére és terjesztésére vonatkozó célokat olyan cselekvések révén kívánják megvalósítani, amelyek a fenntartható egészségmonitorozási rendszernek az összehasonlítható adat- és információgyűjtést célzó mechanizmusok, valamint megfelelő mutatók kidolgozásával történő továbbfejlesztésére, továbbá ezen rendszer statisztikai részének a közösségi statisztikai program igénybevételével történő kidolgozására irányulnak.

(2) A népegészségre vonatkozó közösségi ismeretanyagot módszeresen a közösségi népegészségügyi programokon keresztül alakították ki. E munka alapján most kialakult az

európai közösségi egészségügyi mutatók (ECHI = European Community Health Indicators) jegyzéke, amely átfogó képet nyújt az egészségi állapotról, az egészséget meghatározó tényezőkről és az egészségügyi rendszerekről. Annak érdekében, hogy rendelkezésre álljon az ECHI kiszámításához szükséges minimális statisztikai adatállomány, a közösségi népegészségügyi statisztikának – ha lényeges és lehetséges – összhangban kell állnia a népegészségügy területére irányuló közösségi fellépésből eredő fejleményekkel és eredményekkel.

(3) A munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó új közösségi stratégiáról (2002–2006) szóló, 2002. június 3-i tanácsi állásfoglalás ⁽⁵⁾ felszólította a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék a munkabalesetekre és a foglalkozási megbetegedésekre vonatkozó statisztikák harmonizációjára irányuló együttműködést annak érdekében, hogy így olyan összehasonlítható adatok álljanak rendelkezésre, amelyekből az új közösségi stratégia alapján meghozott intézkedések hatásának és hatékonyságának objektív értékelése elvégezhető, valamint egy külön szakaszban hangsúlyozta annak fontosságát, hogy figyelembe kell venni a női munkavállalók arányának növekedését a munkaerőpiacon, és meg kell felelni a munkahelyi egészséggel és biztonsággal kapcsolatos politikák tekintetében felmerülő speciális igényeiknek. Ezen kívül a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos új közösségi stratégiáról (2007–2012) szóló, 2007. június 25-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ a Tanács felszólította a Bizottságot, hogy működjön együtt a jogalkotó hatóságokkal a munkahelyi biztonság és egészség olyan megfelelő európai statisztikai rendszerének létrehozatalában, amely figyelembe veszi a különböző nemzeti rendszereket, és nem eredményez újabb adminisztratív terheket. Véget ért a foglalkozási betegségek európai jegyzékéről szóló, 2003. szeptember 19-i ajánlásában ⁽⁷⁾ a Bizottság azt javasolta, hogy a tagállamok – a foglalkozási megbetegedésekre vonatkozó európai statisztikák harmonizációs rendszerével kapcsolatos munkával összhangban – fokozatosan tegyék összeegyeztethetővé a foglalkozási megbetegedésekre vonatkozó statisztikáikat az európai menetrenddel.

(4) 2002. március 15–16-i barcelonai Európai Tanács három irányadó elvet határozott meg az egészségügyi ellátó rendszerek reformjával kapcsolatban: hozzáférhetőség mindenki számára, jó minőségű ellátás és hosszú távú pénzügyi

⁽¹⁾ HL C 44., 2008.2.16., 103. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. november 13-i véleménye (HL C 282. E, 2008.11.6., 109. o.), a Tanács 2008. október 2-i közös állásfoglalása (HL C 280. E, 2008.11.4., 1. o.) és az Európai Parlament 2008. november 19-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 271., 2002.10.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 301., 2007.11.20., 3. o.

⁽⁵⁾ HL C 161., 2002.7.5., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 145., 2007.6.30., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 238., 2003.9.25., 28. o.

fenntarthatóság. „A szociális védelem korszerűsítése a magas színvonalú, hozzáférhető és fenntartható egészségügyi ellátás és tartós ápolás-gondozás fejlesztése érdekében: a nemzeti stratégiák támogatása a »nyílt koordinációs módszer« alkalmazásával” című, 2004. április 20-i bizottsági közlemény azt javasolta, hogy kezdjék meg az egészségügyre vonatkozó közösségi cselekvési programmal összefüggésben végzett tevékenységeken, az Eurostat egészségügyi statisztikáin és a nemzetközi szervezetekkel végzett együttműködésen alapuló ellátó rendszerek kidolgozásával kapcsolatos közös célkitűzésekre vonatkozó lehetséges mutatók meghatározására irányuló munkát. Ezen mutatók meghatározásakor külön figyelmet kell szentelni a felmérésekben szereplő önértékelésen alapuló egészségi adatok felhasználására és összehasonlíthatóságára.

- (5) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾ tartalmaz egy, a környezetre, az egészségre és az életminőségre mint kulcsprioritásokra vonatkozó fellépést, amely egészségügyi és környezeti mutatók meghatározására és kidolgozására szólít fel. Ezen túlmenően a strukturális mutatókról szóló, 2003. december 8-i tanácsi következtetésekből azt kérték, hogy az Európai Tanácsnak küldött éves tavaszi jelentés vonatkozásában használt strukturális mutatók adatbázisában a „környezet” címbe vegyék fel a biológiai sokféleségre és az egészségügyre vonatkozó mutatókat; a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó mutatók – a „foglalkoztatás” cím alatt – szintén szerepelnek ebben az adatbázisban. A fenntartható fejlődésre vonatkozó, a Bizottság által 2005-ben elfogadott mutatók szintén tartalmazzák a népegészségügyi mutatókra vonatkozó tételt.
- (6) A 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv elismeri, hogy a közösségi statisztikai program felhasználásával javítani kell a környezethez kapcsolódó betegségek és rendellenességek tekintetében az egészségi állapotra vonatkozó adatok minőségét, összehasonlíthatóságát és hozzáférhetőségét.
- (7) A fogyatékkal élő személyek foglalkoztatásának és társadalmi integrációjának elősegítéséről szóló, 2003. július 15-i tanácsi állásfoglalás ⁽²⁾ felszólította a tagállamokat és a Bizottságot, hogy gyűjtsenek statisztikai anyagot a fogyatékkal élő személyek helyzetéről, beleértve az e csoportok számára nyújtott szolgáltatások és ellátások fejlődését is. Ezen túlmenően a Bizottság az „Egyenlő esélyek a fogyatékkal élő személyek számára – egy európai cselekvési terv” című, 2003. október 30-i közleményében úgy döntött, hogy a fogyatékkal kapcsolatos politikák eredményességének értékelése érdekében valamennyi tagállamban összehasonlítható összefüggés-mutatókat dolgoz ki.

Rámutatott, hogy – mindenekelőtt harmonizált felmérési modulok kifejlesztésével – teljes egészében ki kell használni az európai statisztikai rendszer forrásait és struktúráit az előrehaladás figyelemmel kíséréséhez szükséges, nemzetközileg összehasonlítható statisztikai információk megszerzése érdekében.

- (8) Az adatok relevanciájának és összehasonlíthatóságának biztosítása, továbbá a párhuzamos munka elkerülése érdekében a Bizottság (Eurostat) által a népegészségügy, valamint a munkahelyi egészség és biztonság területén végzett statisztikai tevékenységeket adott esetben és amennyiben lehetséges, az Egyesült Nemzetek Szervezetével és annak szakosodott szerveivel – mint például az Egészségügyi Világszervezettel (WHO) és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel (ILO) –, valamint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezettel (OECD) együttműködésben kell végezni.
- (9) A Bizottság (Eurostat) már rendszeresen gyűjt a népegészségre, valamint a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó statisztikai adatokat a tagállamoktól, amelyek ezeket az adatokat önkéntes alapon szolgáltatják. Más forrásokból is gyűjti az e területekre vonatkozó adatokat. E tevékenységeket a tagállamokkal szoros együttműködésben dolgozzák ki. A kidolgozást és a végrehajtást – különösen a népegészségügyi statisztikák terén – a Bizottság (Eurostat) és a tagállamok közötti partnerségi struktúrának megfelelően irányítják és szervezik. A meglévő statisztikai adatgyűjtések esetében azonban még mindig nagyobb pontosságra és megbízhatóságra, koherenciára és összehasonlíthatóságra, lefedettségre, időszerűsége és időbeli pontosságra van szükség, biztosítani kell továbbá azt is, hogy a tagállamokkal közösen elfogadott és kidolgozott további adatgyűjtéseket hajtsanak végre annak érdekében, hogy rendelkezésre álljon a népegészségügy, valamint a munkahelyi egészség és biztonság területén közösségi szinten szükséges minimális statisztikai adatállomány.
- (10) Az egyes közösségi statisztikák készítésére a közösségi statisztikákról szóló, 1997. február 17-i 322/97/EK tanácsi rendeletben ⁽³⁾ megállapított szabályok az irányadóak.
- (11) Ez a rendelet biztosítja a személyes adatok védelméhez való, az Európai Unió Alapjogi Chartájának ⁽⁴⁾ 8. cikkében meghatározott jog teljes körű tiszteletben tartását.
- (12) E rendelettel összefüggésben a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁵⁾ és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000.

⁽¹⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽²⁾ HL C 175., 2003.7.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 52., 1997.2.22., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 303., 2007.12.14., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

december 18-i 45/2001 /EK parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ kell alkalmazni. Alapvető közérdeket képviselnek azok a statisztikai követelmények, amelyeket a népegészségügy területére irányuló közösségi fellépés, a jó minőségű, hozzáférhető és fenntartható egészségügyi ellátás kialakítására vonatkozó nemzeti stratégiák és a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó közösségi stratégia határoz meg, továbbá a strukturális mutatókkal, fenntartható fejlődési mutatókkal, ECHI mutatókkal és azon mutatókkal összefüggésben felmerült követelmények, amelyeket a népegészségügy, valamint a munkahelyi egészség és biztonság területére irányuló közösségi és nemzeti szakpolitikai intézkedések és stratégiák figyelemmel kísérése céljából kell kidolgozni.

(13) A titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó adatok továbbítására a 322/97/EK rendeletben és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló, 1990. június 11-i 1588/90/Euratom, EKG tanácsi rendeletben ⁽²⁾ megállapított szabályok az irányadók. Az e rendeletekkel összhangban hozott intézkedések biztosítják a bizalmas adatok fizikai és logikai védelmét, továbbá biztosítják azt, hogy a közösségi statisztika készítése és terjesztése során az adatokat nem teszik közzé jogszerűtlenül, és nem használják fel nem statisztikai célokra.

(14) A közösségi statisztikák e rendelet szerinti készítése és terjesztése során a nemzeti és közösségi statisztikai hatóságoknak figyelembe kell venniük a statisztikai programbizottság által 2005. február 24-én elfogadott, az európai statisztika gyakorlati kódexében meghatározott elveket.

(15) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a népegészségre és a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó közösségi statisztika rendszeres összeállítására közös keretnek létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(16) Elismerve, hogy az egészségügyi ellátó rendszerek szervezése és igazgatása nemzeti hatáskörbe tartozik, és hogy a munkahelyekre és munkakörülményekre vonatkozó közösségi jogszabályok végrehajtása elsősorban a tagállamok feladata, ez a rendelet biztosítja a tagállamoknak a népegészségügyre, valamint a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó hatásköre teljes körű tiszteletben tartását.

(17) Fontos, hogy a nem és az életkor belekerüljön a különböző változók szerinti bontások szempontjai közé, mivel így lehet figyelembe venni a nemi és életkorbeli különbségek munkahelyi egészségre és biztonságra gyakorolt hatását.

(18) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.

(19) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy elfogadjon a végrehajtási intézkedéseket, beleértve bizonyos témák jellemzőit és azok változók szerinti bontását, a tárgyidőszakokat, az adatszolgáltatásra és metaadatok közlésére vonatkozó időközöket és határidőket. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítését, ezeket az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(20) Az adatgyűjtéshez szükséges kiegészítő finanszírozást a népegészség tekintetében az egészségügyre vonatkozó második közösségi cselekvési program (2008–13) keretében, a munkahelyi egészség és biztonság tekintetében pedig a közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program (Progress) ⁽⁴⁾ keretében fogják biztosítani. Ennek keretében a pénzügyi forrásokat arra kell felhasználni, hogy a tagállamoknak segítséget nyújtsanak a népegészségügy és a munkahelyi egészség és biztonság területéhez kapcsolódó statisztikai adatgyűjtések fejlesztéseinek és új eszközeinek bevezetésével kapcsolatos nemzeti kapacitásuk további kiépítéséhez.

(21) Az európai adatvédelmi biztossal konzultációt folytattak.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. október 24-i 1672/2006/EK határozata a Progress közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program létrehozásáról (HL L 315., 2006.11.15., 1. o.).

⁽¹⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 151., 1990.6.15., 1. o.

- (22) A statisztikai programbizottsággal a 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációt folytattak ⁽¹⁾,

3. cikk

Fogalommeghatározások

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

E rendelet alkalmazásában:

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet létrehozza a népegészségre, valamint a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó közösségi statisztikák rendszeres összeállításának közös keretét. A statisztikákat a pártatlanság, megbízhatóság, objektivitás, költséghatékonyság és a statisztikai adatokra vonatkozó titoktartás elvével összhangban kell készíteni.

(2) A statisztikák harmonizált és közös adatállomány formájában tartalmazzák a népegészségügy területére irányuló közösségi fellépéshez, a jó minőségű, általánosan hozzáférhető és fenntartható egészségügyi ellátás kialakítására irányuló nemzeti stratégiák támogatásához, valamint a munkahelyi egészség és biztonság területére irányuló közösségi fellépéshez szükséges információkat.

(3) A statisztikák adatokat szolgáltatnak a strukturális mutatók, a fenntartható fejlődési mutatók és az európai közösségi egészségügyi mutatók (ECHI) valamint azon más mutatók számára, amelyeket a népegészségügy, valamint a munkahelyi egészség és biztonság területén meglévő közösségi intézkedések figyelemmel kísérése céljából kell kidolgozni.

2. cikk

Hatály

A tagállamok a Bizottság (Eurostat) részére a következő területekről szolgáltatnak statisztikákat:

- egészségi állapot és az egészséget meghatározó tényezők, az I. mellékletben meghatározottak szerint,
- egészségügyi ellátás, a II. mellékletben meghatározottak szerint,
- halálokok, a III. mellékletben meghatározottak szerint,
- munkabalesetek, a IV. mellékletben meghatározottak szerint,
- foglalkozási betegségek és egyéb, munkával kapcsolatos egészségi problémák és megbetegedések, az V. mellékletben meghatározottak szerint.

- a) „közösségi statisztika”: a 322/97/EK rendelet 2. cikkének első francia bekezdésében meghatározottak szerinti közösségi statisztika;
- b) „statisztika készítése”: a 322/97/EK rendelet 2. cikkének második francia bekezdésében meghatározottak szerinti statisztikakészítés;
- c) „népegészség”: valamennyi, az egészséggel kapcsolatos elem, nevezetesen az egészségi állapot, beleértve a morbiditást és a fogyatékosságot, az egészségi állapotot befolyásoló tényezők, az egészségügyi ellátással kapcsolatos igények, az egészségügyi ellátásra kiosztott források, az egészségügyi ellátás nyújtása és az ahhoz való általános hozzáférés, valamint az egészségügyi ellátással kapcsolatos kiadások és finanszírozás, továbbá a halálokok;
- d) „munkahelyi egészség és biztonság”: a munkavállalók – jelenlegi vagy múltbéli munkahelyi tevékenységei során – munkahelyi egészségével és biztonságával kapcsolatos megelőzés és védelem valamennyi eleme, különösen a munkabalesetek, a foglalkozási betegségek és a munkával kapcsolatos egyéb egészségi problémák és megbetegedések;
- e) „mikroadatok”: egyedi statisztikai adatok;
- f) „bizalmas adatok továbbítása”: a közvetlen azonosítást lehetővé nem tevő bizalmas adatoknak a nemzeti hatóságok és a közösségi hatóság között történő továbbítása, a 322/97/EK rendelet 14. cikkének és az 1588/90/Euratom, EGK rendeletnek megfelelően;
- g) „személyes adatok”: egy azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó bármely információ, a 95/46/EK irányelv 2. cikke a) pontjának megfelelően.

4. cikk

Források

A tagállamok a népegészségre, valamint a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó adatokat – a területektől és a témáktól, valamint a nemzeti rendszerek jellemzőitől függően – vagy a háztartásokra vonatkozó vagy hasonló felmérésekből vagy felmérési modulokból, vagy nemzeti adminisztratív forrásokból vagy jelentésekből nyerik.

⁽¹⁾ A Tanács 1989. június 19-i 89/382/EGK határozata az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról (HL L 181., 1989.6.28., 47. o.).

5. cikk

Módszertan

(1) Az adatgyűjtések végrehajtására alkalmazott módszerek tekintetében az előkészítő tevékenységek esetében is figyelembe kell venni a nemzeti tapasztalatokat és szakértelmet, valamint a nemzeti sajátosságokat, kapacitásokat és a Bizottság (Eurostat) által létrehozott, a tagállamokkal alkotott együttműködési hálózatok és európai statisztikai rendszer (ESR) egyéb struktúráinak keretében már összegyűjtött adatokat. Figyelembe kell venni továbbá az azokra a rendszeres adatgyűjtésekre vonatkozó módszereket is, amelyek más – például népegészségügyi vagy kutatási – közösségi programok keretében végzett, statisztikai vonatkozású projektek eredményei.

(2) A statisztikák nemzetközi összehasonlíthatóságának és az adatgyűjtések következtetességének biztosítása, valamint a tagállamok által tett erőfeszítés és az adatszolgáltatás megkettőződésének elkerülése érdekében a népegészségre, valamint a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó, közösségi szintű statisztikák összeállítását szolgáló statisztikai módszertanok és adatgyűjtések kidolgozása során – adott esetben – figyelembe kell venni az e területen működő nemzetközi szervezetek tevékenységeivel való koordináció szükségességét.

6. cikk

Kísérleti tanulmányok és költség-haszon elemzések

(1) Amennyiben a már gyűjtött adatokhoz és a már módszertannal rendelkező adatokhoz kiegészítő adatokra van szükség, vagy a 2. cikkben említett területeken az adatok vonatkozásában az adatminőség elégtelen, a Bizottság (Eurostat) a tagállamok által önkéntes alapon elvégzendő kísérleti tanulmányokat kezdeményezhet. E kísérleti tanulmányok célja a fogalmak és módszerek ellenőrzése, valamint a kapcsolódó adatgyűjtések megvalósíthatóságának értékelése, beleértve a statisztikai minőséget, az összehasonlíthatóságot és a költség-hatékonyságot, az európai statisztika gyakorlati kódexében meghatározott elvekkel összhangban.

(2) Amennyiben a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás szerinti végrehajtási intézkedést irányoznak elő, az adatok rendelkezésre állásának előnyeit az adatgyűjtés költségeivel és a tagállamokra háruló terhekkel összevető költség-haszon elemzést kell végezni.

(3) A Bizottság (Eurostat) a tagállamokkal meglévő együttműködési hálózatok és egyéb ESR-struktúrák keretében jelentést készít a kísérleti tanulmányok eredményeiről és/vagy a költség-haszon elemzésről, beleértve a nemzeti sajátosságok hatásait és következményeit is.

7. cikk

Az adatok továbbítása, kezelése és terjesztése

(1) A tagállamok – ha a közösségi statisztikák készítéséhez szükséges – a bizalmas mikroadatokat vagy – az érintett területtől és témától függően – az összesített adatokat a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó adatok továbbítása tekintetében a 322/97/EK rendeletben és az 1588/90/Euratom, EGK rendeletben foglalt rendelkezésekkel összhangban továbbítják. Az adatok Bizottság (Eurostat) általi kezelésére is ezeket a közösségi rendelkezéseket kell alkalmazni, amennyiben az adatok a 322/97/EK rendelet 13. cikke értelmében bizalmasnak tekintendők. A tagállamok biztosítják, hogy a továbbított adatok ne tegyék lehetővé a statisztikai egységek (egyének) közvetlen azonosítását, és hogy a személyes adatok a 95/46/EK irányelvben meghatározott elveknek megfelelő védelemben részesüljenek.

(2) A tagállamok az e rendeletben megkövetelt adatokat és metaadatokat a Bizottság (Eurostat) és a tagállamok által közösen megállapított adatszerezszabvány szerint, elektronikus formában továbbítják. Az adatokat a mellékletekben vagy a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban elfogadott végrehajtási intézkedésekben megállapított határidőkon belül, az előírt időközönként, és az ott jelzett tárgydőszakok tekintetében szolgáltatják.

(3) A Bizottság (Eurostat) az összehasonlíthatóságnak, a megbízhatóságnak és a statisztikai adatok bizalmas kezelésének a 322/97/EK rendeletben megállapított elvével és a 45/2001/EK rendelettel összhangban megteszi a szükséges lépéseket a statisztikai információk terjesztésének, hozzáférhetőségének és dokumentálásának javítására.

8. cikk

Minőségértékelés

(1) E rendelet alkalmazásában a továbbítandó adatokra az alábbi minőségértékelési jellemzők vonatkoznak:

- a) „relevancia”: arra utal, hogy a statisztika milyen mértékben felel meg a felhasználók jelenlegi és lehetséges igényeinek;
- b) „pontosság”: arra utal, hogy a becslések milyen mértékben közelítik meg a nem ismert valós értékeket;
- c) „időszerűség”: az információ elérhetősége és a leírt esemény vagy jelenség között eltelt időre vonatkozik;
- d) „időbeli pontosság”: az adatok megjelenésének időpontja és az adatátadás tervezett időpontja között eltelt időre vonatkozik;

- e) „hozzáférhetőség” és „érthetőség”: azokra a feltételekre és körülményekre utal, amelyek mellett a felhasználók hozzáférhetnek az adatokhoz, használhatják és értelmezhetik azokat;
- f) „összehasonlíthatóság”: az alkalmazott statisztikai fogalmak, mérési módszerek és eljárások közötti különbségek hatásának mérésére utal a statisztikák földrajzi, ágazati területek szerinti vagy időbeli összehasonlítása során;
- g) „koherencia”: arra utal, hogy az adatok mennyire alkalmasak arra, hogy azokat különböző módokon és eltérő célokra összekapcsolják.

(2) Minden tagállam a továbbított adatok minőségéről ötévente jelentést nyújt be a Bizottságnak (Eurostat). A Bizottság (Eurostat) értékeli a továbbított adatok minőségét és közléseket a jelentéseket.

9. cikk

Végrehajtási intézkedések

- (1) A végrehajtási intézkedések az alábbiakra terjednek ki:
- a) az I–V. mellékletben foglalt témák jellemzői, úgymint változók, meghatározások és osztályozások;
 - b) a jellemzők szempontok szerinti bontása;
 - c) az adatszolgáltatásra vonatkozó tárgyidőszakok, időközök és határidők;
 - d) a metaadat-szolgáltatás.

Ezek az intézkedések különösen figyelembe veszik az 5. cikk, a 6. cikk (2) és (3) bekezdése és a 7. cikk (1) bekezdése rendelkezéseit, valamint a vonatkozó területekkel és témákkal kapcsolatos

valamennyi forrás megvizsgálását követően a meglévő közösségi adatforrások rendelkezésre állását, megfelelőségét és azok jogi keretét.

Az ezen rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (2) Szükség esetén objektív kritériumok alapján a tagállamokat érintő eltérést és átmeneti időszakot fogadnak el a 10. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban.

10. cikk

Bizottság

- (1) A Bizottságot a 89/382/EGK, Euratom határozattal létrehozott statisztikai programbizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikke rendelkezéseire is.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikke rendelkezéseire is.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

I. MELLÉKLET

Terület: Egészségi állapot és az egészséget meghatározó tényezőka) *Célok*

E terület célja az egészségi állapotra és az egészséget meghatározó tényezőkre vonatkozó statisztikák szolgáltatása.

b) *Hatály*

E terület az egészségi állapotra és az egészséget meghatározó tényezőkre vonatkozó statisztikákra terjed ki, amelyek önértékelésen és a lakosság körében végzett felmérések – mint például az európai egészségfelmérés (European Health Interview Survey, EHIS) – alapján nyert adatokon alapulnak, valamint – például a morbiditás, vagy balesetek és sérülések tekintetében – adminisztratív források felhasználásával állítanak össze. Az előzetes kísérleti tanulmányok sikerétől függően adott esetben és ad-hoc módon, megfelelő időközönként intézetekben élő személyek, valamint a 0–14 éves gyermekek is felvehetők.

c) *Adatszolgáltatási tárgydíszakok, időközök és határidők*

Az EHIS-ből származó statisztikákat ötévente kell szolgáltatni; egyéb adatok – mint például a morbiditásra vagy a balesetekre és sérülésekre vonatkozó adatok – gyűjtése, valamint egyes meghatározott felmérési modulok tekintetében más gyakoriságra lehet szükség; az adatszolgáltatásra vonatkozó első tárgyévvél, időközrel és határidővel kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

d) *Vizsgált témák*

A szolgáltatandó harmonizált és közös adatállomány a következő témakörökre terjed ki:

- egészségi állapot, beleértve a vélt egészséget, a fizikai és szellemi működést, korlátozottságot és fogyatékoságot,
- diagnosztikus-specifikus megbetegedések,
- védelem a lehetséges járványokkal és fertőző betegségekkel szemben,
- balesetek és sérülések, a fogyasztók biztonságával kapcsolatosakat is beleértve, valamint – lehetőség szerint – az alkohollal és kábítószerrel kapcsolatos ártalmak,
- életmód, mint például a testmozgás, táplálkozás, dohányzás, alkohol- és kábítószer-fogyasztás, valamint környezeti, szociális és foglalkozással kapcsolatos tényezők,
- a megelőző és a gyógyító egészségügyi ellátáshoz, valamint a tartós ápolási szolgáltatásokhoz való hozzáférés és azok használata (lakosság körében végzett felmérés),
- az egyénekre vonatkozó demográfiai és társadalmi-gazdasági háttér-információk.

Nem feltétlenül kell valamennyi témakörre kitérni minden egyes adatszolgáltatáskor. A fentebb felsorolt témakörök jellemzőivel, úgymint változókkal, meghatározásokkal és osztályozásokkal, valamint az osztályozási paraméterekkel kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A vizsgálattal egybekötött egészségfelmérés végrehajtása e rendelet keretében nem kötelező. Az adatfelvétel átlagos hossza háztartásonként nem haladhatja meg az egy órát az EHIS esetében és a 20 percet a többi felmérési modul esetében.

e) *Metaadatok*

A metaadatok – köztük a felhasznált felmérések és egyéb források jellemzőire, a felmért lakosságra, valamint az összehasonlítható statisztikák és mutatók értelmezéséhez és összeállításához lényeges nemzeti sajátosságokkal összefüggő információkra vonatkozó metaadatok – szolgáltatásával kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

II. MELLÉKLET

Terület: Egészségügyi ellátása) *Célok*

E terület célja az egészségügyi ellátásra vonatkozó statisztikák szolgáltatása.

b) *Hatály*

Ez a terület az intézmények vagy magánszemélyek által – orvosi, paramedicinális és ápolói ismeretek és technológia alkalmazásával – az egészség érdekében, – a tartós ápolást is beleértve – végrehajtott tevékenységekre, valamint az ezzel kapcsolatos adminisztratív és igazgatási tevékenységek összességére terjed ki.

Az adatokat főként közigazgatási forrásokból állítják össze.

c) *Adatszolgáltatási tárgydíszakok, időközök és határidők*

A statisztikákat évente kell szolgáltatni. Az adatszolgáltatásra vonatkozó első tárgyévvvel, időközzel és határidővel kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

d) *Vizsgált témák*

A szolgáltatandó harmonizált és közös adatállomány a következő témakörökre terjed ki:

- egészségügyi létesítmények és szolgáltatások,
- az egészségügyi ellátást biztosító emberi erőforrások,
- az egészségügyi ellátás igénybevétele, egyéni és kollektív szolgáltatások,
- az egészségügyi ellátással kapcsolatos kiadások és finanszírozás.

Nem feltétlenül kell valamennyi témakörre kitérni minden egyes adatszolgáltatáskor. Az adatállományt a vonatkozó nemzetközi osztályozások szerint és a tagállamok körülményeinek és gyakorlatainak figyelembevételével kell létrehozni.

Az adatgyűjtés során figyelembe kell venni a betegek mobilitását, azaz a lakóhelyüktől eltérő ország egészségügyi létesítményeinek és szolgáltatásainak igénybevételét, valamint az egészségügyi szakemberek mobilitását, mint például az első engedélyük megszerzése szerinti országon kívül praktizáló szakemberek mobilitását. Az adatszolgáltatás során az egészségügyi ellátás minőségét is figyelembe kell venni.

A fentebb felsorolt témakörök jellemzőivel, úgymint változókkal, meghatározásokkal és osztályozásokkal, valamint az osztályozási paraméterekkel kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

e) *Metaadatok*

A metaadatok – köztük a felhasznált források és adatgyűjtemények jellemzőire, a felmért lakosságra, valamint az összehasonlítható statisztikák és mutatók értelmezéséhez és összeállításához lényeges nemzeti sajátosságokkal összefüggő információkra vonatkozó metaadatok – szolgáltatásával kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

III. MELLÉKLET

Terület: Halálokoka) *Célok*

E terület célja a halálokokra vonatkozó statisztikák szolgáltatása.

b) *Hatály*

E terület alá a halálokokra vonatkozó, a nemzeti orvosi halotti bizonyítványok alapján, a WHO ajánlásainak figyelembevételével készült statisztikák tartoznak. Az összeállítandó statisztikák a halált előidéző okra vonatkoznak, amelyet a WHO a következőképpen határoz meg: „az a betegség vagy sérülés, amely a közvetlenül a halálhoz vezető kóros események folyamatát elindította, vagy a halálos sérülést okozó baleset vagy erőszakos cselekmény körülményei”. A statisztikáknak az egyes tagállamokban bekövetkezett valamennyi halálesetet és halvaszületést tartalmaznia kell, megkülönböztetve az állandó és a nem állandó lakosokat. Amikor csak lehetséges, a külföldön elhalálozott személyek halálának okára vonatkozó adatokat fel kell venni a lakóhely szerinti ország statisztikáiba.

c) *Adatszolgáltatási tárgydíszszakok, időközök és határidők*

A statisztikákat évente kell szolgáltatni. Az első tárgyévvvel kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Az adatokat legkésőbb a tárgyév végétől számított 24 hónapon belül kell beküldeni. Ideiglenes vagy becslült adatok korábban is szolgáltatathatók. Népegészségügyi balesetek esetében kiegészítésképpen egyedi adatgyűjtések végezhetők, vagy valamennyi haláleset vagy bizonyos halálokok tekintetében.

d) *Vizsgált témák*

A szolgáltatandó harmonizált és közös adatállomány a következő témakörökre terjed ki:

- az elhunyra vonatkozó jellemzők,
- régió,
- a haláleset jellemzői, beleértve a kiváltó halálokot.

A halálokokra vonatkozó adatállományt a betegségek nemzetközi WHO-osztályozásának keretei között, az Eurostat szabályainak, valamint az ENSZ és a WHO népességstatisztikákra vonatkozó ajánlásainak megfelelően kell kialakítani. A halvaszületések jellemzőivel kapcsolatos adatok szolgáltatása önkéntes alapon történik. Az újszülött (az elveszületést követő első 28 napban történő) halálozással kapcsolatos adatszolgáltatás során figyelembe kell venni a többszörös halálokok rögzítésének nemzeti gyakorlatában fennálló különbségeket.

A fentebb felsorolt témakörök jellemzőivel, úgymint változókkal, meghatározásokkal és osztályozásokkal, valamint az osztályozási paraméterekkel kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

e) *Metaadatok*

A metaadatok – köztük a felmért lakosságra, valamint az összehasonlítható statisztikák és mutatók értelmezéséhez és összeállításához lényeges nemzeti sajátosságokkal összefüggő információkra vonatkozó metaadatok – szolgáltatásával kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

IV. MELLÉKLET

Terület: Munkabaleseteka) *Célok*

E terület célja a munkabalesetekre vonatkozó statisztikák szolgáltatása.

b) *Hatály*

A munkabaleset „a munka végzése során bekövetkező olyan egyedi esemény, amely fizikai vagy szellemi károsodáshoz vezet”. Az adatokat – a teljes munkaerő tekintetében – a halálos munkabalesetekre és a három napnál hosszabb munkahelyi távollétet eredményező munkabalesetekre vonatkozóan kell gyűjteni adminisztratív adatforrásokból, kiegészítve azokat – ha az szükséges és lehetséges – további releváns adatforrásokkal, a munkavállalók bizonyos csoportjaira vagy sajátos nemzeti helyzetekre vonatkozóan. A négy napnál rövidebb távollétet okozó balesetek esetében az alapadatoknak egy meghatározott része gyűjthető – ha rendelkezésre állnak és önkéntes alapon –, az ILO-val való együttműködés keretében.

c) *Adatszolgáltatási tárgyidőszakok, időközök és határidők*

A statisztikákat évente kell szolgáltatni. Az első tárgyévvvel kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Az adatokat legkésőbb a tárgyév végétől számított 18 hónapon belül kell beküldeni.

d) *Vizsgált témák*

A szolgáltatandó harmonizált és közös mikroadat-állomány a következő témakörökre terjed ki:

- a sérült személy jellemzői,
- a sérülés jellemzői, beleértve a súlyosságot is (munkából kieső napok),
- a vállalat jellemzői, beleértve a gazdasági tevékenységet is,
- a munkahely jellemzői,
- a baleset jellemzői, beleértve a baleset okait és körülményeit jellemző eseménysort is.

A munkabalesetek adatállományát a munkabalesetek európai statisztikája (ESAW = European Statistics on Accident at Work) módszertanában meghatározott előírások keretében, a tagállamok körülményeinek és gyakorlatainak figyelembevételével kell megállapítani.

A sérült személy állampolgárságára, a vállalat méretére és a baleset időpontjára vonatkozó adatokat önkéntes alapon szolgáltatják. Az ESAW-módszertan III. fázisának témakörei, azaz a munkahely és a baleset okait és körülményeit jellemző eseménysor tekintetében legalább három változót kell megadni. A tagállamok önkéntes alapon további adatokat szolgáltatnak az ESAW III. fázisa előírásainak megfelelően.

A fentebb felsorolt témakörök jellemzőivel, úgymint a változókkal, a meghatározásokkal és az osztályozásokkal, valamint jellemzők részletezésével kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

e) *Metaadatok*

A metaadatok – köztük a lefedett népességre, a munkabalesetek bejelentési arányára, és adott esetben a mintavételi jellemzőkre, valamint az összehasonlítható statisztikák és mutatók értelmezéséhez és összeállításához lényeges nemzeti sajátosságokkal összefüggő információkra vonatkozó metaadatok – szolgáltatásával kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

V. MELLÉKLET

Terület: Foglalkozási betegségek és egyéb, munkával kapcsolatos egészségi problémák és megbetegedéseka) *Célok*

E terület célja a foglalkozási betegségek elismert eseteire és egyéb, munkával kapcsolatos egészségi problémákra és megbetegedésekre vonatkozó statisztikák szolgáltatása.

b) *Hatály*

- Foglalkozási betegség az az eset, amelyet a foglalkozási betegségek felismeréséért felelős nemzeti hatóságok elismernek. Az adatokat a foglalkozási megbetegedések és az azok következtében bekövetkező elhalálozások vonatkozásában gyűjtik.
- Munkával kapcsolatos egészségi problémáknak és megbetegedéseknek tekintendők a munkakörülmények által okozott, súlyosbodott vagy részben okozott egészségi problémák és megbetegedések. Ebbe beletartoznak a fizikai és a pszichoszociális egészségi problémák is. A munkával kapcsolatos egészségi probléma és megbetegedés esete nem szükségképpen igényel hatóság általi elismerést, és az ezzel kapcsolatos adatokat meglévő, a lakosság körében végzett felmérésekből – mint például az európai egészségfelmérésből (EHIS) vagy egyéb társadalmi felmérésekből – gyűjtik.

c) *Adatszolgáltatási tárgyidőszakok, időközök és határidők*

A foglalkozási betegségekre vonatkozó statisztikákat évente kell szolgáltatni, és legkésőbb a tárgyév végétől számított 15 hónapon belül kell beküldeni. A többi összegyűjtött adat szolgáltatására vonatkozó tárgyidőszakokkal, időközökkel és határidőkkel kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

d) *Vizsgált témák*

A foglalkozási betegségekre vonatkozóan szolgáltatandó harmonizált és közös adatállomány a következő témakörökre terjed ki:

- a megbetegedett személy jellemzői, beleértve a nemet és az életkort is,
- a betegség jellemzői, a súlyosságot is beleértve,
- a vállalat és a munkahely jellemzői, beleértve a gazdasági tevékenységet is,
- a kiváltó ok vagy tényező jellemzői.

A foglalkozási betegségekre vonatkozó adatállományt a foglalkozási betegségek európai statisztikája (EODS = European Occupational Diseases Statistics) módszertanában meghatározott előírások keretében, a tagállamok körülményeinek és gyakorlatainak figyelembevételével kell megállapítani.

A munkával kapcsolatos egészségi problémákra vonatkozóan szolgáltatandó harmonizált és közös adatállomány a következő témakörökre terjed ki:

- az egészségi problémában szenvedő személy jellemzői, beleértve a nemet, az életkort és a foglalkozási státuszt is,
- a munkával kapcsolatos egészségi probléma jellemzői, a súlyosságot is beleértve,
- a vállalat és a munkahely jellemzői, beleértve a méretet és a gazdasági tevékenységet is,
- az egészségi problémát kiváltó vagy azt súlyosbító ok vagy tényező jellemzői.

Nem feltétlenül kell valamennyi témakörre kitérni minden egyes adatszolgáltatáskor.

A fentebb felsorolt témakörök jellemzőivel, úgymint változókkal, meghatározásokkal és osztályozásokkal, valamint a jellemzők részletezésével kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

e) *Metaadatok*

A metaadatok – köztük a lefedett népességre, valamint az összehasonlítható statisztikák és mutatók értelmezéséhez és összeállításához lényeges nemzeti sajátosságokkal összefüggő információkra vonatkozó metaadatok – szolgáltatásával kapcsolatos intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1339/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

az Európai Képzési Alapítvány létrehozásáról

(átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 150. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 1989. december 8–9-i strasbourgi ülésén a Bizottság javaslatára felkérte a Tanácsot, hogy 1990 elejétől kezdődően fogadja el a közép- és kelet-európai Európai Képzési Alapítvány létrehozásához szükséges határozatokat. Ennek megfelelően 1990. május 7-én a Tanács elfogadta az 1360/90/EGK rendeletet.
- (2) Az Európai Képzési Alapítvány létrehozásáról szóló, 1990. május 7-i 1360/90/EGK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították. Mivel további módosításokra van szükség, az átláthatóság érdekében az említett rendeletet át kell dolgozni.
- (3) 1989. december 18-án a Tanács elfogadta a Magyar Köztársaság és a Lengyel Népköztársaság számára történő gazdasági segítségnyújtásról szóló 3906/89/EGK rendeletet ⁽⁴⁾, amely támogatást biztosít többek között az oktatás terén is a magyarországi és lengyelországi gazdasági és szociális reformfolyamat támogatására.
- (4) A Tanács a megfelelő jogszabályok alapján a későbbiekben kiterjesztette a támogatást Közép- és Kelet-Európa más országaira is.

- (5) 1994. július 27-én a Tanács elfogadta az 1360/90/EGK rendeletet módosító 2063/94/EK rendeletet ⁽⁵⁾ azzal a céllal, hogy az Európai Képzési Alapítvány tevékenységeibe bevonja azokat az államokat is, amelyek a volt Szovjetunió és Mongólia független államai számára történő, a gazdaság reformjához és helyreállításához nyújtott műszaki segítségnyújtásról szóló, 1993. július 19-i 2053/93/EK, Euratom rendelet ⁽⁶⁾ értelmében támogatásban részesülnek (TACIS-program).

- (6) 1998. július 17-én a Tanács elfogadta az 1360/90/EGK rendeletet módosító 1572/98/EK rendeletet ⁽⁷⁾ azzal a céllal, hogy az Európai Képzési Alapítvány tevékenységeibe bevonja azokat a tagsággal nem rendelkező mediterrán országokat és területeket is, amelyek az Euro-Mediterrán partnerség (MEDA) keretében végrehajtott gazdasági és társadalmi szerkezeti reformokat kísérő pénzügyi és műszaki intézkedésekről szóló, 1996. július 23-i 1488/96/EK tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ értelmében gazdasági és társadalmi szerkezetük reformjának támogatásaként pénzügyi és műszaki segítségnyújtásban részesülnek.

- (7) 2000. december 5-én a Tanács elfogadta az 1360/90/EGK rendeletet módosító, Albániának, Bosznia és Hercegovínának, Horvátországnak, a Jugoszláv Szövetségi Köztársaságnak és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak nyújtandó támogatásról szóló 2666/2000/EK rendeletet ⁽⁹⁾ azzal a céllal, hogy az Európai Képzési Alapítvány tevékenységeibe bevonja a 2666/2000/EK rendelettel érintett nyugat-balkáni államokat is.

- (8) Az Európai Képzési Alapítvány tevékenységeiben érintett országokra vonatkozó külső támogatási programok helyébe új külkapcsolati politikai eszközök lépnek, elsősorban az egy előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról szóló, 2006. július 17-i 1085/2006/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁰⁾ által létrehozott eszköz, valamint az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló, 2006. október 24-i 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹¹⁾ által létrehozott eszköz.

⁽¹⁾ 2008. október 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. május 22-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2008. november 18 -i közös álláspontja (HL C 310. E, 2008.12.5., 1. o.) és az Európai Parlament 2008. december 16-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 131., 1990.5.23., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 375., 1989.12.23., 11. o.

⁽⁵⁾ HL L 216., 1994.8.20., 9. o.

⁽⁶⁾ HL L 187., 1993.7.29., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 206., 1998.7.23., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 189., 1996.7.30., 1. o. Az 1638/2006/EK rendelettel hatályon kívül helyezett rendelet.

⁽⁹⁾ HL L 306., 2000.12.7., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 210., 2006.7.31., 82. o.

⁽¹¹⁾ HL L 310., 2006.11.9., 1. o.

- (9) Azáltal, hogy külkapcsolati politikájának keretén belül az EU támogatja a humántőke fejlesztését, hozzájárul ezen országok gazdasági fejlődéséhez, mivel biztosítja a termelékenység és a foglalkoztatás növeléséhez szükséges képzettséget, és a polgári részvétel elősegítésével támogatja a társadalmi kohéziót.
- (10) Gazdasági és társadalmi struktúráik reformjára irányuló törekvéseikkel összhangban ezen országok számára a hosszú távú stabilitás és jólét megvalósítása, különösen a társadalmi-gazdasági egyensúly elérése érdekében elengedhetetlen a humántőke fejlesztése.
- (11) Az Európai Képzési Alapítvány az EU külkapcsolati politikájának keretén belül nagy mértékben hozzájárulhat a humántőke fejlesztéséhez, különösen az egész életen át tartó oktatás és képzés terén.
- (12) Ehhez a hozzájárulásához az Európai Képzési Alapítványnak az egész életen át tartó tanulás távlatában az oktatással és képzéssel kapcsolatosan az EU-n belül szerzett tapasztalatokra, valamint az ilyen tevékenységben résztvevő intézményeire kell támaszkodnia.
- (13) A Közösségben és harmadik országokban, köztük az Európai Képzési Alapítvány tevékenységei által érintett országokban léteznek regionális és/vagy nemzeti köz- és/vagy magánlétesítmények, amelyeket fel lehet kérni a humántőke fejlesztése, különösen az egész életen át tartó tanulás távlatában az oktatás és képzés terén történő támogatásban való eredményes közreműködésre.
- (14) Az Európai Képzési Alapítvány jogállása és felépítése lehetővé teszi a különböző támogatandó országok különleges és eltérő igényeinek rugalmas kezelését, és lehetővé teszi számára, hogy feladatait a már meglévő nemzeti és nemzetközi szervezetekkel szoros együttműködésben végezze.
- (15) Az Európai Képzési Alapítványt jogi személyiséggel kell felruházni, a Bizottsággal fenntartott szoros viszony kialakítása, valamint a Közösség és intézményei politikai és operatív felelősségének tisztetben tartása mellett.
- (16) Az Európai Képzési Alapítvány szoros kapcsolatokat tart fenn az Európai Szakképzés-fejlesztési Központtal (Cedefop), a Felsőoktatási Transzeurópai Mobilitási Programmal (Tempus) és bármely más, a Tanács által a tevékenységei által érintett országok képzési támogatására létrehozott programmal.
- (17) Az Európai Képzési Alapítvány nyitva áll a Közösségen kívüli országok számára, amelyek a Közösséggel és a tagállamokkal együtt a Közösség és közöttük kialakítandó megállapodások keretében elkötelezték magukat a humántőke fejlesztése iránt – különösen az egész életen át tartó tanulás távlatában történő oktatás és képzés területén -, az Európai Képzési Alapítvány tevékenységei által érintett országok támogatására.
- (18) Az alapítvány feladatainak eredményes felügyelete érdekében az igazgatótanácsban valamennyi tagállam, az Európai Parlament és a Bizottság képviselteti magát.
- (19) Az alapítvány teljes önállóságának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell biztosítani számára, amelynek bevételei elsősorban közösségi hozzájárulásból származnak. A közösségi hozzájárulást és az Európai Unió általános költségvetése terhére nyújtott egyéb támogatásokat illetően a közösségi költségvetési eljárást kell alkalmazni. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszék végzi.
- (20) Az alapítvány az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: költségvetési rendelet) 185. cikkének (1) bekezdése értelmében a Közösségek által létrehozott szerv, amely ennek megfelelően fogadja el saját pénzügyi szabályait.
- (21) Az alapítványra alkalmazni kell az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendeletről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletet ⁽²⁾ (továbbiakban költségvetési keretrendelet).
- (22) A csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem érdekében az alapítványra korlátozás nélkül alkalmazni kell az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾.
- (23) Az alapítványra alkalmazni kell az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 357., 2002.12.31., 72. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

- (24) A személyes adatok alapítvány általi feldolgozására a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ kell alkalmazni.
- (25) 1993. október 29-én Brüsszelben a tagállamok kormányai állam- és kormányfői szinten ülésező képviselőinek az Európai Közösségek egyes szervei és szervezeti egységei és az Europol székhelyének meghatározásáról szóló közös megállapodással hozott határozata ⁽²⁾ értelmében az alapítvány székhelye az olaszországi Torinóban van.
- (26) Mivel e rendelet célját, – nevezetesen a humántőke fejlesztése terén harmadik országoknak nyújtandó segítséget – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (27) E rendelet tiszteletben tartja az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapvető jogokat, és különösen annak 43. cikkét,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Cél és hatály

(1) Ez a rendelet létrehozza az Európai Képzési Alapítványt (a továbbiakban: alapítvány). Az alapítvány célja, hogy az EU kapcsolati politikái keretében hozzájáruljon a humántőke fejlesztésének javításához a következő országokban:

- a) az 1085/2006/EK rendelet és az azt követő kapcsolódó jogi aktusok értelmében támogatásra jogosult országok,
- b) az 1638/2006/EK rendelet és az azt követő kapcsolódó jogi aktusok értelmében támogatásra jogosult országok,
- c) az igazgatótanács tagjainak kétharmada által támogatott javaslat és a Bizottság véleménye alapján az igazgatótanács határozata által kijelölt egyéb országok, amelyek olyan közösségi eszköz vagy nemzetközi megállapodás hatálya alá tartoznak, amelynek részét képezi a humántőke-fejlesztés, amennyiben azt a rendelkezésre álló források lehetővé teszik.

Az a), b) és c) pont alatti országok a továbbiakban a „partnerországok”.

(2) E rendelet alkalmazásában „humántőke-fejlesztés”: az a munka, amely a szakoktatási és szakképzési rendszerek javításán keresztül hozzájárul az egyes egyének készségeinek és szakértelmének egész életen át tartó fejlesztéséhez.

(3) Az alapítvány céljai elérése érdekében segítséget nyújthat a partnerországoknak a következő területeken:

- a) az iparban bekövetkező változásokhoz való alkalmazkodás elősegítése, különösen szakképzés és átképzés segítségével;
- b) a szakmai alapképzés és a továbbképzés fejlesztése a munkaerőpiacra való szakmai beilleszkedés és visszailleszkedés elősegítése érdekében;
- c) a szakképzéshez való hozzáférés elősegítése, továbbá az oktatók és szakmunkások, valamint különösen a fiatalok mobilitásának ösztönzése;
- d) az oktatási intézmények és a vállalkozások közötti képzési együttműködés ösztönzése;
- e) a tagállami képzési rendszerek közös kérdéseivel kapcsolatos információ- és tapasztalatcsere fejlesztése;
- f) a munkavállalók alkalmazkodóképességének növelése, különösen az egész életen át tartó oktatásban és képzésben való fokozott részvételük révén;
- g) az oktatási és képzési rendszerek reformjának kidolgozása, bevezetése és végrehajtása a foglalkoztatathóság növelése és e rendszerek munkaerő-piaci relevanciájának javítása érdekében.

2. cikk

Feladatok

Az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott cél elérésének érdekében az alapítvány az igazgatótanácsra ruházott hatáskör keretén belül és a közösségi szinten létrehozott általános iránymutatásokat követve a következő feladatokat látja el:

- a) tájékoztat, szakpolitikai elemzéseket végez és tanácsot ad a partnerországokban a humántőke fejlesztésével kapcsolatos kérdésekben;
- b) előmozdítja a nemzeti és helyi munkaerőpiacokon jelentkező készségigények ismeretét és elemzését;

⁽¹⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽²⁾ HL C 323., 1993.11.30., 1. o.

- c) támogatja az érdekelt feleket a partnerországokban a humántőke fejlesztése terén megvalósuló kapacitásépítés érdekében;
- d) elősegíti az információ- és tapasztalatcserét a partnerországokban a humántőke fejlesztésének reformjában részt vevő adományozók között;
- e) támogatja a partnerországoknak történő közösségi segítségnyújtást a humántőke fejlesztése terén;
- f) információt terjeszt, és hálózatépítésre, valamint a tapasztalatok és a jó gyakorlatok egymással való megosztására ösztönöz az EU és a partnerországok között, illetve a partnerországok között a humántőke fejlesztésének kérdései terén;
- g) a Bizottság kérésére hozzájárul a partnerországoknak nyújtott képzési támogatás általános eredményességének felméréséhez;
- h) e rendelet általános keretein belül elvállal minden egyéb olyan feladatot, amelyről az igazgatótanács megállapodik a Bizottsággal.

3. cikk

Általános rendelkezések

- (1) Az alapítvány jogi személy és minden tagállamban az adott jogrendszer szerint a jogi személyt megillető legnagyobb mértékű jogképességgel rendelkezik. Az alapítvány így különösen szerezhethet ingó és ingatlan vagyontárgyakat és ezekkel rendelkezhet, valamint bírósági eljárásban félként eljárhat. Az alapítvány nem nyereségérdekelte szervezet.
- (2) Az alapítvány székhelye az olaszországi Torinóban található.
- (3) Az alapítvány – a Bizottság támogatásával – együttműködik a többi vonatkozó közösségi szervvel. Az alapítvány az egyes ügynökségek éves munkaprogramjához csatolt közös éves munkaprogram keretén belül együttműködik különösen az Európai Szakképzés-fejlesztési Központtal (Cedefop) azzal a céllal, hogy a két ügynökség tevékenységei között kapcsolódási pontokat hozzon létre és erősítse az egymást kiegészítő jellegét.
- (4) A közösségi intézmények munkájában és az oktatás területén tevékenykedő nemzetközi szervezetek munkájában már aktív szerepet betöltő európai szintű szociális partnerek képviselői adott esetben meghívást kaphatnak az alapítvány munkájában való részvételre.
- (5) Az alapítvány felett az európai ombudsman adminisztratív felülvizsgálatot gyakorol a Szerződés 195. cikkében meghatározott feltételek mellett.

- (6) Az alapítvány más, a humántőke fejlesztése terén az EU-ban és nemzetközileg aktívan közreműködő kapcsolódó szervezetekkel is együttműködési megállapodásokat köthet. Ezeket a megállapodásokat az igazgatótanács az igazgató által benyújtott tervezet alapján fogadja el, miután a Bizottság véleményt nyilvánított. A megállapodásban foglalt munkarendnek meg kell felelnie a közösségi jognak.

4. cikk

Átláthatóság

- (1) Az alapítvány eljárásai során nagyfokú átláthatóságot biztosít, és különösen megfelel a (2)–(4) bekezdés rendelkezéseinek.
- (2) Az alapítvány az igazgatótanács létrehozását követő hat hónapon belül közzéteszi a következőket:
 - a) az alapítvány és az igazgatótanács eljárási szabályzatát;
 - b) az alapítvány éves tevékenységi jelentését.

- (3) Adott esetben az igazgatótanács felhatalmazhatja az érdekelt felek képviselőit arra, hogy megfigyelőként részt vegyenek az alapítvány szerveinek ülésein.

- (4) Az 1049/2001/EK rendeletet az alapítvány dokumentumaira alkalmazni kell.

Az említett rendelet alkalmazása érdekében az igazgatótanács fogadja el a gyakorlati szabályokat.

5. cikk

Titoktartás

- (1) A 4. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül az alapítvány harmadik személyeknek nem tesz közzé hozzá beérkezett olyan bizalmas információt, amelyre vonatkozóan indokoltan titoktartást kértek.
- (2) Az igazgatótanács tagjaira és az igazgatóra a Szerződés 287. cikkében említett szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.
- (3) Az alapítvány által az alapító okiratával összhangban összegyűjtött információkra a 45/2001/EK rendeletet kell alkalmazni.

6. cikk

Jogorvoslat

Az alapítvány által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok ellen az ombudsmannál panasszal vagy az Európai Közösségek Bíróságánál jogorvoslattal lehet élni, a Szerződés 195. és 230. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelően.

7. cikk

Az igazgatótanács

(1) Az alapítvány létrehoz egy igazgatótanácsot, amely a tagállamok egy-egy képviselőjéből, a Bizottság három képviselőjéből és az Európai Parlament által kijelölt három, szavazati joggal nem rendelkező szakértőből áll.

Ezenkívül az igazgatótanács ülésein megfigyelőként részt vehet a partnerországok három képviselője.

A képviselők helyett az egyidejűleg kinevezett helyetteseik is eljárhatnak.

(2) A tagállamok és a Bizottság maguk nevezik ki igazgatótanácsai képviselőiket és azok helyetteseit.

A partnerországok képviselőit a Bizottság nevezi ki a partnerországok által – a jelölteknek az alapítvány tevékenységi területein szerzett tapasztalata és szakértelme figyelembevételével – felállított jelöltlista alapján.

A tagállamok, az Európai Parlament és a Bizottság törekednek arra, hogy az igazgatótanácsban a nők és férfiak kiegyensúlyozott arányban képviseltessék magukat.

(3) A képviselők hivatali ideje öt év. A hivatali idő egyszer megújítható.

(4) Az igazgatótanács elnöke a Bizottság egyik képviselője. Az elnök hivatali ideje akkor jár le, amikor igazgatótanácsbeli tagsága megszűnik.

(5) Az igazgatótanács elfogadja eljárási szabályzatát.

8. cikk

Szavazási szabályok és az elnök feladatai

(1) A tagállamok képviselői az igazgatótanácsban egy-egy szavazattal rendelkeznek. A Bizottság képviselői összesen egy szavazattal rendelkeznek.

Az igazgatótanács határozataihoz a szavazati joggal rendelkező tagok kétharmados többségére van szükség, kivéve a (2) és (3) bekezdésben említett eseteket.

(2) Az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyhangú döntése alapján határozza meg az alapítvány nyelvhasználati szabályait, figyelembe véve azt az igényt, hogy minden érdekelt fél számára biztosított legyen a hozzáférés és a részvétel az alapítvány munkájában.

(3) Az elnök évente legalább egyszer összehívja az igazgatótanácsot. A szavazati joggal rendelkező igazgatótanács tagok egyszerű többségének kérése esetén az elnök további üléseket hívhat össze.

Az elnök felelős az igazgatótanács tájékoztatásáért a Közösségnek a munkájához kapcsolódó más tevékenységeiről, valamint a Bizottságnak az alapítvány tevékenységeivel szembeni következő évi elvárásairól.

9. cikk

Az igazgatótanács hatásköre

Az igazgatótanács a következő feladatokat látja el, illetve a következő hatáskörökkel rendelkezik:

- a) a 10. cikk (5) bekezdésének megfelelően kinevezi, illetve szükség esetén elbocsátja az igazgatót;
- b) az igazgató felett fegyelmi jogkört gyakorol;
- c) a Bizottság véleményét követően a 12. cikknek megfelelően az igazgató által benyújtott tervezet alapján elfogadja az alapítvány éves munkaprogramját;
- d) elkészíti az alapítvány éves előirányzott bevételeit és kiadásait tartalmazó költségvetési tervezetet, és megküldi a Bizottságnak;
- e) elfogadja az alapítvány létszámterv-tervezetét és a végleges költségvetést az éves költségvetési eljárás lezárását követően, összhangban a 16. cikknek megfelelően;
- f) a 13. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően elfogadja az alapítvány éves tevékenységi jelentését, és azt megküldi a közösségi intézményeknek és a tagállamoknak;
- g) a Bizottság véleményét követően az igazgató által benyújtott tervezet alapján elfogadja az alapítvány eljárási szabályzatát;
- h) a Bizottság véleményét követően, a 19. cikkel összhangban az alapítvány igazgatója által benyújtott tervezet alapján elfogadja az alapítványra vonatkozó pénzügyi szabályokat;
- i) e rendelet 4. cikkének megfelelően elfogadja az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására vonatkozó eljárásokat.

10. cikk

Az igazgató

(1) Az alapítvány igazgatóját öt évre az igazgatótanács nevezi ki a Bizottság által benyújtott, legalább három jelöltet tartalmazó listáról. Kinevezése előtt, az igazgatótanács által kiválasztott jelöltet felkérlik, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága(i) előtt tegyen nyilatkozatot, és válaszoljon a bizottsági tagok által feltett kérdésekre.

Az ötéves időszak lejártát megelőző kilenc hónap folyamán a Bizottság egy külső szakértők által készített előzetes értékelés alapján értékelést készít, amelyben különösen a következőket vizsgálja:

- az igazgató tevékenységét,
- az alapítvány feladatait és a vele szemben támasztott követelményeket az elkövetkező évek során.

A Bizottság javaslatára, figyelembe véve az értékelő jelentést, és kizárólag abban az esetben, ha az alapítvány feladatai és a vele szemben támasztott követelmények indokolják, az igazgatótanács az igazgató hivatali idejét egyszer és legfeljebb három évre meghosszabbíthatja.

Amennyiben az igazgatótanács meg kívánja hosszabbítani az igazgató hivatali idejét, erről tájékoztatja az Európai Parlamentet. Hivatali idejének meghosszabbítása előtt egy hónappal az igazgatót felkérhetik, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága(i) előtt tegyen nyilatkozatot, és válaszoljon a bizottsági tagok által feltett kérdésekre.

Amennyiben az igazgató hivatali idejét nem hosszabbítják meg, az utódja kinevezéséig marad hivatalban.

(2) Az igazgatót érdemei, igazgatási és vezetői képességei, valamint az alapítvány tevékenységi területén szerzett szakértelme és tapasztalata alapján nevezik ki.

(3) Az alapítvány jogi képviselője az igazgató.

(4) Az igazgató a következő feladatokat látja el, illetve a következő hatáskörökkel rendelkezik:

- a) a Bizottság által meghatározott általános iránymutatások alapján elkészíti az alapítvány éves munkaprogram-tervezetét, előirányzott bevételeit és kiadásait tartalmazó költségvetési tervezetét, az alapítvány illetve az igazgatótanács eljárási szabályzatának tervezetét, meghatározza az alapítvány pénzügyi szabályainak tervezetét, valamint az igazgatótanács és az általa összehívott *ad hoc* munkacsoportok munkáját,
- b) szavazati jog nélkül részt vesz az igazgatótanács ülésein,
- c) végrehajtja az igazgatótanács határozatait,
- d) végrehajtja az alapítvány éves munkaprogramját, és válaszol a Bizottság segítségnyújtásra irányuló kéréseire,

e) a költségvetési keretrendelet 33–42. cikke értelmében ellátja az engedélyezésre jogosult tisztviselő feladatait,

f) végrehajtja az alapítvány költségvetését,

g) eredményes ellenőrzési rendszert vezet be annak érdekében, hogy elvégezhető legyen a 24. cikkben említett rendszeres értékelés, és az alapján elkészíthető legyen az éves tevékenységi jelentés tervezete,

h) az éves tevékenységi jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek,

i) foglalkozik minden személyzeti vonatkozású ügygel, és különösen gyakorolja a 21. cikkben előírt hatásköröket,

j) meghatározza az alapítvány szervezeti felépítését, és az igazgatótanácshoz benyújtja jóváhagyásra,

k) a 18. cikknek megfelelően képviseli az alapítványt az Európai Parlament és a Tanács előtt.

(5) Az igazgató intézkedéseiről beszámol az igazgatótanácsnak, amely az igazgatót a Bizottság javaslatára hivatali ideje lejártá előtt felmentheti hivatalából.

11. cikk

Közérdek és függetlenség

Az igazgatótanács tagjai és az igazgató a közérdeket szem előtt tartva és minden külső befolyástól függetlenül jár el. Ebből a célból évente írásos kötelezettségvállalási és érdekeltségi nyilatkozatot tesz.

12. cikk

Az éves munkaprogram

(1) Az éves munkaprogram az 1. és 2. cikk értelmében megfelel az alapítvány céljának, hatályának és feladatainak.

(2) Az éves munkaprogramot a Bizottság szolgálataival együttműködésben, valamint az érintett országokkal és régiókkal fenntartott külkapcsolatok prioritásaira tekintettel, és a Közösségben az oktatás és a képzés terén szerzett tapasztalatok alapján egy négy évet lefedő többéves munkaprogram keretében kell összeállítani.

(3) Az éves munkaprogramban szereplő projekteket és tevékenységeket ki kell egészíteni a szükséges kiadások becslésével, valamint az alkalmazottak és a költségvetési források elosztásával.

(4) A Bizottság véleményét követően az igazgató az éves munkaprogram tervezetét benyújtja az igazgatótanácsnak.

(5) Az igazgatótanács a következő évre vonatkozó éves munkaprogram tervezetét legkésőbb az azt megelőző év november 30-ig elfogadja. Az éves munkaprogram végleges elfogadása a pénzügyi év elején történik.

(6) A közösségi politikák eredményessége fokozásának biztosítása céljából szükség esetén az éves munkaprogram ugyanezt az eljárást alkalmazva az év során kiigazítható.

13. cikk

Az éves tevékenységi jelentés

(1) Az igazgató feladatai elvégzéséről éves tevékenységi jelentés formájában jelentést tesz az igazgatótanácsnak.

(2) Az éves tevékenységi jelentés pénzügyi és igazgatási információkat tartalmaz, feltüntetve a műveletek eredményeit összevetve az éves munkaprogrammal és a kitűzött célokkal, tartalmazza továbbá a műveletekkel járó kockázatokat, a rendelkezésre bocsátott források felhasználását és a belső ellenőrzési rendszer működésének módját.

(3) Az igazgatótanács az előző pénzügyi év tevékenységi jelentés tervezetéről elemzést és értékelést készít.

(4) Az igazgatótanács elfogadja az éves tevékenységi jelentést, és az elemzéssel és értékeléssel együtt legkésőbb a következő év június 15-ig megküldi az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Számvevőszék és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság illetékes szervei részére. Ezt a jelentést a tagállamok, valamint tájékoztató jelleggel a partnerországok is megkapják.

(5) Az igazgató ismerteti az alapítvány éves tevékenységi jelentését az Európai Parlament megfelelő bizottságai és a Tanács előkészítő szervei előtt.

14. cikk

Kapcsolat egyéb közösségi fellépésekkel

A Bizottság az igazgatótanáccsal együttműködve biztosítja az alapítvány munkája és az egyéb közösségi szintű fellépések következetességét és egymást kiegészítő jellegét, a Közösségen belül és a partnerországok támogatása során egyaránt.

15. cikk

A költségvetés

(1) Az alapítvány összes bevételéről és kiadásáról minden pénzügyi évre becslés készül, ami megjelenik az alapítvány költségvetésében, amely tartalmaz egy létszámtervet. A pénzügyi év megfelel a naptári évnek.

(2) Az alapítvány költségvetésében a bevételek és kiadások egyensúlyban vannak.

(3) Az alapítvány bevétele, az egyéb típusú jövedelmektől függetlenül, az Európai Unió általános költségvetéséből származó szubvencióból, az elvégzett szolgáltatásokért járó díjazásból, valamint egyéb forrásokból származó összegekből áll.

(4) A költségvetés tartalmazza az alapítvány pénzügyi támogatását élvező projektekhez a partnerországok által rendelkezésre bocsátott összegeket is.

16. cikk

A költségvetési eljárás

(1) Az igazgató által készített tervezet alapján az igazgatótanács minden évben összeállítja az alapítvány következő pénzügyi évre vonatkozó bevételi és kiadási előirányzatát. Az igazgatótanács legkésőbb március 31-ig megküldi a Bizottság részére ezt a létszámterv-tervezetet is magában foglaló előirányzatot.

(2) Tekintettel a külső fellépésekre rendelkezésre álló teljes összeg javasolt határára, a Bizottság megvizsgálja az előirányzatot, és azokat a forrásokat, amelyeket a létszámtervre vonatkozóan szükségesnek ítél meg, illetve az Európai Unió általános költségvetését terhelő támogatás összegét felveszi az Európai Unió előzetes költségvetési tervezetébe.

(3) A Bizottság az előirányzatot az Európai Unió általános költségvetésének előzetes tervezetével együtt megküldi az Európai Parlament és a Tanács részére (a továbbiakban együtt: költségvetési hatóság).

(4) A költségvetési hatóság hagyja jóvá az alapítvány támogatására szánt költségvetési előirányzatot.

Az alapítvány létszámtervét a költségvetési hatóság fogadja el.

(5) Az alapítvány költségvetését az igazgatótanács fogadja el. Ez az Európai Unió általános költségvetésének végső elfogadását követően válik véglegessé. Amennyiben szükséges, az alapítvány költségvetését megfelelően ki kell igazítani.

(6) Az igazgatótanács a lehető leghamarabb értesíti a költségvetési hatóságot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak az alapítvány költségvetésének finanszírozására, és különösen az olyan, ingatlanokkal kapcsolatos projektekről, mint például épületek bérbevétele vagy megvásárlása. Erről tájékoztatja a Bizottságot.

Ha a költségvetési hatóság valamely részlege jelezte vélemény kifejtésére vonatkozó szándékát, akkor véleményét a projektről szóló értesítés időpontját követő hat héten belül kell az igazgatótanácsnak eljuttatnia.

17. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az alapítvány számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi évet követően legkésőbb március 1-jéig tájékoztatja a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjét az előzetes elszámolásról az adott pénzügyi év költségvetésének végrehajtásáról és pénzgazdálkodásáról szóló jelentéssel együtt. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője a költségvetési rendelet 128. cikkének megfelelően konszolidálja az intézmények és decentralizált szervek előzetes elszámolását.

(2) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi évet követően legkésőbb március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek az alapítvány előzetes elszámolását az adott pénzügyi év költségvetésének végrehajtására és pénzgazdálkodására vonatkozó jelentéssel együtt. A pénzügyi év költségvetésének végrehajtására és pénzgazdálkodására vonatkozó jelentést az Európai Parlament és a Tanács részére is megküldik.

(3) Az alapítvány költségvetését az igazgató hajtja végre.

(4) Az alapítvány előzetes elszámolására vonatkozó számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően az igazgató saját felelősségére – a költségvetési rendelet 129. cikkének megfelelően – elkészíti az alapítvány végleges elszámolását, és azt véleményezésre benyújtja az igazgatótanácshoz.

(5) Az igazgatótanács véleményt nyilvánítt az alapítvány végleges elszámolásáról.

(6) Az igazgató a végleges elszámolást minden pénzügyi évet követően legkésőbb július 1-jéig az igazgatótanács véleményével együtt megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

(7) A végleges elszámolást közzé kell tenni.

(8) Az igazgató minden egyes pénzügyi évet követően legkésőbb szeptember 30-ig válaszol a Számvevőszéknek az általa tett észrevételekre. Ezt a választ az igazgatótanácsnak is megküldi.

(9) A költségvetési rendelet 146. cikke (3) bekezdésének megfelelően az igazgató az Európai Parlament részére, annak kérésére megküld minden olyan információt, amely az adott pénzügyi évre vonatkozó mentesítési eljárás zavartalan lebonyolításához szükséges.

(10) Az Európai Parlament a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján eljárva az $n + 2$ év április 30. előtt mentesíti az igazgatót az n . évi költségvetés végrehajtására vonatkozó felelőssége alól.

(11) Az igazgató szükség esetén megtesz minden lépést, amelyet a mentesítő határozathoz fűzött észrevételek szükségessé tesznek.

18. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács

A 17. cikkben említett ellenőrzések, különösen a költségvetési és a mentesítési eljárás sérelme nélkül az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor, az alapítvány tevékenységeivel kapcsolatos bármilyen témában kérheti az igazgató meghallgatását.

19. cikk

Pénzügyi szabályok

(1) Az alapítványra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. E szabályok nem térhetnek el a költségvetési keretrendeletről, kivéve ha az ilyen eltérést kifejezetten szükségessé teszi az alapítvány működése, és a Bizottság előzetes hozzájárulását adta.

(2) A költségvetési rendelet 133. cikke (1) bekezdésével összhangban az alapítvány a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője által elfogadott számviteli szabályokat alkalmazza, az alapítvány elszámolásának a Bizottság elszámolásaival történő konszolidálása érdekében.

(3) Az 1073/1999/EK rendeletet az alapítványra teljes egészében alkalmazni kell.

(4) Az alapítvány tiszteletben tartja az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i európai parlamenti, tanácsi és bizottsági intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ rendelkezéseit. Az igazgatótanács elfogadja az OLAF belső vizsgálatainak elvégzéséhez szükséges intézkedéseket.

20. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv alkalmazandó az alapítványra.

21. cikk

Személyzeti szabályzat

(1) Az alapítvány személyzetére az Európai Közösségek tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira érvényes szabályok és szabályzatok érvényesek.

(2) Az alapítvány gyakorolja személyzete fölött a kinevező hatóság hatáskörét.

(3) Az igazgatótanács a Bizottsággal egyetértésben elfogadja a megfelelő végrehajtási szabályokat az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának 110. cikkében és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottai alkalmazási feltételeinek 127. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban.

(4) Az igazgatótanács rendelkezéseket fogadhat el, hogy a tagállamokból vagy partnerországokból származó nemzeti szakértők az alapítványban kiküldetés keretén belül alkalmazásban állhassanak.

⁽¹⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

22. cikk

Felelősség

(1) Az alapítvány szerződési felelősségét a szóban forgó szerződésre alkalmazandó irányadó jog szabályozza.

(2) A szerződésen kívüli felelősség esetén az alapítvány a tagállamok jogának közös általános elvei alapján megtéríti az általa vagy az alkalmazottai által tevékenységük ellátása során okozott károkat.

Az ilyen jellegű károk megtérítésével kapcsolatos vitákban az Európai Közösség Bíróságának van joghatósága.

(3) Az alkalmazottaknak az alapítvánnyal szemben fennálló személyes felelősségére az alapítvány alkalmazottaira vonatkozó megfelelő rendelkezések alkalmazandók.

23. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) Az alapítvány nyitott azoknak az országoknak a részvétele előtt, amelyek nem tagjai a Közösségnek, és amelyek a Szerződés 300. cikkében megállapított eljárás szerint a Közösség és a köztük fennálló megállapodásokban megállapítandó intézkedések alapján osztják a Közösség és a tagállamok által az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott partnerországoknak a humántőke-fejlesztés területén nyújtott támogatás iránti elkötelezettségét.

A megállapodások többek között meghatározzák ezen országoknak az alapítvány munkájában való részvétele jellegét és mértékét, valamint részletes szabályait, beleértve a pénzügyi hozzájárulással és a munkavállalókkal kapcsolatos rendelkezéseket. Ezek a megállapodások nem teszik lehetővé, hogy az igazgatótanácsban harmadik országok szavazati joggal képviseltessék magukat, illetve nem tartalmazzanak olyan rendelkezéseket, amelyek nem állnak összhangban az e rendelet 21. cikkében említett személyzeti szabályzattal.

(2) Ezeknek a harmadik országoknak az említett *ad hoc* munkacsoportokban való részvételéről szükség esetén az igazgatótanács határoz, az (1) bekezdés szerinti megállapodás nélkül.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

24. cikk

Értékelés

(1) A költségvetési keretrendelet 25. cikkének (4) bekezdése értelmében az alapítvány rendszeresen előzetes és utólagos értékeléseket végez tevékenységeiről, amennyiben ezek jelentős kiadásokat igényelnek. Az értékelés eredményeiről az igazgatótanács értesítést kap.

(2) A Bizottság négyévente, az igazgatótanáccsal folytatott konzultációt követően e rendelet végrehajtásáról, az alapítvány és munkamódszerei által a célkitűzésekkel összhangban elért eredményekről, valamint az itt meghatározott megbízatásról és feladatokról értékelést végez. Az értékelést külső szakértők végzik. A Bizottság az értékelés eredményeit bemutatja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

(3) Az alapítvány megtesz minden szükséges lépést az értékelés során felmerülő problémák orvoslása érdekében.

25. cikk

Felülvizsgálat

Az értékelést követően a Bizottság szükség esetén javaslatot tesz e rendelet felülvizsgálatára. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az alapítvány fennállása a kitűzött célok tekintetében már nem indokolt, javasolhatja e rendelet hatályon kívül helyezését.

26. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az e rendelet I. mellékletében meghatározottak szerint az 1360/90/EGK, a 2063/94/EK, az 1572/98/EK, az 1648/2003/EK rendelet és a 2666/2000/EK rendelet 16. cikke hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

27. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

I. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és annak későbbi módosításai

A Tanács 1360/90/EGK rendelete	(HL L 131., 1990.5.23., 1. o.)
A Tanács 2063/94/EK rendelete	(HL L 216., 1994.8.20., 9. o.)
A Tanács 1572/98/EK rendelete	(HL L 206., 1998.7.23., 1. o.)
A Tanács 2666/2000/EK rendeletének 16. cikke	(HL L 306., 2000.12.7., 1. o.)
A Tanács 1648/2003/EK rendelete	(HL L 245., 2003.9.29., 22. o.)

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1360/90/EGK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk, első bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés, bevezető rész
1. cikk, 1–4. francia bekezdés	—
1. cikk, második mondat	—
—	1. cikk, (1) bekezdés, a)–c) pont
—	1. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
—	1. cikk, (2) és (3) bekezdés
2. cikk	—
3. cikk, első bekezdés	2. cikk, első bekezdés
3. cikk, a)–g) pont	—
—	2. cikk, a)–f) pont
3. cikk, h) pont	2. cikk, g) pont
4. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
—	3. cikk, (2) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés, első mondat	3. cikk, (3) bekezdés, első mondat
—	3. cikk, (3) bekezdés, második mondat
4. cikk, (2) bekezdés	—
—	3. cikk, (4) és (5) bekezdés
—	4. cikk, (1)–(3) bekezdés
4a. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
4a. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
—	5. cikk
4a. cikk, (3) bekezdés	6. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés
—	7. cikk, (2) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	7. cikk, (4) bekezdés, első mondat
—	7. cikk, (4) bekezdés, második mondat
5. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	7. cikk, (5) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
—	8. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
5. cikk, (4) bekezdés, utolsó albekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, utolsó albekezdés
5. cikk, (5) és (6) bekezdés	8. cikk, (2) és (3) bekezdés
5. cikk, (7)–(10) bekezdés	—
—	9. cikk
6. cikk	—
7. cikk, (1) bekezdés, első mondat	10. cikk, (1) bekezdés, első mondat
7. cikk, (1) bekezdés, második mondat	—
—	10. cikk, (1) bekezdés, második mondat és második–negyedik albekezdés
—	10. cikk, (2) bekezdés

1360/90/EGK rendelet	Ez a rendelet
7. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés, első mondat
7. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
—	10. cikk, (4) bekezdés, a)–k) pont
—	11. cikk
—	12. cikk
—	13. cikk
8. cikk	14. cikk
9. cikk	15. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés
—	16. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	—
10. cikk, (4)–(6) bekezdés	16. cikk, (4)–(6) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (2) és (3) bekezdés	17. cikk, (1) és (2) bekezdés
11. cikk, (4)–(10) bekezdés	17. cikk, (4)–(10) bekezdés
—	17. cikk, (11) bekezdés
—	18. cikk
12. cikk	19. cikk, (1) bekezdés
—	19. cikk, (2)–(4) bekezdés
13. cikk	20. cikk
14. cikk	21. cikk, (1) bekezdés
—	21. cikk, (2)–(4) bekezdés
15. cikk	22. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés és a második albekezdés első mondata
—	23. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés utolsó mondata
16. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
—	24. cikk, (1) bekezdés
17. cikk	24. cikk, (2) bekezdés
—	24. cikk, (3) bekezdés
18. cikk	—
—	25. cikk
—	26. cikk
19. cikk	27. cikk
—	Melléklet

MEGJEGYZÉS AZ OLVASÓHOZ

Az intézmények úgy határoztak, hogy a jövőben nem tüntetik fel szövegeikben az idézett jogszabály utolsó módosítását.

Ellenkező jelzés hiányában, az itt megjelent szövegekben a jogszabályokra történő hivatkozást a hatályos változatukra történő hivatkozásként kell értelmezni.